

*she
is the
bearer
of
tradition...*

IN
**CENTURY
SAREES**

THE
CENTURY
SPG. & MFG. CO., LTD.
CENTURY BHAVAN,
WORLD, BOMBAY-21 IND.

Century - For 100% cotton textiles

In 9 years 65 million Indians learnt that
mother tongue is more than words
they picked up from
their mothers.

because of paper!

First halting utterances learnt at mother's knees. First hints of knowledge. But later in life all what our mothers' tongue had taught us seems only a starting point. New facts have to be learnt to live. That is possible because of paper. The fact which 65 million new literates in India learnt between 1961 and 1970, and West Coast Paper is fulfilling the need of more, and better, writing and printing paper. Paper that promises social and economic progress.

West Coast Paper the professionals for printing, writing and packaging paper.
Shreeniwas House, Waudby Road, Bombay 1.

PRESYM

உங்கள் அனல்உலை சுட்ட கற்கள் காலதாமதமாக இயங்கினால் ஒவ்வொரு கணமும் பணம் விரயமாகும்

இதைவிட அதிமோசம் இது எப்பொழுது இயங்கத் தொடங்குமோ என்று தெரிந்து கொள்ள முடியாதது.

ஆனால் இந்தப் பிரச்சினை உங்களைத் திண்டாடாது. நீங்கள் உங்கள் தேவைகளை ஒரீஸ்ஸா சிமெண்ட்டும் ஒப்படைத்து விட்டால், இதில் காலதாமதம் இடையாது; எக்களிடம் சான்றாப்புகள் இல்லை. உங்களுக்குக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் உங்கள் அனல்உலை கற்கள் வந்தடையும்.

நாங்கள் நீண்டகால ஆர்டர்களையும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். நீங்கள் எங்கள் டால்மியா அனல்உலை சுட்ட கற்களை வாங்கினால் அதன் நரம் நிச்சயம் உபரிதரமாக இருக்கும்.

ஒரீஸ்ஸா சிமெண்ட் லிமிடெட்

தொழிலகம் : ராஜகங்குடி, ஐக்கர், கத்திகி, ஒரீஸ்ஸா

தலைநகர அகம் : 4, சித்திரா நகரம், புதுச்சேரி-1

கல்கி சமாதானங்கள்

வெள்ளி, 25. 1971

தொகுதி 25, 1971

தமிழ் அச்சம்	(தமிழ்ச்சொல்)	...	5
ராஜாஜியின் கருத்துகள்	...	...	7
ஒளித்த ஒளி மீட்டை	பெட்டி: ஏ. கனகசுந்தரன்	...	9
முறியும் துடிக்கும் குரல்களோ?	பெட்டி: பி. வி. இராமன்	...	11
சபை	வி. ஆர். சாஸ்திரி	...	13
மருட்பதி	அமரர் கவி	...	17
இயற்கை ஏமாற்றுகிறது...	காலஞ்சென்ற கவி	...	23
பொய்ச்சொல் சொல்லு	அமரர் கவி	...	26
பஞ்சவயம் பச்சம்	...	...	33
சுழிக்காற்று	கொழும்பு	...	34
வட்ட மெழுகு	...	...	43
காலஞ்சென்ற கவி	கவி. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி	...	45

"கல்கி"யின் வெளியீடுகளும்
கவிதைகளும் வெளியீடுகள்
எல்லாம் கல்கிவெளியீடுகள்
எல்லாருக்கும் கல்கிவெளியீடு.

சுதந்திரம்
இந்தியா
இந்தியா (இந்தியாவுக்காக)
இந்தியாவுக்காக

சுதந்திரம் கல்கிவெளியீடு
ரூ. 20-00 ரூ. 10-00
ரூ. 25-00 ரூ. 15-00
ரூ. 45-00 ரூ. 22-50

யாவரும் விரும்புவது

அசோகா

சுகந்த பாக்குத்தூள்

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

தமிழ் அர்ச்சனை

தமிழ் நாட்டில் உள்ள ஹிந்து மத தேவாலயங்களில் தமிழில் அர்ச்சனை செய்வது பற்றிப் பெருத்த பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. தி. மு. க.வின் அரசியல் குயுத்திகளில் இதுவும் ஒன்று.

பக்தர்கள் தங்கள் இதயத்தில் உதயமாகும் மொழியில் பிரார்த்தனையும் பக்தியும் செலுத்த வேண்டும் என்பது நியாயம். அதை நான் மனப்பூர்வமாக ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆயினும் ஆலய வழிபாடு சம்பந்தமாகக் குறுக்கே புதுவதற்குச் சர்க்காருக்கு அதிகாரம் ஏதுமில்லை. ஹிந்துமத ஸ்தாபன போரிடு என்பது ஹிந்துக்கள் ஒன்றுகூடித் தேர்தெடுத்த அமைப்பு அல்ல. அது ஒரு சர்க்கார் இலாகாதான். சர்க்கார் நியமிக்கிற தலைவர்தான் இந்த போர்டின் பிரதான அதிகாரி. கோயில்களின் நிருவாகம் சரியாக நடக்கிறது - குறிப்பாக, கோயில்களின் சொத்துக்கள் முறைப்படி பரிபாலிக்கப் படுகின்றனவா - என்று மேற்பார்வை செய்வது மட்டுமே சட்டப்படி இந்த போர்டுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள பொறுப்பு. இது வெகு முக்கியமான சீர்திருத்தம். ஆனாலும் ஆலயங்களின் வழிபாட்டு முறைகளை மாற்றி உத்தரவு பிறப்பிக்க இந்த போர்டுக்குச் சட்டப்படி அதிகாரமில்லை. இல்லாத அதிகாரத்தை ஒரு சர்க்கார் இலாகா செலுத்த விட்டோமானால் அதிலிருந்து வெகு சீக்கிரம் நியாயமற்ற விளைவுகள் பெருகும். இதற்கு இடம் தரலாகாது.

சட்டப் பிரச்சனை ஒருபுறமிருக்கட்டும். ஹிந்துமத தேவாலயங்கள் நம்முடைய தேசிய வாழ்வில் பெற்றுள்ள ஒரு முக்கியமான ஸ்தானத்தை மறக்கலாகாது. தேசம் முழுவதையும் ஒன்று படுத்துவதில் இந்த ஆலயங்களின் சக்தி மகத்தானது. ஹிந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்கள் ஒவ்வொன்றையும் அகில இந்தியாவுக்கும் உரிய வழிபாட்டு நிலையமாகவே கருதுகிறார்கள். ஆனபடியாலேயே சம்ஸ்கிருத மொழியில் மந்திரங்கள் ஒதப்பட்டு பூஜாநிரமங்கள் நடைபெறுகின்றன. சம்பிரதாயபூர்வமாக வந்துள்ள சம்ஸ்கிருத வழிபாட்டு முறைகளைப் பாதிக்காத முறையில் இப்பொழுதும் ஆலயங்களில் தமிழ்ப் பாசுரங்களும் தேவாரப் பதிகங்களும் தாராளமாக ஒதப்பட்டு வருகின்றன. பண்டைய 'சம்ஸ்கிருத மந்திரங்கள் ஒதப்படுவதை விலக்கிவிடாமலே வழிபாட்டு முறையில் தமிழ் ஸ்துதிகளுக்கு இடம் தருவதுதான் உசிதம். இந்தியா முழுவதற்கும் உரிமையான வடமொழி மந்திரங்களை விட்டுவிடலாகாது.

(ராஜாஜி 'ஸ்வராஜ்யா'வில் எழுதியது.)

காங்கிரஸின் கடமை

இருபதாண்டு காலமாக முடிக்கப்படாத கள்ளு, சாராயக் கடைகளை மறுபடியும் திறக்க வேண்டும் என்று தமிழக அரசாங்கம் செய்துள்ள முடிவை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி பலமாக உருவாகியிருக்கிறது. இந்த எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சிக்கு திரு காங்கிரஸ், திரு கக்கன், விதர்பன காங்கிரஸ் தலைவர்கள், இன்னும் மத்திய பெரியோர்கள் பலரும் பூரண ஆதரவு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இம் தலைவர் அரசியல் கட்சியின் போராட்டமாகச் செய்யாமல், சர்வோதய சங்கத்தினர் தலைமை வகித்து நடத்துவது நலம் என்று திரு காங்கிரஸ் நினைக்கிறார்.

ஓர் அரசாங்கம் எடுக்கிற நடவடிக்கைகள் 'அரசியல்' ரீதியில் தவறாக இருப்பது போல் அதுவாடச் தரும் ரீதியில் தவறாகவும் இருக்கலாம். அரசியல் காரியங்களில் யாவற்றிலும் எதிர்க்கட்சியில் உள்ள அரசியல் கட்சிகள் தலையாடத்தக்கதும் தகுமதிதையும் இரண்டையும் கருதி சடுபட வேண்டியது அரசியல். மது விலக்கை ரத்து செய்வது தரும் - அதற்கு மட்டுமே குறித்த விஷயம் மட்டுமல்ல. இது சட்டப்படி சர்க்காரால் செயல்படுத்த ஒரு காரியமாகும். எனவே, இது ஒரு

தவறான முடிவு என்று கருதும் எதிர்க்கட்சிகள் இதை எல்லா விதங்களிலும் எதிர்க்கப் பூரண உரிமை உண்டு; அய்வாறு செய்வது கடமையும் ஆகும். தாம் ரீதியில் மட்டுமின்றி, அரசியல் ரீதியிலும் தவறான செய்கையைப் பரிசுடமாக எதிர்ப்பதில் எந்த அரசியல் கட்சியும் தயக்கமோ கூச்சமோ கொள்ள வேண்டியதே இல்லை.

தி. மு. சமூகத்தினர் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் ஒட்டுமொத்தமாக இச் செய்கையை ஆதரித்தாலும், நாட்டில் அனைவருமே இதனை ஆட்சேபிக்கத்தான் செய்கின்றனர். சர்க்காருக்குக் கொஞ்சம் வருமானம் கூடும் என்பதையே வைத்துக் கொண்டு முடிவு செய்கிற விஷயமல்ல இது. வருமான விஷயத்திலும்கூட ஸ்ரீ தேவச்சந்தி கூறியது கவனத்துக்குரியது. பதினாறுக்குக் கணக்கான கள்ளு சாராயக் கடைகளைத் திறந்து வைப்பதால் போலீசார் கவனிக்க வேண்டிய சூழ்நிலைகள் அதிகமாகும்; இந்த இனத்தியில் சர்க்காரின் செலவும் அதிகமாகும் என்று ஸ்ரீ தேவச்சந்தி எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். ஏழை மனிதனின் குடும்பத்துக்கு மதுபானம் விலைவாசிக்கும் கெடுதல்களை அதிகாரமும் அறிவார். இவ்

மதுவிலக்கை ரத்து செய்யும் தமிழக அரசாங்கத்தின் முடிவிற்கு திட்டத்தை எதிர்த்து ஸ்ரீமதி தேவச்சந்தி தமிழகம்முதல் எவ்வாறும் சங்கத்தினர் ஆதரவில் நேரமடைவார்கள் என்பதற்கு மனம் நெகிழ் கவனம் இருக்கிறது. சென்னை கெட்கா அலுவலகத்தின் முன் நடந்த

வாறு லட்சக்கணக்கான ஏழைகளுக்குப் புதிய இன்னல விளைவிப்பதற்காகவே பெரிதாக ஓர் இலாகாவை ஆரம்பிப்பது நல்லாட்சியாகாது. அது சோஷலிஸ்ட் ஆட்சி ஆகாது என்பதைச் சொன்னவையே வேண்டியதில்லை. ஒரு சிலர் சட்டத்தை மீறி அகத்தமான சரக்கைக் குடிக்கிறார்கள் என்று காரணம் காட்டி லட்சக்கணக்கான மக்கள் தமது சொற்ப வருமானத்தை இழக்கவும், தங்களை மூடாய்ப்பக் கெடுத்துக் கொள்ளவும், "வா வா" என்று அழைக்கிற ஆயிரக்கணக்கான கண்களைக் கடைகளைத் திறப்

பது மகத்தான அநீதியாகும். மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்வதை எதிர்த்து நடத்தும் போராட்டத்தில் பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் பங்கு கொள்வதற்குத் தயைவர் திரு கக்கன் "அழமதி" தத்திருக்கிறார். அந்த அழமதியைச் சட்டமையாகவே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். வெளிப்படையாக, திரிமுகத் தழிநாட்டின் பழைய காங்கிரஸ் கட்சி எதிர்ப்பில் கலந்து கொள்ள வேண்டும். இதை காங்கிரஸ் அபிமானிகள் அறிவரும் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்பார்கள்.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

மூக்கியத்தவர் வாங்கத் தண்பர்களில் பலர் கூறாதது போலப் பங்களை தேச விவசாயிகளால் ஆழ்த்த நித்தனை செய்து பார்க்கிறோம். எனக்கு எவ்வித பாட்சமாத எண்ணமில்லை. அப்படி ஏதாவது பாட்சம் இருக்குமாயின் அது பங்களை தேச விடுதலையோடு எதிர்ப்புக்குக் காதகமாகவே இருக்கும். எவ்வளவு தீர்க்காலோசனை செய்து வாங்கத் போறதும் இப்போது இந்திய பங்களை தேசத்தைத் தனி அரசாக அங்கீகரிக்கலாகாது என்று முடிவுக்கே வருகிறோம். இதற்காக பாகிஸ்தானுடன் இந்தியா போரில் இறங்க வேண்டும் என்று சொல்பவர்கள் மூதல் விளைவுகளை உணராமல் பொறுப்பில்லி போசனை கூறுகிறார்கள் என்பதை என் கருத்து. உள்நாட்டு விவ

சங்களைப் பொதுமக்களின் உணர்ச்சிக்குப் பெரிய பங்கு உள்ளது என்பது என் தனம். ஆனால் வெளிநாட்டு விவகாரங்களில் மக்களின் உணர்ச்சி தகுந்த வழிகாட்டிலாகாது. ஐ. நாடும், வன்வரக்களும் பங்களை தேசத்தை அங்கீகரிக்காமல் இருக்கையில், நாம் அங்கோரம் தருவது நேராகப் பாகிஸ்தானுடன் போர் தொடுப்பதாகவே ஆகும். இப்படிப் பாகிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே போர் ஏற்பட்டால், உலக அமைதி களில் மனப் பெருக்கு இப்போதெக் காட்டி துவி மறுவரக பாகிஸ்தானுக்குச் சாதகமாக இருக்கும். பங்களை தேசத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் எனக் கூறுபவர்களிடம் எனக்கு மிகுந்த மதிப்புமற்ற உண்டு. ஆகவே, இந்த நிலை

உள்ளுள்ளிருக்கும் அனை இந்திய மதுவிலக்கு குடித் துவை டாக்டர் எம்.தி. கெலா நாயார் பங்கு கொண்டார். சென்னைப் உள்ளுள்ளிருந்த 30 பேர் 30 பேர் மகளிர். ராஜமேகந்தம் குறிப் பக்குத்தடமும், மூன்றுடனும் முன்னிலை உலகாக நடத்தது இந்த எதிர்மறை போராட்டம்.

வழக்காக நம் பொருளாதாரத்தை நாம்மாக்கும், உலக அபிவிருத்தியை மேலும் நமக்குப் பாதுகாக்கத் திட்டமிடும் என்று நான் உறுதியாகக் கூறுகிறேன். பாலித்தானாக்கும் இந்தியாவுக்குமிடையே போர் மூண்டால் பாலித்தானாக்கு மேற்கத்திய வல்லரசுகளின் உதவி அதிகமாகும். அதே சமயத்தில் அங்கிருந்து இந்தியாவுக்கு வரும் அகதிகளும் பெருகும். இப்போதுள்ள அரசுப் பிரச்சினையை நம்மால் தாங்க முடியவில்லை என்பதற்காகப் போலியிடுவதற்குள் அப்போது அகதிப் பிரச்சினை இதைவிடக் கடுமையாக இருக்கும். பிரதமர் உணர்ச்சி வசியில் சிங்களமால் தமது கருத்தில் கூறுவதாக நிற்பார் என்று நம்புகிறேன்.

நாம் பங்காளி தேசத்தை அங்கீகரிப்பதாக அமெரிக்காவின் போக்குத் திருத்தியிட்டுள்ளது. எனவே நாம் அமெரிக்காவையும், மேற்கு வல்லரசுகளையும் நமக்குச் சாதகமாகத் திருப்பலே முழு முயற்சியும் எடுக்க வேண்டும். இந்த வல்லரசுகள் இந்தியாவின் காட்டுவதை விடப் பாலித்தானியம் அதிக விலகாமை காட்டுவதை நான் அறிவேன். இருப்பினும் அவை இந்தியாவின் நட்பை அடிபொருடு இழக்க விரும்ப மாட்டா. எனவே அமெரிக்காவையும் பிரிட்டனையும் எப்படி வேண்டும் நிர்ப்பத்தித்துப் பாலித்தானைக் கட்டுப்படுத்துவதே நாம் செய்ய வேண்டியது.

★

*தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் மது உற்பத்தி செய்வப் பொறுத்திலும் மது விற்கப் போவதில்லை' என்று அரசாங்கத்தில் சார்பில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது முற்றிலும் தவறான கூற்று. சில அம்சங்களிலும் சர்க்காரின்

கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டிருந்தால் சிலசெய்கை நத்து மது உற்பத்தியும் விநியோகமும் நடக்கவிருக்கின்றன. இந்த உண்மையை உணர்ந்தால் சர்க்காரின் கூற்றுக்குச் சிறிதும் பொருவியில்லை என்பது தெரியும்.

★

தமிழ் போதாது மொழி விஷயமாக மாணவர்களே திரிப்பதும் எதுவுமில்லை என்று சர்க்காரின் சார்பில் கூறப்பட்டாலும் அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் பல மாணவர்கள் தமிழை இஷ்டப்படுவதாக ஏற்கனவும் ஆய்வின பொருளைத் துவர்த்து காரணமாகவே மேற்கொள்ள வேண்டியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. 'தமிழ்த்' பத்திரிகைத் தலைவர்களும் இந்த நிலைமையைத் தெலிங்கா வினக்குகிறது. வதார்த்த உண்மையைத் திரித்தால் இவ்விஷயத்தைப் பார்த்து வேண்டும். ஆய்வினத்தைப் பொருளை மொழியாக ஏற்கும்போதுதான், மாணவர்களுக்கு அந்த மொழியை காகவமாகக் கையாளப் போதிய கருதி விடக்கூறாது. தமிழைப் பொருளை மொழியாக வைத்து விட்டு, ஆய்வின இயக்கத்தைத் தனிப் பாடமாகப் படிப்பதால் இத்தகைய மொழி அறிவு உண்டாவதில்லை. இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலும் உத்திரோகம் பெறவும், அவை இந்தியப் பிரதானமாக இருக்கவும் ஆய்வின மொழியறிவே உதவி புரியும். ஆய்வின மொழியறிவு இல்லாவிடில் தமிழகத்தில் படிப்பவர்களின் குறுகியதொரு பிரதேசத்தில் சிலசெய்கை அதிக போல் இருக்க வேண்டியதுதான். வடிவமைக்கவாய் முதலியவர்கள் கமிட்டியின் சிபாரிசுகளைத் தமிழக அரசாங்கம் ஏற்று திறம் சரி, கருத்திலும் சரி, பூரண விவகாரத்தை அமை செய்வ வேண்டும்.

மகாதேவன் மறைவு

வஞ்ச குழிப்பு ஸ்டைலாகப் பதவி ஏற்க இருந்த முன்னால் இவ்வப்போட்டி தென்கரல் ஸ்ரீ ஆர். எம். மகாதேவனின் நிமிர் மரணம் அனைவருக்கும் அறிச்சி தந்துள்ளது. பெருங்குறையர் சேர்த்த ஸ்ரீ மகாதேவன், நீண்ட நெடுங்காலமாகப் பழைய சென்னை மாணாத்திலும், பிற்பாடு தமிழ் நாட்டிலும் போலீஸ் துறையில் பல உயர் பதவிகளைச் செலுத்தும் வகித்தவர். நேர்மைக்கும், நிர்வாகத் திறனுக்கும், கட்டுப்பாட்டுக்கும் பெயர் எடுத்தவர். கொந்தளிப்பு நிறைந்த தோதல் சமயத்தில் அவர் எச்சரிக்கையுடன் எடுத்த நடவடிக்கைகள் குறிப்பாகப் பாராட்டுக்குரியவை.

ஸ்ரீ மகாதேவன் விளையாட்டுத் துறையில் விசேஷ கடுபாடு கொண்டவர். குறிஞ்சைச் சவாரியில் நிபுணர். அவரது மறைவில் ஒரு நல்ல அதிர்வியை இழந்து விட்டோம். அவரது குடும்பத்தினருக்கு நமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்.

“முப்பத்தைந்து ஆண்டு களுக்குமுன், பங்குனி நன் பகல். செவ்விலாவது வெல் வயில், செவ்வியைத் துழம்பிவெட்டு முகையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது மெற் றுத் தெருவிலிருந்து என் தெருவியை துறைந்ததால் வல தரன் பாய்ப்புப் பிராரன் ஒரு வன். தடிவியை முண்டாக, இடைவியை கொவணர், கக் கத்திலே பரம்புப் பெட்டி, வலது காஷியை மதுடி, என் னைப் பார்த்ததும், விவரத்து வற்று, அந்தக் கிழவன் என் னீட்டு வாசலில் தன் கடைகளை விறித்தான். பெட்டியைத் திறந்து பாம்பை எடுத்து செவ்வியை எறித்தான். கிழே சூத்திர வண்ணம், மதுடியிலே விறித்திரமாவை எதற்கவின் நுண்ணிய ஒளிகளை எழுப்பி லான். பாம்பு ஆடையில்லை, தரை செவ்வியை தாங்காமல், என் னீட்டுக்கு நுண்ணிய இருத்த சாண் நிழலில் ஒண்டி யது. மேலே விழுந்து பாய்க் கின்ற ” என்றான் “கிழ” பாம்பு தெரிய வேண்டுமா? அதற்காக, பாம்பை எடுத்து எறித்து, தெரு அளவில் எறித்தான் பிராரன். அவன் மதுடியில் பூமி மாயல்கள் விம் மின், என் தெருவை எதோ டின சந்தது. பாம்பின் கண்ணித் துயரம் எவ்வளவு என்போர் சொல்கது.

“ஓர் அருளுவப் பெற் றுக் கொண்டு பிராரன் போனான். ஆனால் என் தெருக் கைத்தெரு. அந்தப் பாம்பு திரைக்கல்லி; பிரார னுண்டாய் மதுடி விரித்த கயக்கம், - அதுவும் தளைய ளில்லை. இந்த மதுடி என்னை சொல்கிறது என்ற வினா எவ்வளவு உறுத்தியது. மெல்வய் பாடல் ஒன்று கவிஞர்க்கிவது.

“மாய்ப்புப் பேரரசு
கவிதை குரலின்
பாத்திரத்துத் துடிக்கும்
குரமெழுகிவா?”

“எவ்வாறு கவிதை
காந்த மடையும்
எனவக மனமும்
யறநிலம் இரண்டில்
கவியை பேரரசு
கவியைத் தெருவின்
குரலின் குத்தியில்
அவந்தது மனம்
தெய்வச் சகலரும்
மாயல்கள் குரல்,
தொகுத்து கவிதை
என குரலா?”

“இப்படி அவ்வப்போது தொடர்ந்து மனச் சவ்வல் களே என் பாடல்களுக்குத் தாயும், தந்தையும்” என்று கூறும் கவிஞர், மற்ருரு சம்பவத்தையும் மிக அழகாக வர்ணித்திருர். “ஒரு நாள், பல ஆண்டுகளுக்கு முன் கோவன்மாதேவிக்கு அருகில், தாயிரவருணிக் களையில் பறந்து விடத் தெரு வலது பக்களையில் மேலே, வான் நிலத்தைவும் வயல் மரத்தைக் கதையும் இடையத்த மங்கல நாண் போய், செவ்வியப் பறமவை ஒன்று விவ்வென்று ஊவாயாடிச் சென்றது. இது போதாதா கவிதை பிறக்க?”

“வெண்ணம் பறவை ஒன்று
துள்ளிச் சென்றது -- துளி
கொண்டை மட்டித்
நிலைகளை வெளியில்.
தென்னத் தெருநிலிதனும்,
மணியுண்டோ -- ஒரு
தென்னக் களத் திரைப்
பறந்து தென்னிலே,
மீளும் கதிரும் மழை
வெண்ணிலுமே -- ஆகா

கவிதை பிறந்த கதை

விண்ணம் இவருடைய
விண்ணம் வெளியே நுழைந்த
வான வண்ணம் காணும்
வான விண்ணம் - அங்கே
கவியை மனத்த
விண்ணம் பறக்கியது

கவிதைப் பறவை பறக்கில் கவிதை பாய்வது. எப்போது? நார்ப்பத்து காண்டு ஆண்டுக ளுக்குமுன் காவிரி மண்ணில், நாணல் குழிந்த திட்டி ஒன்றில் கவிஞர் உ. ராமச்சந்திரந்தரர், மேய்நிலை அத்திவிலை இரத்த வேண்டிய, கந்திவிலை காவிரி வெள்ளமும், தாண்டுகாடும் இழைத்த முன்கூறும், பெரு ளார்க்கம். அந்த வேளையில், அழகும் உலகும் கொஞ்சிய அந்த தெருத்தின், ஏதோ சாணவப் பறந் தி எவ்வளவு குற் கவிஞர். அந்த எண்ணம் ஒரு பாடலாக அரும்பியது. அப் போது வெளிவந்து கொண்டிருந்த “கவியை” என்ற பத்திரிகைக்கு அனுப்பினார். “அது வெளிவந்ததாக ஞாய கம். - அந்தப் பாட்டு இப்

போது கைவகம் இல்லை. சாணவப் பறந் திய அந்தப் பாட்டு செத்துப் போனது கவிதாசே ? நாளைத் புதன் நாளிலே என் முதற் கவிதை நோன்றியதாம். “தாவண” என்ற புனைபெயரைச் சூட்டிக் கொண்டேன்.

“சாணவப் பறந் திய முதலில் எழுதினேன். அப்போது சாணவப் பறந் தியும் தெரியாது. பிறகு வார்த்தைப் பறந் தியை எழுத முயன்றேன். அந்தப் பறந் தியாவது ஞாய கியமாகத் தெரிதாமா? அது வும் இல்லை. ஆனால் இந்த மயக்கித்தானே, வானும், மண்ணும், வாயும், சாவும் மவித் உலகமும் பின்னுறந் இந்த மருமத்தில்தானே - அது எது. திரைப்பா, விவப்பா,

குழலின் துடிக்கும் குரலெழுவோ?

பேரமிப்பா, ஆளையா, அவ யமா, அரகா, எத்தியமா, வாரரல் சொல்ல முடியும்? அது எதுவால் இருந்ததாயும், அந்த ஒன்றில்தானே - கவிதை பிறக்கிறது? என்றார் கவி ஞர் கிதிலாச ராகவன்.

பேட்டி: பி. கி. கிசி

A NEW DAWN AWAITS... A NEW DEAL...

For weaker sections in Andhra Pradesh

***

What has Andhra Pradesh Government
done for them?

LAND FOR THE LANDLESS:

During the last one year a million
acres have been distributed as a result
of crash programme.

A LEAP FORWARD:

To ensure a quicker pace of progress
for the tribal population, the plan
allocation has been increased by ten
times. protective legislation of a
radical nature for scheduled areas
and debt relief legislation have been
enacted. Welfare of Harijans—
'Children of God' received an impetus
by five fold increase in the plan
under this sector.

A MASSIVE VENTURE:

A Rs. 1.5 crore scheme for the
economic development of the
scheduled areas has been launched.

HOUSES FOR THE HOMELESS:

A Rs. 12-crore housing programme
to cover nearly 70,000 families
belonging to the scheduled castes,
tribes and other backward classes is
being programmed by the State
Government.

**NOT ONLY THIS BUT, MANY MORE MEASURES
FOR THE WELFARE OF THE DOWN-TRODDEN
ARE CONTEMPLATED.**

துணைகளின் தேவைகள் நிறைவேற்றுகிறது ஒகாஸா

வாழ்வினை வெற்றி காண்பதற்கு
வேண்டிய வசிகமையை ஆண்ட-
குக்கு அளிக்கிறது ஒகாஸா. வயதுக்கு
மிகுதிய முதலமைப்பைத் தருகிறது.
ஆரோக்கியத்தைக் கூட்டி இளமைத்
தூடிப்பையும் வசிகமையையும் மீட்டுத்
தருகிறது ஒகாஸா. உலகெங்கிலும்
இலட்சக் கணக்கான வயது வந்தவள்
கள் இன்று ஒகாஸா சாப்பிடுகிறார்கள்.
இழந்த வசிகமையை மீட்டுத் தரும்
நவீன-டானிக் மாந்திறைகள் அவை,

ஒகாஸா-ஹார்டிமோ-பார்க் லிமிடெட்கள்
வகை-டீ-பிரைட் தயாரிப்பு.

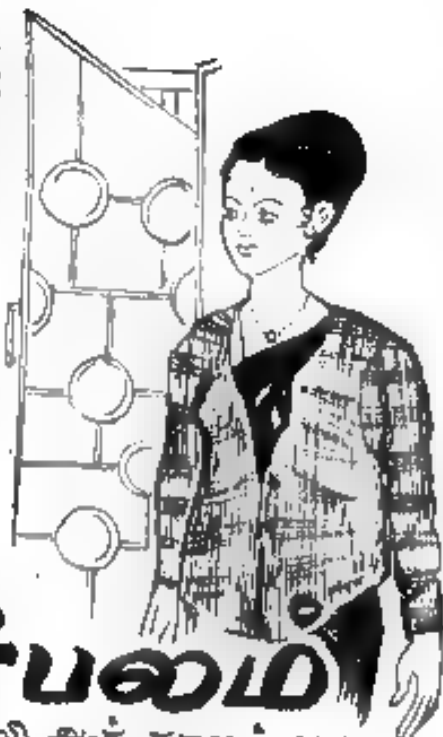
எம்மா பிரபல மருத்துக் கடைகளிலும்
கிடைக்கிறது. அனைத்து ஷோரூம்களும்
பெற்றவை.

OKASA CO. PVT. LTD.
P. O. BOX 396, BOMBAY-1.

92

முடிவிற்குத் தன்னைத் தள்ளவில்லை. ஊர்னவில் ஊரே
தோகிலுள்ள புகை மண்டலம் போன்றதொரு
தோற்றத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்தது
பனிக் காற்று. இரவு நேரம்.
அவழப்பு மணி விழுவதுபோலத் துடிக்கிறது. முழுவதும்
கம்பளில் மூடப்பட்டிருந்திருந்த கைக் கடிக்காரத்

சுபலம்

ஸி.ஆர். ராஜம்மா

பு.விருப்பது போல் அடித் தொண்டையி
லிருந்து கதிர்க் கொண்டும், கைகளில்
உளத்ததுக் கொண்டும் எல்லாப் பக்கி
கொண்டுமிருந்தது. அவனுடைய கையில்லிருந்த
படி. கம்பிக் கதவின் வழியாக எல்லாவற்றை
யும் ஒரு தொட்டியில் கலவித்த திரிமலர் தான்
விவகிக்கத் தலைத் திறந்தான். திறந்த
வேகத்திலேயே தன் மனக் கதவை மூடிக்
கொள்ளப் போதும் பிரயத்தனம் எடுத்துக்
கொண்டான் என்பது அவனுடைய திறமை
இல்லாத சொன்னதில் மூலம் தெரிந்தது.

"முத்தை ரொம்பவும் அழகிலுன். விடி
யும்வரை தாங்க முடியாது போலிருக்கிறது.
அதனுடைய உங்களுக்குத் தொந்தரவு இரு
வதற்காக இந்த இரவில்..." அவனுடைய
அந்தச் சொற்கள் அவள் காதில் வாங்கிக்
கொள்ளாததோடு மட்டுமல்லாமல் அந்த
மாதிரியான பேச்சுக்களைத் தான் விரும்ப
வில்லை என்பது போலும் முகத்தைக் கவித்து
அவளைப் பார்த்தான். அவள் அத்துடன்
பேச்சைத் துண்டித்துக் கொள்ளத் துடித்
தாலும் மனம் ஒன்று அவனுடன் உரை
வாடவே விழைந்தது. அந்த இரவு வேளையில்
தன் உதவி ஆள் இல்லாததால் திரிமலர்
மாதிரியானவளைப் போடி செய்து, முத்தைக்
கலக்க வேண்டி வந்த நேரத்தில் தனியாக
உட்கார்ந்திருந்த அவள் அந்த அமைதியையும்,
அதற்கு அடுத்ததாய்போல் உள்ள அமைதியை
யும் தன்ருத் தொட்டியில் முடித்தது. அவ

வதப் பார்த்தான் திரிமலர். இரு முன்களும்
பன்னிரண்டில் உறவாடிக் கொண்டிருந்தன.
வாசல் பக்கம் அவனுடைய தடை விளர்ந்தது.
தாங்க முடியாத உபாதைக்குட்பட்ட ஒரு
முத்தை தன் குரல் மூலமே எங்காருக்கும்
அதைத் தெரிவித்துவிட வேண்டுமென்று துடிப்

பெருவந்தியோ, கொடும் பெருவந்தி கொடும்
உறவு கொண்டிருப்பவனோ கரும்புள்ளியில்
தான்" என்றும் டாக்டர் நிர்மலா வண்புப்
பிணந்திருக்கிறாள். ஆனால் அந்த உட்பொருட்
பெரு தன் மனதையே கைத்துக் கொண்டு
முடிந்ததா எனலாம். அந்தான் இவ்வாறு!

புருஷன் கொடுக்க வேண்டிய எல்லாவித
வும், ஆகார முதலானவையும் உறிய அவன்
முத்தத்தை ஒரு கணியும் போட்டான்.

ராமநாதன் முத்தத்தைப் பதிகித்
கொண்டு வான் பக்கம் வந்தபோது கூட்டு
பேர்தொடர்ந்து வந்த அவன் "நான் செல்ல
வேண்டிய வேலைகள் முடிந்து விட்டதால்
நீங்கள் கேட்டதற்குப் பதில் கொடுக்கிறேன்:
நான் தனியாகத்தான் இருக்கிறேன்" என்
றான், தன் உச்சரிப்பில் அடித்தல் கொடுத்தது.

"இப்படி ஒரு சத்திப்பு, உங்களை என்ன
தான் கவலித்துப் கொண்டிருக்கிறது" என்று
ராமநாதன்.

"நான் என்னுடைய இப்படி ஒரு சத்திப்பு
ஏதாவது என்னுடைய எண்ணியேன்" என்று
நிர்மலா கூறியதும் ராமநாதன் விவரமாக
பேசிக்கொண்டான்.

"இருவர் உங்களுடைய முத்தத்தை?" பணி
கொட்டும் இரண்டு வேலைகள் கொண்டுபோகப்
பதில் முத்தத்தைக்குப் பதிலாகத்தான்
பட்ட உயர்வுக் குவியலையும் போட்டு, சொர்
கையாய் எழிக் கொண்டுமுடிந்தது அவன்
கவலிக்குந்து எந்த காரணத்தால் வரவேண்ட
வில் என்று அவன் சொல்லுகிறான்.

"கிருஷ்ணத்திற்குள் தன் உயர்வு
திறப்பில், தான் கூட. தான் குத்து வேலைகள்
போட்டிருக்கிறான். இப்போது இந்த வந்தது
முத்தத்தாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறான்.

"இவன் என் தந்தை போல" என்று கொண்டு
மொட்டான். "நிம்மதி இந்த முத்தத்தை என்
துண்டாவதற்கான், ஆனால் தாய்நிறையன்"

என்னுடைய கொண்டு யாட்டிக்கு என்னதான்
எதிர்பார்த்திருக்கிறான் நிர்மலா? என் இந்த
ஆகா? என் இந்த உயர்வு? எந்ததன் கவலை?

நிர்மலா கவலைக்கு இந்ததான் தாக்கம்? கவலை
வும் என்னின்று? அவர்க்கு உண்டாகுதல் பிடி
வாதமுள்ள கிருஷ்ணப் போல் மகத்துப் பிடி
பட்டதால் மனம் என் குழலி ஒடுகிறது? மறு
படியும் அவனோடு ஒன்றி வாய் ஆகா? "

முத்தத்தைப் எடுத்துக் கொண்டு வந்தது
கொண்ட ராமநாதன். "ஆனால், இவன்
என் முத்தத்தை முத்தத்தை. இவன் தனியே
இவன் தாயார் பிரசவித்துப் பத்து நாட்கள்
கூட ஆகவில்லை" என்னுள் என் சாதாரண
மாக, பித்து அவனிடம் விடைபெறுதல்.

"எனக்கு..."

என் ஒருவன் அது உண்டாகப் பட்டதில்
உண்டதா? நிர்மலா... நிர்மலாவுக்கு யாட்டுமே
கொட்டது ஒன்று. அவளுடைய மனம்
கொட்டினதால் மறுபடியும் உண்டது தெரிய
ஒன்றுதான்.

"ஓ... என் உயர்வு டாக்டர் நிர்மலா
உன்னோடு கருகியிருக்கிறாள்.

முத்தத்தைப் எடுத்துக் கொண்டு போன
ராமநாதன் மனம் கூடப் போல் என்ன
அவனின் எழும்பி எழும்பி அடங்குகிறது.
"என் நிம்மதி, பதினாறு வருஷங்களுக்கு முன்
ஒரு கணம் கால உணர்ச்சியை வேண்டி முடி

வாய் உன் கெடுதல்களில் புரிந்து
கொண்டதால் போல் மனம் பத்தியில்
ஒடி வந்த சைக்கு அத்தகுப் பின் தன்
முத்தத்தில் திருமணம் நடந்தது. இப்போது
நான் கைத்துக் கொண்டு தனித்திருக்கிறேன்,
கவலை, அவன் என் கவலை தன் கவலை
கிடுத்து ஒப்படைத்த அன்று அவனுடைய
தாயார் மகத்து விட்டான். நான் ஏன்
உண்டில் பித்து போல் கொண்டுமேன்?...

"என் கொடுக்கல் உன் இரண்டு முடிப் போன
போது கெடுத்த உண்டில் டாக்டர் கொழி
கிட்டு வந்ததற்கும் தந்தை கொடுத்ததைக்
கண்டு புரிந்து கொண்டேன், ராமநாதனின்
பரிந்துரைகள் பட்டன, கிருஷ்ணத்திற்குள்
உயிர்த் கொழிதல் உண்டாகி பத்தாய்கள்.
கெட்ட பத்தாய் பித்தாய் போனதில்
கிடுத்து - தான் என்னவந்ததற்கும் கண்டு
உண்டாக புரிந்து கொண்டுமேன். என்மேல்
பத்தி தான் தெரிந்து கொண்டு கிற்றுப்
பதில், என் பதில் எழும்பியது. தான் இருக்க
வேண்டும் என்று கருப்பியும் எப்போது
உண்டாகத்தான் என்னுள் உண்டாகத்தான்மேன்,
பித்து தான் ஏன் போல் கொண்டுமேன்?...

"தான் கவலை கவலைப் போன்றதொரு
கவலை என்னுள் உண்டாக அமைத்துக்
கொண்டு முடிவாக நிர்மலா. ஏதாவது மனி
திகள் போல் தான் தாய்நிற முத்தத்தைக்கள்
பரிந்துரைக்கலாம் போலும் தெரிந்ததில் வே
கிட்டுக் கொண்டுக்கிடுகிறான். இதில்
போனபடி தான் முன் கருவாய்போனதில்
உன் கிருஷ்ணப் பணம் என்னுள்" அது
அதான், கொண்டுமேன் உன் கவலை தான்
குத்துகிறது அதுதான் மனத்தொடக்க கிற்று
பாடித்தான் கவலை கொண்டு போல் கொண்
டுமேன் என்று தாக்குக் கொண்டுக் கொண்
டுமேன் ராமநாதன்.

இரண்டு நாட்களுக்குப் பின் நிர்மலாவுக்கு
சாதாரணம் கொண்டு போல் தெரியவரு
கிறது. அவனிடம் மருத்து வந்தது கொடுத்து
அவனுக்கு உதவலாக இருக்கும் கொண். ராம
நாதன் குடிக்குக்கும் கிழி பத்தியில் குடி
கிழியாவது யாடிக்க கொண்டுக்கிடுகிறது
கொண். நிர்மலாவுக்கு வந்த ராமநாதனையும்
தாய்நிற முத்த முத்தத்தைக்கள் அவன்
குண்டு பட்டதையும் பத்திப் பித்தொரு பேசு
என் ஒருவன் கருகியிருக்க அவன்.

அந்த வேலையைப் கேட்டுக் குனிவாக
திறல் தெற்றிய உண்டாகி வேகத்தால்
தனித்த கிழியாவது உண்டாக. தான்
தனித்த கொண்டுமேன் நிர்மலா. கிழி
கவலை யட்டுமே துண்டத்தான்! தனித்த
முன் உண்டாக. அவன் மேலுள்ள அந்த
மான உண்டாக தெரிவிக்குது துண்டத்
தெற்றியின்.

"என் ஆகா? அன்று என்னதான் தனித்த
தன் மருத்தம்? இன்று போல் கொண்டு
உண்டாகித்தான் கிழியப் பார்த்திருக்கிறான். இவ்
குண்டாக தான் உண்டாகத்தான் ஆகா? என்?
என்றும் தனித்த பரிப்போடுமே! என்னுள்
கவலைக்கிழி உண்டாகத்தான் கொண்டு என்னுள்
மருத்தத்துக்கானகொண். கவலைக் கொண்டுமேன்
டாக்டர் நிர்மலா.

பத்தினும் அத்தியாயம் நள்ளிரவு நாடகம்

பங்கஜம் பனிச் சென்று விளக்கை அணைத்தாள். சத்த மில்லாமல் ஜன்னலைண்ட போய் வெளியில் பார்த்தாள்.

ஏறக் குறைவு பாதி வட்டமாயிருந்த சத்தி ரன் மேற்கே அனைத்திதழக் கொண்டிருந்தது. அதனுடைய மங்கிய ஒளி அப்போது பெய்து கொண்டிருந்த பனியிலும் இன்னும் மங்கலாகக் காட்டிற்று. அந்த மங்கிய நிலையில் ஓர் உருவம் பங்கஜத்தின் அடியைப் பக்கத்திலிருந்து எதிர்ப்புறமாகப் போய்க் கொண்டிருந்ததை அவள் பார்த்தாள். பார்த்ததும், பங்கஜம், "பார்ப்பா அது?"

வந்து கூச்சம் போட எண்ணினாள். ஆனால் அவளுடைய தீர்க்குமேயில்லாததில் ஒட்டிக் கொண்டது. வாயிலிருந்து சத்தம். சிமென்ட் பீலிங். அவளுடைய தேசமெல்லாம் அந்த மார்க்கெட் மாதக் கடுங்குளிரில் சொட்டியிருந்தது. ஒரு நிமிஷ நேரம் அப்படியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

பங்கஜாவுக்கு எதிரில் கார் வந்து நிழல்திகாவு முன் முகப்பிடுகின்றது. அந்த முகப்பின்னும் வாசல் களம் வண்ணச் சுவருக்கும் மத்தியில் பர மல்லிகை மரங்களும், குரோட்டன்ஸ் செடிகளும், சம்பவச், நித்திய மல்லிகை முதலிய கொடிகள் அடர்த்தியாகப் படர்ந்த ஒரு கொடி வீதும் இருக்கை. அங்கிருந்து மலர்களின் நறுமணம் கம்பென்று வந்து கொண்டிருந்தது.

மருகுபுத்தூர்

ஜன்னல் பக்கத்திலிருந்து போன உருவம் அந்தக் கொடி வீட்டுக்குருகில் சென்றது. அங்கே சற்றுத் தயங்கி நின்றது. பிறகு அந்தக் கொடி வீட்டுக்குள் நுழைந்தது.

பங்கஜம் சற்று

நேரம் ஜன்னலுள்ளடையில் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். கொடி வீட்டுக்குள் நுழைந்த உருவம் வெளியே வரவில்லை. இதற்குள் அவளுக்குப் பாய் தெளிந்து விட்டது. அச்சமையம் தான் எல்லா செய்க வேண்டுமென்று யோசித்தாள். அப்பாவிடம் போய்ச் சொல்லலாமா? அது தான் தியாயமாகச் செய்ய வேண்டியது. ஆனால்...? பங்கஜத்தின் மனத்துக்குள் ஒரு எரித்திரமான சந்தேகம் மிதந்தது. அவளுடைய அகநிலை துள்ளிப் போகத்தொழுகிறது மனம் சீர் சென்று கொடி வீட்டுக்குள் நுழைந்த உருவம் பார்ப்பதற்கு ஓர் இளகுநுடைய உருவமாயிருந்தது. அது யாராயிருக்கும்? ஒரு வேளை...? என்ன பைத்தியக்காரத்தனம்! ஒரு நாளும் இருக்காது.... ஆனால் ஏன் இருக்கக் கூடாது?..... இவ்வூ, இவ்வூ. காரிக்கொட்கவுண்டர்தான் அப்பா திரும்பி வந்து என்னை சொத்திறர் என்று தெரிந்து கொண்டவதற்கு ஆகா ஆறாய் யிருக்க வேண்டும்... ஒரு வேளை சாகாணத்திலுடனே. என்னமோ? சே! திருடனுக்குக் முடியாது. திருடன் அவ்வளவு துணிச்சலாய் வீட்டில்

விளக்கு எரிஷம்போது வந்து ஜன்ன
லண்டை உட்கார்த்திருப்பாளு?

எப்படி மிகுந்தாலும் தானே அந்த
மர்மத்தைக் கண்டுபிடித்து விடுவது
என்று பங்கஜம் தீர்மானித்துக் கொண்
டாள். அப்பாவைக் கூப்பிட வேண்டிய
தில்லை. நன்றாகவே சத்தம் ஒரு
வேளை கண்ணையா விடுத்தால், அப்பா
வைக் கூப்பிடும் காரியம் கெட்டுப்
போய்விடும். அப்படி என்ன மோசம்
ஒருவரால் வந்துவிடப் போகிறது? திரு
டனாய்த் தான் விடுவது? ஒருவரால்
என்ன செய்ய முடியும்? - எங்காவற்றுக்
ளும் முன்னாத்தொழைவாக விடுத்தால்
போகிறது. அப்படி மிகுந்தாலும் முன்
அவற்றில்தான் அப்பா படுத்திருக்
கிறார். கச்சல் போட்டால் சா.வே
வந்து விடுவார்.

இப்படி வேங்கம் செத்தது. இந்த நிலை
யையே சாதாரணப் பெண் பலரும்
செய்யத் துணிவாத காரியத்தைச் செய்

வத் துணிந்தால் பங்கஜம். அவள் படித்
திருத்த நூற்றுக்கணக்கான கதாநாயகி
களின் எதிர்பம், துணிச்சல் எல்லாம்
அவனிடம் அந்த நியைத்தில் வந்து குடி
கொண்டன. ஒரொருபாடும் நடந்து
போய் ஓர் அம்மாரிவைத் திறந்தான்.
அதற்குள் விடுத்து இரண்டு பொருள்களை
எடுத்துக்கொண்டு வந்து ஜன்னலின்
வந்து தீவடி வெளிச்சத்தில் பார்த்தான்.
அவற்றில் ஒன்று டார்ச் லைட். இன்
னென்று கைத் துப்பாக்கி!

கைத் துப்பாக்கி அவனுடைய தகப்
புஷர் கடப்பை ஜில்லாவில் உத்தியோ
கம் பார்த்த காலத்தில் அப்பாய்துக்
காக வைத்துக் கொண்டிருந்தது. இப்
போது அது துப்பாக்கித்துக் கிடந்தது.
அதில் ரகசியம் இல்லை யாது. ஒரு விளை
யாட்டுப் பொருளாக அவைப் பங்கஜம்
தன் அம்மாரியில் எடுத்து வைத்திருந்
தான். சில சமயம் அவனுடைய
தொழிகள், தம்பிமார்கள், வேலைக்

காரர்களும். முதலியோரை விடையாட் டுக்காகக் "கட்டு விடுவேன்" என்று அவன் இந்தத் துப்பாக்கியைக் காட்டிப் பலமுறுத்துவதுண்டு. திருடனை அதனால் ஒன்றும் செய்ய முடியாதென்று அவ னுக்குத் தெரியும். ஆனாலும் அவன் இப்போது கொண்டிருந்த நோக்கத்துக்கு அதுவே போதுமா? இருந்தது.

பிறகு பங்களும் ஒசைப்படாமல் அந்த அளையிலிருந்து வெளி வராததாய் பக்க ழுள்ள கதையைத் தெரிந்தான். வெளியில் எல்லாம் நிச்சயமாகப் இருந்தது. அடி நிலம் அடி வைத்து நடந்து தாழ் வாரத்திலிருந்து "பேயர்டினோ" என் னுமிடம், அங்கிருந்து கொடி வீட்டின் அருகில் வந்தான். அப்போது அக் கொடி வீட்டுக்குள்ளிருந்து மிக மெனிக் க விம்முகிற குரலில் காரோ பேசும் சத்தம் வந்து கொண்டிருந்தது. பங்களும் உடனாக் கேட்டான். "வைத் தியம், வைத்தியம்" "செத்திருவுக்குச் சித் தப் பிரமை" என்று ஒரு குரல் தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டிருந்ததாகத் தோன்றிவது. அந்தக் குரலில் எவ் வளவோ ஏக்கமும், ஏமாற்றமும், வேத னையும் கலந்திருந்தன.

சற்றுத் திகைத்து நின்ற பிறகு, பங்களும் கொடி வீட்டின் அருகில் நெருங்கிச் சென்று ஒரு கையில் துப் பாக்கியை நீட்டியபடி இன்னொரு கையில் இருந்த டார்ச் லைட் அடிக்கி யான். பதிரென்று வெளிச்சம் அடித்தது. கொடி வீட்டுக்குள்ளே உட்காருவதற் காகப் போடப்பட்டிருந்த செமென்ட் விரிப் பலகையில் ஒரு காளிபன் உட் காந்திருந்தான். நிரொன்று வெளிச் சம் அடித்ததும், அவன் துருக்கிட்டுக் குவிந்த கையை நிமிர்த்து பார்த்தான். அவனுடைய கண்ணிலிருந்து வழிந்து கொண்டிருந்த கண்ணீரில் டார்ச் லைட்டின் ஒளி பட்டு மின்னியது. எதிரே கைத்துப்பாக்கியுடனும் டார்ச் லைட் டுடனும் நின்று கொண்டிருந்த பங் களத்தைப் பார்த்ததும் அவனுக்கு ஒரே திகைப்பாய்வுப் போயிருக்க வேண்டும். ஒரு விநாடியில் அவனுடைய கண்ணில் கண்ணீர் வறண்டு விட்டது. பங்க ளத்தை விட்டபின் அவ் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஈர்த்து நிமிஷம் காலையில் இவ்விதம் இருவரும் ஒருவரை யொருவர் மௌன மாக உற்றுப்பார்த்தபடி இருந்தார்கள்.

பங்கஜத்துக்கும் பேச நா எழவில்லை. அவனுடைய சந்தேகம் ஒரு விஷயத்தில் உண்மையாயிற்று. இந்த வாலிபன் அன்று அவர்கள் விட்டுக்குப் புதிதாக வந்த தவிசுப்பிள்ளைதான்! அன்றுசாயங் காலம் பங்கஜம் தன் அறைக்குள் உட்கார்ந்து படித்துக் கொண்டிருந்தபோது வாகனம் வரரோ வந்து, "வாஸ்!" என்று கூப்பிடும் சத்தம் கேட்டது. கதையின் கவரால்யத்தில் ஆழ்ந்திருந்தபடியால் பங்கஜம் போய் வரர் என்று கேட்கவில்லை. அவனுடைய தாயார் உள்வே யிருந்து வந்து வாகனம் கதையைத் திறத் தாள். அம்மாவுக்கும் வந்திருந்தவனுக் கும் பின்வரும் சம்பாஷனை நடந்தது பங்கஜத்தின் காதில் விழுந்தது.

"வாரப்பா நீ?"

"ஐயாவை ஒரு காரியமாய்ப் பார்த்த வந்தேன். இருக்கிறார்களா?"

"தவிசுப் பிள்ளைமா? இதற்கு முன் வரர் விட்டால் சமையல் செய்து கொண்டிருந்தாய்?"

"வந்து நான்..."

"கோடி விட்டு ஆச்சி அனுப்பிவைக்களை? அவங்க கிட்டத்தான் நான் தவிசுப்பிள்ளை வேண்டுமென்று சொல்லி வைத்திருந்தேன்."

இவ்வளவுதான் பங்கஜத்துக்குக் கேட் டது. அப்போது அவளுக்குச் சிரிப்பாய் வந்தது. அவளுடைய தாயாருக்குக் கொஞ்சம் காலு மட்டும். "வாரோ, ஒருவன் எதற்காகவோ அப்பாவிடம் வந்திருக்கிறான்; அவனைப் பிடித்து அம்மா தவிசுப் பிள்ளைமா என்று கேட் டாள்" என்பதாக எண்ணி பங்கஜம் தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டான்.

ஆனால் சாயங்காலம் பங்கஜம் சமை யல் அறைக்குள் போவபோது ஒரு வாலி பன் - நாகரிகமும் அழகும் வாய்ந்த தோற்றம் உள்ளவன் - சமையல் வேலை யில் அம்மாவுக்கு உதவி செய்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து விவப்படைத் தான். அம்மாவிடம் ஐயடைவதில், "இவன் யார்?" என்று கேட்டான். "தவிசுப்பிள்ளை வேண்டுமென்று கோடி விட்டு ஆச்சியிடம் சொல்லி விடுத்தேன். அவர்கள் அனுப்பி யிருக்கிறார்கள்" என்று தாயர் சொன்னாள். "சாயங் காலம் வந்தவன் இவன்தானா? அம்மா தப்புச் செய்திருள் என்று நாம் நினைத்த தல்லவா தப்பு போலிருக்கிறது?" என்று எண்ணிக் கொண்டான். பிறகு சாப் பிடும் சமயத்தில் பங்கஜம் புதிய சமையற்காரனைக் கொஞ்சம் கவனித் தத் தொடங்கினான். "இவ்வளவு நாக ரிகமான சமையற்காரனும் இருக்கிறானா?"

முகத்தில் என்ன களை? எவ்வளவு கத்தமா விடுக்கிறான்?" என்று என் னைக்கொண்டான். ஆனால் அந்தத் தவி சுப்பிள்ளை தன்னைக் கடைக்கண்ணால் அடிக்கடி பார்ப்பதைக் கவனித்த போது, பங்கஜத்துக்கு அசாதாரண கோபம் வந்தது. "அம்மாவிடம் சொல்லிப் பிரயோசனமில்லை, அப்பா வந்ததும் இந்தத் தவிசுப்பிள்ளை வேண்டாம் என்று போகச் சொல்லிவிடவேண்டும்" என்று எண்ணிக் கொண்டான்.

ஆனால், அப்பா இராத்திரி பத்து மணிக்கு வந்த பிறகு அவர் கூறிய ஆச்சரியமான விவரங்களை யெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்ததில், புதிய தவிசுப்பிள்ளையைப் பற்றி அவன் அடி போடு மறந்து விட்டான்.

இப்போது கோடி விட்டுக்குள் உட்கார்ந்து விமரிசுக் கொண்டிருந்தவனை டார்ச் லுட்டின் வெனிச்சத்தில் பார்த்த தும், புதிய தவிசுப்பிள்ளைதான் என்று தெரிந்து போய் விட்டது. ஆனால், உண்மையில் இவன் யார்? கார்டு கோடக் கவுண்டரின் ஆளா? உளவு அறிந்து போவதற்காக வந்தவனா? அல்லது... ஒருவேளை... அப்படியும் இருக்க முடியுமா?

ஐந்து நிமிஷ நேரம் இவ்விதம் நித் தனையில் ஆழ்ந்து நின்று பிறகு, பங் கஜத்துக்குத் தோவது பேசினாலொழிய நெஞ்சு வெடித்து விடும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது.

"வாஸ் நீ? நிஜத்தைச் சொல்லிவிடு! இல்லாவிட்டால்..." என்று பங்கஜம் சொல்லத் தொடங்கித் தொண்டை வரை களைத்தான்.

அந்த வாலிபனும் தொண்டையைக் களைத்துக் கொண்டு, "இவ்வாவிட் டால்....?" என்றான்.

"இந்தத் துப்பாக்கியின் குண்டுக்கு இந்த நிமிஷமே இரையாவாய்!" என்று பங்கஜம் நாவல் பாஷையில் சொன்னான்.

அந்த வாலிபன் சிரித்தான். அந்தச் சிரிப்பின் எவ்வளவோ சோகமும் வெறுப் பும் கலந்திருந்தன.

"அப்படியேயே செய்துவிடு அம்மா! எனக்குப் பேசிய உபகாரமாக இருக் கும்" என்றான்.

பங்கஜத்துக்கு என்னமோ செய்தது. ஆனாலும் அவன் சமாளித்துக் கொண்டு. "இதற்பாசாங்கெல்லாம் வேண்டாம். நீ யார்? உன் பெயர் என்ன? நிஜத் தைச் சொல்லிவிடு!" என்றான்.

"நிஜம் சொல்ல வேண்டுமா? நிஜம்! நிஜம்! இந்த உலகத்தில் நிஜத்துக்கும்

பொன்னியின் செல்வன்

அமரர் கல்கி

நாற்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம்
"விடை கொடுங்கள்!"

பெரிய பழுவேட்டரைவரின் கொப
லெறி நந்திவிக்கு எந்தவிதமான விவப்
பையும் உண்டாக்கியதாகத் தெரிய
வில்லை. மூன்று ஆண்டுகாலமாக அந்த
மகா வீரரான முதுமிழவரை அவன்
கையில் பிடித்த கயிற்றின் துண்டில்
ஆடுப் பாளையனாய் போய் ஆட்டி வைத்
துக் கொண்டிருந்தான். முதுமிழவராக,
இன்னொரு அந்தக் கயிறு அறுத்து
விட்டது. ஆட்டி வைத்தபடி ஆடிக்
கொண்டிருந்த பாளையன் உயிரும் உய
அறியும் பெற்றுவிட்டது. இதை நந்திவி
எதிர்பார்த்ததாகவே தோன்றியது.
இனி இந்தப் பாளையனும் அவனுக்கு
ஆகவேண்டிய காரியமும் ஒன்றுமில்லை.
சிறிதும் பதற்றம் காட்டாமல்
தந்தினை எழுத்து பெரிய பழுவேட்
டரைவரின் முன்னால் நமஸ்கரித்தான்.
உணர்ச்சி மிகுதியினால் தழுதழுத்திருந்த
குரலில் அவன் கூறியான்:

"தவராமீ! என்னுடைய வார்த்தைகள்
தங்களுக்குத் தெரியும். தேவராமிருத்த
தையும்விட இனிப்பதாகப் பல முறை
சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இன்
னாளுக்கு நான் கொடுத்த கஞ்சியைப்
பொலவே என் வார்த்தைகளும் தங்க
ளுக்கு நஞ்சிலும் கசப்பாயிருக்கும்.
ஆயினும், சுருகை கூர்ந்து தங்களிடம்
நான் இறுதி விடைபெறுவதற்கு முன்
னும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல அந்
மதி கொடுங்கள். அருமைக் கண்பாணி
என்றும், ஆனாக் காதுள் என்றும்
என்பது அனாதை வாயினும் இப்படி
பாதசு என்றும், ராட்சசி என்றும்
அழைத்தீர்கள். நான் பாதசிடான்
ராட்சசிதான்! மூன்று வருஷங்கடாகத்

தங்களை வஞ்சித்து ஏமாற்றி
வந்தேன். வஞ்ஞதரத்தில்
அநாவதவாக நின்ற என்னை
அழைத்து வந்து அரண்
மகையில் வைத்தீர்கள்.
பேரரசினரும் இளவரசி
களும் எனக்கு மரியாதை
செய்யப் பண்ணினீர்கள்.
தங்கள் உயிருக்குவிரான
சின்னப் பழுவேட்டரைவரி
டம் விடுவதித்துக் கொள்ள
வும் துணிந்தீர்கள். நாட்டு
மக்களும் நகர மக்களும்
கூறிய பழிச் சொற்களும்
பரிசாஸப் பேச்சுக்களும்
தாங்கள் என்னிடம் கொண்

டிருந்த அமோகத்தைப் பாதிக்க முடிய
வில்லை. இப்படியெல்லாம் என்னிடம்
நம்பிக்கை வைத்து இரண்டில்வாக் சிறப்
புக்கள் அளித்த தங்களை நான் வஞ்சித்து
வந்தேன். அது உண்மைதான். என்
னுடைய தோக்கத்தை திறைவேற்றிக்.

கொள்வதற்காகவே தங்கள் அரண்மனையில் வசித்து வந்தேன். தங்களுக்குத் தெரியாமல் இவ் காரியங்களைச் செய்து வந்தேன். சதிகாரிகளுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருந்தேன். கந்தமாதன் - பார்த்திபேந்திரன் போன்ற வாகிபர்களின் மதிமையடங்கி அவர்களை என் காரியத்துக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொண்டேன். ஆனால், ஐயா, ஒரே ஒரு காரியத்தில் மட்டும் தங்களை நான் மருசிக்கவில்லை. தங்களை உயக்கமேய் மணந்த நாளின்றுக்கு தங்களுடைய என் பதியாகக் கொண்டிருந்தேன். தலைமுறை தலைமுறையாக மகாவீரர்களை அகித்து வந்த தங்கள் பாதம் பெரும் குலத்துக்கு என்னுடைய ஒழுக்கத் தவறினால் செறிதும் களங்கம் ஏற்படவில்லை. இனிமும் நான் மயிரே படிந்ததால் அத்தகைய களங்கம் தங்களுக்கு ஒருகாலும் ஏற்படாது.....

"நத்தினி! இது என்ன வார்த்தை சொல்லுகிறாய்? என் குலத்துக்கு இனி ஏற்படக்கூடிய களங்கம் வேறு என்ன இருக்கிறது? ஐயோ! என் கையினால்... இந்த என் கையினால்... அடிபாணி! வான் ஒன்று மலத்திருந்தாலே? அது எங்கே? அதனால் என் கையை நீயே வெட்டிவிடு! என் கைத் தீ செய்வக் கூடிய உதவி அது ஒன்றுதான்!..... இல்லை, இல்லை! வேண்டாம்!

இந்தக் கைக்கு இன்னும் ஒரு வேலை இருக்கிறது: மிக முக்கியமான வேலை இருக்கிறது. நான் கூறியதை மன்னா என்று நினைத்து அப்படி ஏதாவது செய்து விடாதே!..."

"கவாயி! அப்படியொன்றும் நான் செய்ய மாட்டேன். எத்தனைபோதாவதான நான் பரிசுடக்க என்னி இருக்கவின் கோரியேயே அந்த வான என்னால் உபயோகிக்க முடியாவிடும். சமயம் நழுவிப் போய் விடுமோ என்று நான் பயந்து மதி மருண்டிருந்த நேரத்தில் தாங்கள் என் உதவிக்கு வந்தீர்கள்..."

"அடி பாதவி! உன் உதவிக்கா நான் வந்தேன்? என்ன வார்த்தை சொல்லுகிறாய்? எண்டாவி! பெண் மருக்கோண்டேயோ! இம்மாதிரி நேருண் என்று தெரிந்திருந்தால்

தான் அங்கு வந்திருக்கவே மாட்டேன்! தெய்வமே! டீயான்விடத்து வெண்ணத் திலே நான் ஓடினேன் தந்தனிடத்திலேயே அந்தப் பாவி வயல் என்னைக் கொண்டு போயிருக்கக் கூடாதா?"

"கவாயி! தாங்கள் என் உதவிக்கு வரவில்லை. என் காரியத்தில் தங்களை உதவி செய்யும்படி நான் கோரவும் இல்லை. தாங்கள் சோழ மன்னர் குலத் துறையில் உண்மையாக நடக்கவும், சோழ குலத் தின் சேவையில் உயிரைக் கொடுக்கவும் பரம்பரைவாக உறுதி புண்ட குலத்தில் வந்தவர். நானே சோழ குலத்தில் நீது வந்தேன் தீர்த்துக் கொண்டதற்காக வந்தவன். ஆகையா வேய் தங்களைிடம் என் உண்மை நோக்கத்தை நான் தெரிவிக்கவில்லை, சில சமயம் நான் அங்கிதம் தங்கன் மூலம் என் காரியத்தை தீரையேற்றித் கொள்ளலாமா என்று எண்ணியதுண்டு. போ சித் துப் பாருங்கள். தாங்கள் இன்று 'ராட்சனி' என்னும், 'பெண் உருக் கொண்ட பேய்' என்றும் அழைக்கும் இந்தப் பேயைதவிர மூக சேந்ததரியத்தில் எண்ணியும் கருத்தை யும் கொடுத்து அமிதமாக மதுபானம் செய்தவரைப் போய் மதிவிறத்து பல தடவை தாங்கள் தீர்த்துக்கொள்ளுமா? அப்போதெல்லாம் தங்களைக் கொண்டு என் வறுத்ததைத் தீர்த்துக் கொண் டால் என்ன என்று தான் தீர்ந்ததுண்டு. ஆனால் தங்களை அப்படிப்பட்ட துரோகச் செயல் புரியும்படி செய்து தங்கள் குலத்துக்குக் களவாக உண்டாகக் நான் விரும்பவில்லை. இதனு லேயே தங்களைக் கட்டிப்பூர்த்தி செய்து கைக்குப் போகச் செய்வதற்கு நான் அங்கவளவு பாடுபட்டேன். தாங்களும் நோவீர்கள், ஆனால் விதிவாணது தங்களைச் சமயம் பார்த்துத் திரும்பிக் கொண்டு வந்து விட்டது! தாங்களாக எனக்கு உதவு முன்வரவில்லை. ஆனால் விதிவாணது தங்களை என் உதவிக்கு நல்ல சமயத்தில் கொண்டு வந்து சேர்த்தது! ஆம், ஐயம்! விதிதான் தங்கள் மனத்தில் என் ஒழுக்கத்தைப் பற்றிச் சந்தேகத்தை ஸுட்டியது. நான் பழி மூடிப்பதைத் தடுப்பது மட்டும் தங்கள் நோக்கமொ யிருந்தால், பகிரங்கமாகவே வந்திருப்பீர்கள், நான் ஒழுக்கத் தனது செய்து தங்களுக்குத் துரோகம் செய் கிறேனா என்று சந்தேகப்பட்டுத்தான் வேஷம் தரித்து இரகசிய வழியில் வந்தீர்கள்.... அந்த விஷயத்தினாலது தங்கள் சந்தேகம் தீர்த்து போயிருக்க வேண்டும்!" இவ்வாறியும், இப்போ தாலது தீர்த்துக் கொண்டார்கள். பகிரகியும் களவானும் வாழ்க்கைததுவரவர்கள்

என்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக் கிறார்கள். தான் தங்களுக்கு உண்மை யான பத்தினியாக இருந்தபடியால் தான் எனக்குத் துணை செய்வதற்குத் தக்க சமயத்தில் தங்களை விதி கொண்டு வந்து சேர்த்தது...."

"நத்தினி! போதும்! நிறுத்து! உன் வார்த்தைகள் என்னைச் சித்திரவதை செய்கின்றன. அதைக் கட்டித் தும், என்னை ஒரேயடியாகக் கொன்று போட்டுவிடு! தடுப்பதற்குக்கூட என் கையில் சக்தி இல்லை; உடம்பிலும் வலியு இல்லை. வானிலும் கொல்ல உனக்குத் தைரியம் இல்லை யென்றால், உண்மை யாகவே கட்டுவீய் விஷத்தைக் கலந்து எனக்குக் கொடுத்து விடு!"

"அரசே! என்னை மன்னியுங்கள்! இல்லை... என்னை உங்களுக்கு மன்னிக்க முடியாது. இந்த ஜன்மத்தில் மன்னிக்க இயலாதுதான்! ஒன்று சொல்கிறேன். 'பெண்கள்! தாம் இருவரும் மறுமலம் எடுத்து இந்தப் பூமியில் பிறந்தால், அப்போது இந்தப் பிறனின் தீவின யுள்ளும் தப்புக இராது. நான் தங்களை வஞ்சித்துத் தங்கள் அரண்மனையில் வாழ்த்தும், தங்களுடைய பொக்கிஷத் தில் பொருள் என்னுடைய பழி மூடிக் கும் காரியத்துக்கு உபயோகப்படுத்திய தும், கடைவியாகக் கட்டிப்பூர் அரண்மனையில் விதிவசத்தினால் நேர்த்தி வேளும், இவைவொன்றும் தங்களுக்கும் தீவின யு இராது; எனக்கும் தீவின யு இராது. இந்த ஜன்மத்தில் தங்களுக்கு நான் செய்த துரோகத்துக்கு அடுத்த ஜன்மத் தில் பரிசாகப் செய்ய விரும்புகிறேன், மறு பிறப்பில் நான் தங்களைப் மணப் பேன்! தங்களுக்கு உண்மையான வாழ்க்கைத் துணைவியாக இருப்பேன். இந்த வரத்தைத்தான் இனி இந்த உடம் பில் உயிர் இருக்கும் வரையில் எல்லாத் தெய்வங்களிடமும் நான் வேண்டிக் கொண்டேன் போகிறேன்."

பெரிய பழுவெட்டரைவர் இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு உடனும் உன் றும் நெடுங்குத்து. "நத்தினி! நீ போய் விடு! உடனே இவ்விடம் விட்டுப் போய் விடு! இன்னும் சிறிது நேரம் இருப்படியே நீ பேசிக் கொண்டிருந்தால் என் புத்தியே பேதலித்து விடும்! என் கட்டைமையைக் கைவிடும்படி நேரிடும்! இவ்வளவு காலமும் உன்ருக் நேர்த்த அனர்த்தங்கள் போதும்! இன்னமும் என் புத்தியைச் சிதை அடித்துப் பித்துப் பிடிக்கச் செய்யாதே! போய்விடு இப்போதே போய்விடு!" என்றார்.

"கவாயி! மன்னியுங்கள்! என்னுடச் வந்தவர்களின் யோசனையை நான் கேட

புகுந்தால், இதற்குள்ளே இந்தப் பச்சை மலையைப் கொல்லி மலையையும் கடந்து கொங்கு நாட்டுக்குச் சென்றிருப்பேன். ஆனால் தங்கனிடம் பேசினிடைபெற்றுக் கொள்ளாமல் போக எனக்கு மனம் வரவில்லை. கடம்பூர் கோட்டைக்கு வெளியிலே வந்ததும் தாய்க்கை மூச்சை வடைத்தீர்கள். தங்கனை அங்கேயே போட்டுவிட்டு வந்து விடும்படி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கும் நான் சம்மதிக்கவில்லை. அவர்களைத் தங்கனைத் தூக்கிச் சுமந்து கொண்டு வரச் செய்தேன். இரவு பகல் நாங்கள் இடைவிடாமல் நடந்து வந்தும் மூன்று நாள் ஆகிவிட்டன. இங்கே வந்த பிறகு தங்கனை விட்டுப் போய்விடவாம் என்று சொன்னார்கள், தங்களுக்கு நினைவு வந்த பிறகு சொல்லிக் கொண்டுதான் பிரித்து வருவேன் என்று பிடிவாதம் பிடித்தேன். அந்த என் எண்ணம் நிறைவேறி விட்டது. தாங்கள் எங்கே கொல்லப் பார்த்தீர்கள். அதற்கு நியாயமும் இருக்கிறது. ஆனால் விதி வசத்தினால் வேறுவிதமாக நடந்திருவிட்டது. என் உயிரை வாய்க்க எண்ணிய தங்களை நான் உயிர்ப்பித்தேன். ஏற்றுமன் என் கைவாய்க் கொடுத்த கருவியை! எங்கே என்று சொல்லி விட்டெறிந்தீர்கள். ஆனால் மூன்று நிமிசங்களாகத் தாங்கள் நினைந்திருந்த காலத்திலே இந்தக் கைவிட்டுவோதான் தங்கள் வாயில் தண்ணீர் விட்டுக் காப்பாற்றி வந்தேன். மூன்று ஆண்டுகாலம் தாங்கள் எங்கேதே தங்கள் அரண்மனையிலே பேரரசியாக வைத்து இலையற்ற பெருமை அளித்து வந்தீர்கள். அதற்குக் கைவிடாது இந்த ஐயமத்தில் நான் செய்ய முடியாது. என்றதும் இந்த மூன்று நாள் தங்களுக்கு என் கையினால் பணிவிடை செய்யக் கொடுத்து வைத்திருந்தேன். இந்த நினைவு என் உயிர் உள்ள வரைவிய் என்னுக்குத் திருப்தி அளித்து வரும். போய் வருகிறேன், ஐயா! விடை கொடுங்கள்!"

"நந்தினி! என்னிடம் ஏன் விடை கேட்கிறாய்? எவ்வாறேயே போய்விடு! நீ இங்கே தாமதிக்கத் தாமதிக்க, எந்தித் தடுமாறிக் கொண்டு வரும்!"

"ஆம்: என்னை மறுபடியும் கொல்ல வேண்டும் என்று தங்களுக்குத் தோன்றி நுழைந்தோன்றியிருக்கும். கலாயி! தங்கள் கையில் உயிர் துறக்கும்படி நேரித்தால் எதை அடியாய் பெற்றுகூடிய பாகியவாகக் கருதுவேன். ஆயினும் முகத்தில் என்னைக் கொல்லுவதற்காகத்தானே யார்கள் மாறு வேடம் பூண்டு வந்தீர்கள்?"

தேடுவது என்ன?

இந்தியாவிற்கு எந்நாள் அண்டமலிக் பெருங் காட்சிகள் திரையாகத் தரக்கூடிய போதும் இவ்வாறும் வாய்க்க இயலாவினால்தான் இவ்வு எந்தத் தேற்றமும்?

ஒரு பெண் 'பாதி' செய்த உரையின் என்னை உரையின் தேற்றமாவது? என்ன தேற்றமாவது?

(21ம் பக்கம் பக்கம்)

"எத்தனாக மாறுவேடம் பூண்டு வந்தேன்? நீ ஏதோ ஒரு காரணம் கூறினாய். உன் ஒழுக்கத்தைச் சந்தேகித்து உன்சொம்பையர் கண்டுபிடிக்க வந்தேன் என்று கூறினாய். அது சரியல்ல. நான் பழுவேட்டைவரையாக உன்மூன் தோன்றி நீ இரண்டு வாரத்தை என்னிடம் பேசி விட்டாய், என் மனம் இளகிவிடும் என்று பயந்துதான் அவ்வாறு வேடம் போட்டுக் கொண்டு இரகசிய வழியில் வந்தேன். உன்கூடப் பேசுவதற்கே இடம் கொடாமல் நீ பிரமித்து நிற்கும் போதே உன் பிது கத்தியை எறிந்து கொல்ல எண்ணி வந்தேன். கடம்பூர் அரண்மனை வெளிக்காரன் இடும்பன் காரணம் பயமுறுத்தி அவன் கையிலிருந்த கத்தியைப் பிடுங்கிக் கொண்டு வந்தேன். அது மட்டுமல்ல, நந்தினி! கிழவன் பழுவேட்டையாய் பொருளமை கொண்டு அவனுடைய இளம் மனைவியைக் கொன்றான் என்ற பழிச் சொல் பரவி காசு கிரிக்கக் கூடாது என்று நினைத்துக் கர்ணமுக்குளைய வேடத்துடன் வந்தேன். ஆனால் ஏற்று மூன் நீ கூறியது போல், நான் ஒன்று நினைக்க விதி வேறு ஒன்று நினைத்தது. இனி ஒரு தடவை அத்தகைய முயற்சி என்னால் செய்யவே முடியாது. ஆகையால், நீ போய் விடு! இதை மட்டும் சொல்லி விட்டுப் போ! அச்சமயம் நான் வந்திருக்கிறபுராவிட்டாய், என்ன நடத்

திருக்கும்? இவ்வேதோக்கத்தை எப்படி முடிக்க எண்ணியிருந்தாய்? "

"ஆம், ஆம்; அதையும் சொல்ல வேண்டுமென்றுதான் சாத்திரத்தேன். தங்கள் கோபம் என் புத்தியையும் குழப்பி விட்டது. சலாமி! தங்கள் கருத்தைக்குப் போகும் போது 'தீர்ப்பு' தர்மத்துக்கு என் கையினால் கையாண்டு தேரீடாது' என்று உறுதி கொடுத்தேன். அந்த உறுதியைத்தான் பிறகுப் பிரயத்தனம் செய்தேன். மன்மேகன், கத்திரை, வந்தியத்தேவன் இவர்களில் ஒருவர் மூலமாக என் தோக்கத்தை தீர்த்தேன். கொல்லாமை மென்று யுத்திகள் செய்தேன். பக்கையமாக, மலரினோடுகொண்டு நான் அக்கமரம் மீட்டி யிருந்தேன். வேறு காரணத்துக்காக அங்கே மறைத்து நின்று வந்தியத்தேவனைக் கொல்லவதற்காகக் கண்காணிப்பதற்காக வந்தியத்தேவன் 'நான் தான் கொன்றேன்!' என்று ஒப்புக் கொள்வான்; அதனால் பழையாணைக் குற்றமென்பது போல் என் வஞ்சகத்தைத் தீர்த்துக்கொண்ட தமாலும்; - இப்படி யெல்லாம் திட்டமிட்டிருந்தேன். ஆனால் கொஞ்சமளவும் அவசியம் ஏற்படவே இல்லை. இவ்வாறாகத் தம் கையினால் தீர்த்த தம் உயிரை மாய்த்துக் கொண்டார்."

"இல்லை, தந்திவி! இல்லை! கண்காணித் தம் உயிரைத் தாபம் செய்துக் கொள்ளவில்லை. எவ்விதக் கூடலா ஏமாற்றம் பார்க்கிறாய்?"

"கவாமி! இரும்புக்காரியின் கத்தியைத் தாங்களே அச்சமளவும் எதிர்த்தோரில் டாடாய், அடுத்த கணத்தின் கண்காணித் தம்மைத் தாமோ வீர பாண்டியன் வானிலும் மாய்த்துக் கொண்டிருப்பார்...."

"ஆம், ஆம்; ஒரு கணம் நான் தாமதித்து வந்திருந்தாய் இந்தப் பேரீய அரோகக் செயலைச் செய்திருக்க மாட்டேன்."

எதற்பத்தாலும் அத்தியாயம்

ஆழ்வானுக்கு ஆபத்து!

ஆழ்வார்க்கடியானும் பூங்குழலியும் மலைமேயுவாரத்து மரத்தினடியில் உட்கார்ந்தார்கள்.

"பெண்ணே! நான் வந்த காலியம் ஆகி விட்டது. புறப்படலாமா?" என்று ஆழ்வார்க்கடியான்.

"வைஷ்ணவரே! நீர் வந்த காலியம் ஆகிவிட்டதென்றால் நீர் போகலாம்."

பென். - தந்திர பாலக, உன் பிளிக் சந்தேகப்பட்டிருப்பேன். நந்திவி! விதிப்படி நடத்து விட்டது. இனி அதை மாற்ற முடியாது. விதி ஒரு விதத்தின் படிக்கும் நடந்து செய்திருக்கிறது. இருவரும் இக்கொரு ஜன்மம் எடுத்தால், நீ என்னை? வாழ்க்கைத் துணைவனாகக் கொள்ள விரும்புவதாய்க் கூறினாயிற்று? அந்தக் காட்டிலும் இனிமைவாய்ந்த உத்தரகாலி என் வாழ் தானில் தான் கேட்டதில்லை. உள்ளிடம் கூடக் கேட்டதில்லை. என் ஆள் பிரியம் நேரத்தின் தான் அந்த வந்தியத்தேவன் தான் இப்படித் கொண்டு சாலைன், ஆம், தந்திவி! இந்தப் நேரத்தில் இவ்விதமும் தான் தான் சேர்ந்து வாழ்க்கை நடத்த முடியாது. ஆகையால் நீ போய் விடு! போவதற்கு முன்னால், நான் ஆகத் திரத்தினும் கொட்டியது போலக் கருதி, மிக்கிருந்தாய் கொடுத்து விட்டுப் போ! கருதி இவ்வாறிட்டாய் கொடுத்துத் தன்வீராவது உன் மகயினம் கொடுத்துவிட்டுப் போ! நான் முதன்மை கூறியதை வேலாம் மறந்து மன்னித்து விட்டதற்கு அளவாளமாக ஒரு வாய் கருதியாவது, தன்வீராவது கொடுத்து விட்டுப் போ!... என்னார் பார்ப்பேன் உரைகள்.

"ஆகட்டும், ஐயா! இவ்வளவு கருணை செய்ததற்கு என் உயிர் கன்னவரைக்கும் தன் செலுத்துவேன்!" என்று தந்திவி கூறிவிட்டு, அருப்பிலிருந்து கருதி எடுத்து வரச் சென்றான்.

ஆழ்வார்க்கடியான் "அந்தச் சமயம் பார்த்துக் குகையிலிருந்து நழுவிச்செல்ல தலைத்தான், தெரிந்து கொள்ள விரும்பியதை வேலாம் அவன் தெரிந்து கொண்டு விட்டான். இனி அங்கிருப்பதில் உபயோகம் இல்லை; ஆபாயமும் உண்டு. இனிமேல் செய்ய வேண்டிய தென்பட எப்பதைப் பற்றி வெளியிலே போய் யோசித்துக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணிக் கொண்டே வெளியேறினான்."

பி.வி.ஆர் எழுதும்

புதுமைத் தொட்பர் கதை

சென்ட்ரல்

சென்ட்ரல்

“செய்துக்கொண்டேன்!”

“பெரும்பெரிய எண்ணா?”

“அவ்வைத் தரிசனம் செய்து புள்ளி
மும் கட்டிக் கொண்டு போவதற்காக
வந்தேனா? கொடுக்குக் கொண். பழித்
ருப் பழி வாங்குவதற்காக வந்தேன்.”

“பூங்குழனி! குற்றம் செய்தவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு நாம் வாய்! அகற்றிக் கடவுள் இருக்கிறார்!”

“கடவுள் இருக்கிறார், இத்தாலும் மனிதர்களுடைய அறக்க செயல்களைத் தவிர்த்திருப்பதால் பற்றி எண்க்குச் சந்தேகமாய் இருக்கிறது.”

"மடவுகோ வீட்டு னிலேயோம். இந்த உலகில் சுற்றும் செய்தவர்களைத் தன் டிக்கும் பொறுப்பு அரசர்களுடையது; அரசர்கள் நிலாடிகளும் அதிகாரமே செய்ய வேண்டியது."

“அரசர்களும் அங்கத்தினரும் அந்
காரிகளும் தங்கள் கடமைகள் சரிதான்
செய்யா விட்டால் ?”

“செய்யவில்லை வென்று தாம் எப்படித் தீர்மானிப்பது?”

“வைவரணவரே! அநேக உன்னை பாதிக்கவில்லை. ஏதாவது, மேல் மாடிவீட்டுக்கு வேலை எய்திற்று அங்கே உருவாய் என் அந்த உருவாய் கொள்வான். அவரின்மேல் போகத் தெரியாதவனும் ஏதாவதுக்கும் இந்த உருவாய் நினைவாகவாகவும் வாழ்க்கை கொடுக்காது. துன்பப்படுகின்றவர்களை நினைவாகவாகவும் ஒரு பெருமைப் பெருமைக் கொள்வான். சகலவாதிதிகம் அவருடைய ராணியினர்க்கும் தருகின்ற கொடுமை. அதிகாரியான சிவனும் பருவெட்டாரையரும் பார்த்துக் கொண்டு வருவார்கள். அவரின் அருமைத் தப்பிவிடுவார்கள். விட்டு விட்டார்கள்...”

“பூங்குழலி! சொமன் சாம்பலனைப்
பிடிப்பதற்கு வந்தோரு முறாவென
அவர்கள் செய்வதில்லைவா?”

“வாழ்நாளெல்லாம் என் அந்தையை
நிராகரித்த எகரவர்த்தி ஒப்பாது
அவளை மடியில் போட்டுக் கொண்டு
அழுதார். மற்றவர்கள் எல்லாரும் திக்
பிரமை கொண்டு நின்றுங்கள். ‘கொடிக்
காரடிக் கொட்டுதல்’ நான் போகி
றேன்’ என்பதும் கிள்ளப் பழுப்பெட்
டளரையும் எழுத்து வந்தார். ஆனால்
உரங்கப் பாண்டியன் அவர் திரும்பிப்
போக நேர்ந்தது.”

"புது ஏன்?"

“சரஸ்வதி பாதையில் தூணும் அளவுக்
சென்ற போது இருளில் ஓர் ஒளக் குரல்
கேட்டது. இன்னப் பழுதியெட்டவரவர்
அந்தக் குரல் வந்த இடத்தை நோக்கிப்
பாய்ந்து அங்கே இருந்தவரைப் பிடித்துக்
கொண்டனர். “இந்தக் கொடூரவரவர்
அடிப்பட்டு விட்டார்!” என்று கூவியவர்.

‘இக்கே, இக்கே! நான் கொடிய செயல்
விக்கே!’ என்று ஒரு குரல் வந்தது. அது
யாருடைய குரல் என்பது சின்னப் பழ
வேட்டையாடுக்குத் தெரிந்ததும் அவர்
நினைத்துப் போய், ‘ஐயோ! நீர் ஏன்
இக்கே வந்தீர்?’ என்றார். ‘பொக்கிஷ
மெல்லாம் பத்திரமாக இருக்கிறதா
என்று பார்ப்பதற்கு வந்தேன்’ என்றது
இருளில் வந்த குரல். ‘ஐயோ! தெய்
வமே! உம்மை இக்கே யாராவது பார்த்
தால் என்ன நினைத்துக் கொள்ளார்கள்?’
நீர் அல்லவோ சக்கரவர்த்தியைக்
கொல்ல முயன்றதாக எண்ணிக் கொள்
வார்கள்?’ என்று காலாந்தக கண்டர்.
சக்கரவர்த்தி செத்துப் போய்விட்
டாரா?’ என்று ஆசுவாசம் கேட்டார்
சின்னப் பழவேட்டையாடுடைய
அருமை மருகரான் மதுராந்தகத்
தேவர். ‘அசட்டுப் பிள்ளையே! என்
னுடன் வா! வா! (அம் பார்ப்பதற்குமுன்
வா!’ என்று சொல்லிக் காலாந்தக
கண்டர் அயருடைய மருமகப் பிள்ளை
யின் கையைப் பிடித்து அழைத்துக்
கொண்டு போய் விட்டார். பிறகு
தான் மட்டும் இந்தக் கொலைகாரனைத்
தொடர்ந்து வந்தான். இயல்புவசூதரம்
செய்யப்பட்டு வந்து, என் போக்கத்தை
தெரிப்பெற்றதும் திரும்பிப் போகப்
சேர்க்கிறாயா?’ என்னன் பங்குமலி.

“பெங்களே! நீ அன் பிளீயாகாய் பிறந்திருக்க வேண்டியவன். பிறந்திருந்தால் பெரியதொரு சாம்பராய்ப்பதில் சர்வாதிபதியாக இருந்திருப்பாய். அது போலும் போகட்டும். இதைச் சேர். ஒரு தியாகம் சொல்வாய் ஒருவனாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறாயா? இன்னொருவனாகத் தரிசொனாகக் கொடுத்துவாய் பிற கொடுக்க வேண்டும் சாட்ட ராஜ்யமா?”

“உயர்நீதிமன்றம் கேள்வி என்னு
லின்மேலாகக் கொள்வதன் கொலை
குற்றம் செய்தவன் தானே?”

அது எப்படிச் சொல்ல முடியும்? ராமாயணம் கேட்டிருப்பாயி, தசரதர் கோடை தள்ளுவிர் குடிப்பதாக நினைத்து அம்மை விட்டார். அது சிறிதுமாரான் மீது லேறத்தது. சிறிது குமாரனைக் கொண்டு கோடைக் குற்றத்துக்காகத் தசரதர் தண்டிக்கப்பட்டாரா? இல்லை! இப்போது நீ தொடர்ந்துவந்த கோமன் எப்பவனை எடுத்துக் கொன். அவன் சக்கரவர்த்தியைக் கொல்வதற்காக வேலை எளிந்தான். ஆனால் சக்கரவர்த்தி உயிரோடிருக்கிறார். உன் அத்தை குறுக்கே வந்து வேலைத் தாங்கி உயிரை விட்டான். அவன் தற்கொலை செய்து கொள்ளுவதன் தானே? பின், கோமன் சாம்பலன் பிது கொடைக் குற்றம் எப்படிச் சொல்ம்?..

ஆண்டுக்கொருத தேடிக்கொண்டிருந்த உண்டைப் பிடித்தோமல்லவா?" என்றான்.

உடனே ஆழ்வார்க்கடியான், முன்னிட்டு உரத்த குரலில், "அப்பனே! தெடுகிறவன் யார்? தப்பி ஒடுகிறவன் யார்? எவ்வாறும் அந்த சாக்ஷாத் தாராயண மூர்த்தியை துமாரர்கள் தான் அலவனறி ஒரணுவும் இந்த உலகில் அமைதியுமா? ரவிதாஸா! நீயும் கேள்! உன்னைச் சேர்த்தவர்களும் கேட்கட்டும். வேறு வேறு சிவனைத் தெய்வங்களை யெல்லாம் விட்டு விட்டு சாக்ஷாத் மகா விஷ்ணுவைச் சரணமடைபவர்கள்! பகவான் உங்களுடைய பரவற்களை யெல்லாம் மன்னித்துக் காப்பாற்றுவார்! பரம பதத்தில் உங்களுக்கு இடத் தேடிக்கொள்ளுங்கள்! எங்கே? என்னுடன் சேர்ந்து எல்லாரும் பாடுங்கள், பார்க்கலாம்!—

**"நாமவனே தெய்வம் -
சுமேகனேடுத் துதி செய்வம்!"**

என்று பாடத் தொடங்கினான்.

ரவிதாஸன் கவகலமென்று பிரித்து விட்டு, "ஏன்பா, எவ்வண்ணவனே? சாக்ஷாத் பரமசிவன் மட்டும் தெய்வம் இல்லையா? பரமசிவனைத் துதித்தால் பரம பதம் விட்டதா?" என்றான்.

ஆழ்வார்க்கடியான் உற்சாகத்துடன், "பரமசிவன் அழிக் தும் தெய்வம். நாராயணன் தான் காக்கும் தெய்வம்! அன்று முத்திய வாயில் அகப்பட்டுக் கொண்டு தவித்த கஜராஜனை எங்கள் நாராயண மூர்த்தி காப்பாற்றியதை மறந்து விட்டீர்களா?" என்றான்.

"அப்பனே! கஜராஜனைக் காப்பாற்றிய விஷ்ணுபகவான் முத்தியைக்கொல் வத்தாவே செய்தார்? அது போலவே இராவணன், கும்பகர்ணன், இரணியன், இரணிய சகிபு, சிவபாலன், தந்த வக்கிரன் ஆகியவர்களை உங்கள் மகாவிஷ்ணு அழிக்கவில்லையா?"

"எங்கள் பெருமானில் கையால் வைத்துண்டவர்களும் சாக்ஷாத் பதிவைருண்டதை அடைவார்கள். இரணியன்ையும் இராவணனையும் சிவபாலனையும் கொன்ற பிறகு அவர்களுக்குப் பகவான் வைருண்ட பதவியை அளித்தார். உங்கள் பரமசிவனே நிரிபுரர்களை ஒரே வடிவாக தெட்டிச் சண்டையால் எரித்து அழித்துப் போட்டார். அவர்களுக்கு மோட்சத்தைக் கொடுத்தாரா?"

"சரி! சரி! உன் கதைகளை நிறுத்து! உன்னுடைய நாராயணன் இப்போது உன்னை வந்து காப்பாற்றட்டும்!"

என்று சொல்லிக் கொண்டே ரவிதாஸன் தன் கையில் இருந்த குத்தி வடிவம் ஒங்கினான்.

அச் சமயம் பூங்குழலி ஆழ்வானுக்கு உதவி செய்ய விரும்பி இருப்பில் செருகியிருந்த கத்தியை எடுத்தான். அதே சேரத்தில் மூலக் குளகயிலிருந்து தலைநீர் கொள்வதாக ஒரு பொன்னு தவம் ஓடி வந்து வளதப் பார்த்தான். ஒரு உண்மையும் அவனைத் தன் அத்தை மந்தாவிலி என்று எண்ணிப் பிரமித்து நின்றான். பின்னர், "இவன், இவன் பழைய ராணி நத்தினி" என்று தெளிந்தான்.

இதற்குள் நத்தினி ஆழ்வார்க்கடியான் அருகில் வந்து விட்டாள். ரவிதாஸனுடைய ஒங்கிய கைத்தடியைத் தன் கரங்களிலும் தடுத்து நிறுத்தினாள்.

"வேண்டாம்! என் சகோதரன் ஒன்றும் செய்யாதீர்கள்! ரவிதாஸா! நான் உங்கள் ராணி என்பது உண்மையானது தடியைக் கீழே போடு!" என்றாள்.

ஆழ்வார்க்கடியான் அப்போது, "சகோதரி! உனக்கு தவம்தீர். ஆனால் இவர்களால் எனக்கு எந்தவிதத் தீங்கும் செய்யும்கூட முடியாது. நான் வளங்கும் தெய்வமானிய நாராயணமூர்த்தி என்னைக் காப்பாற்றியிருப்பார்!" என்றான்.

ரவிதாஸன் பிரித்துவிட்டு, "எப்படிக் காப்பாற்றி விருப்பார்? அவனைக்குப் பிரதானத்தைக் காப்பாற்றத் துணிவிருந்து வந்தது போய் நின்ற இந்த மரக்கதப் பிரிந்து கொண்டு வராமல் மூர்த்தி வந்திருப்பாரா?" என்றான்.

"மந்திரவாதி! என் பேச்சில் உனக்கு நம்பிக்கை இல்லையா? நல்லது! அதோ, பாள்! சற்றுத் தூரத்தில் தெரியும் அப்பகுதி நேரகம்பம் பாள்! அந்தக் கோயிலுக்கு முன்னால் மண் குதிரைகள் இடக்கின்றன அவ்வாறு? ஸ்ரீமத் நாராயணனுடைய கருணையினால் அந்த மண் குதிரைகள் உயிர் பெற்றுவிடும்! அவற்றின் பெரிய வேல் பிடித்த வீரர்கள் ஏதிக் கொண்டு வந்து உங்களைச் சிறைப் பிடித்து என்னைக் காப்பாற்றுவார்கள்."

ஆழ்வார்க்கடியான் மேற்கண்டவாறு சொல்லிக்கொண்டே கையினால் கட்டிக்காட்டிய திணை அனைவரும் நோக்கினார்கள். தங்கள் கண்களை நம்பமுடியாமல் திண்டாடிப் போனார்கள்! என்னில், அந்த மண் குதிரைகள் உண்மையாகவே உயிர் பெற்று அவர்களை நோக்கிப் பாய்ந்து ஓடி வந்ததற்கு அவர்களுக்குத் தோன்றியது. ஒவ்வொரு குதிரையின் பெரிய வேல் பிடித்த கரன் ஒருவர் உட்கார்த்திருந்தான்! (தொடருத்)

முக்கியமாக நோர்வீக் காரை நோர்வேயிலிருந்து வந்திருக்கிறதென்று அறிந்து புதுக விடாத காரைத் தரிசிக்கப் புகுந்திருக்கிற நோர்வீக் கார் உறுத்தி விட்டிருக்கலாம்.

மத்திய காலகாலத்திலிருந்து நோர்வேயில் தயாரான நோர்வீக் கார், விநியோகத்தை ஒட்டிற்று. நோர்வீக் காரை நோர்வேயில் எங்கே 225 நோர்வீக் காரைகள் விநியோகம்.

தேவதாசு கார் டீலர் நோர்வேயில் 1916 ஆம் ஆண்டு முதல் 1925 ஆம் ஆண்டு வரை விற்பனை செய்திருக்கிறார்.

தேவதாசு கார் டீலர் நோர்வேயில் 1916 ஆம் ஆண்டு முதல் 1925 ஆம் ஆண்டு வரை விற்பனை செய்திருக்கிறார்.

தேவதாசு கார் டீலர் நோர்வேயில் 1916 ஆம் ஆண்டு முதல் 1925 ஆம் ஆண்டு வரை விற்பனை செய்திருக்கிறார். தேவதாசு கார் டீலர் நோர்வேயில் 1916 ஆம் ஆண்டு முதல் 1925 ஆம் ஆண்டு வரை விற்பனை செய்திருக்கிறார்.

தேவதாசு கார் டீலர் நோர்வேயில் 1916 ஆம் ஆண்டு முதல் 1925 ஆம் ஆண்டு வரை விற்பனை செய்திருக்கிறார்.

தேவதாசு கார் டீலர் நோர்வேயில் 1916 ஆம் ஆண்டு முதல் 1925 ஆம் ஆண்டு வரை விற்பனை செய்திருக்கிறார்.

தேவதாசு கார் டீலர் நோர்வேயில் 1916 ஆம் ஆண்டு முதல் 1925 ஆம் ஆண்டு வரை விற்பனை செய்திருக்கிறார்.

தேவதாசு கார் டீலர்

தேவதாசு கார் டீலர் நோர்வேயில் 1916 ஆம் ஆண்டு முதல் 1925 ஆம் ஆண்டு வரை விற்பனை செய்திருக்கிறார்.

தேவதாசு கார் டீலர் நோர்வேயில் 1916 ஆம் ஆண்டு முதல் 1925 ஆம் ஆண்டு வரை விற்பனை செய்திருக்கிறார்.

தேவதாசு கார் டீலர் நோர்வேயில் 1916 ஆம் ஆண்டு முதல் 1925 ஆம் ஆண்டு வரை விற்பனை செய்திருக்கிறார்.

தேவதாசு கார் டீலர் நோர்வேயில் 1916 ஆம் ஆண்டு முதல் 1925 ஆம் ஆண்டு வரை விற்பனை செய்திருக்கிறார்.

தேவதாசு கார் டீலர் நோர்வேயில் 1916 ஆம் ஆண்டு முதல் 1925 ஆம் ஆண்டு வரை விற்பனை செய்திருக்கிறார்.

அத்தியாயம் 19

இராட்சசக் கொடி வீட்டின் துவவையை ஆராய்ந்த சேகரின் முகத்திலே தோன்றிய உணர்ச்சிக் கலையலகைக் கண்ட மஞ்சளா பித்யடைத்தான். அங்கு ஏதோ ஒரு விபரத்தை அவன் உணர்ந்து விட்டான் என்ற உள்ஊர்வல ஏற்பட்டது அவளுக்கு. தன் காதலி வீண் தவிப்பைப் புரிந்து கொண் டாலும் அழைக் காட்டிக் கொள் ளாமல் அவன் கேட்டான்: “மேலே அந்தை இடுக்கிறதென்பதா?”

மஞ்சளா அவனுக்குப் பதில் சொல்ல வில்லை. படிக்காத தாவிக்கட்டுத்து மேலே போய் அங்கு இருந்த அழைக் கைத் திறந்து விட்டான். மூலமும் உள்ளே நுழைந்தார்கள். ஒன்றை விளக்கு அழுது வடிந்தது. பிரகாசமற்ற பல்பு, ஈண்டல்கள், விட்டத்தில் உள்ள கண்ணாடித் திறப் புகள் எல்லாம் சேத மாடு மீருந்தன. புகையில் பிடியில் அவை தாங்கிய பட்ட பாட்டை விளக்கிக் கொண் டிருந்தன. படித் திருந்த புழுதியில் மழைநீர் வாரி அடிக்கப்பட்டு அவங்கொண்

சுழிக்

மாக்கிய கவடுகள் தெரிந்தன. பழைய புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள், பன்னிக் கூடத்து நோட்டுகள் பிவ் புத்தகங்கள், குப்பை கூளம், மருந்து வாய்விய காலி அட்டைப் பெட்டிகள். தட்டு மூட்டுச் சாமான்கள்... நாற்காலிகள் ஸ்டூல்கள் எல்லாம் தாலுமாராகக் கிடந்தன. அவ்வளவும் மலையூ நீரில் குளித்துப் பிறகு காய்ந்து விசைத்துக் கிடந்தன.

அந்தச் சூழலைச் சிறிது நேரம் உற்றுப் பார்த்தபடி நின்றுகொண்டே சேகர். அவன் என்ன செய்யப் போகிறான் - சொல்லப் போகிறான் என்று நடத்தக் கூட நெஞ்சோடு இங்கும் அங்குமாக நின்றுகொண்டிருந்தார்கள் கோபாலும் மஞ்சளும்.

இதைச் செய்யும்போதே அங்கு கிடந்த ஏதோ ஒரு பொருளை அவன் தன் கைகளுக்குள் பத்திரப்படுத்திக் கொண்டான். பிறகு மஞ்சளாரின் பக்கம் திரும்பியவன் தன் உள்ளங் கையிலிருந்த அத்தப் பொருளை அவ னிடம் காட்டினான். அதைக் கண்ட அவன் முகத்தில் இளகை அரும்பியது.

"நான் சின்னச் சூழ்நிலையாக இருக் கும்போது உபயோகித்த சாக்கட்டியாக இருக்கும். என் இன வயது உடைமை களான புத்தகங்கள், போம்மைகள் எல் லாம் இங்குதான் குவிந்து கிடக்கும்" என்ற மஞ்சளா "ஆனால்... இது ரோஸ் நிறச் சாக்கட்டியல்லவா?... ஆ... உங்

கிற்றி

எகஸ்சிகள்

சேகர் அத்தப் புத்தகம், காகிதக் குப்பை ஒன்று சேர்த்து அடுக்கினான். உத்தேசமாக இரண்டடி அளவும் மூன் றடி நீளம் இரண்டரை அடி உயரமுள்ள ஒரு மேடையைப் போல அமைக்களை அமைத்தான்.

சுருக்கு அனுப்பி விடுத்த அத்தப் பார் சனில் - டிரங்கில் மீது ரோஸ் சாக்கட்டி யால்தானே விவசாயம் எழுதப்பட்டிருத் தது? என்று கேட்டான் பரபரப்புடன்.

"இதே சாக்கட்டியால்தான் எழுதப் பட்டிருக்கிறது. இந்தக் காகிதங்களை

அடுக்கியிருக்கிற இதே அவைதான் என்னு அனுப்பிய புரஸ்கின் அமைப்பும் இருந்தது இல்லையா? அந்த புரஸ்கினுத் தவறதான் இத்தனை காலதும், புத்தி கங்கன் எல்லாம். பாலுவில் உட்கார் இடம் தருவதற்காக இவைகள் அதி னிருந்து அப்பறப்படுத்தப் பட்டிருக் கின்றன."

பேச்சற்ற நினைவிருந்தவர் மற் றளரவும் கோபாலும்.

அந்த அவநையை விட்டுக் கீழே கூடத் துக்கு வந்தான் சேகர். அவர்களுள் தொடர்ந்தனர். கீழே வந்தவன் லாசலே நோக்கிப் போனான். அவர்களு ளுள் விட்டுச் சென்ற ஆயுதங்கள் அங் கேயே கிடந்தன, எங்கு கட்டப்பாறையெ கத்தி, மிகுநு புறவன் மூதலியன்.. கோலாவும் டாக்டர் ரகுநாதனும் அவர்களை அங்கிருந்து வெளியேற்ற வந்ததான் நினைவு கட்டினார்கள். அந்த ஆயுதங்களை அப்பறப்படுத்த கிங்கன், இப்போது உள்நுள் நுழையும் போதே சேகர் அவைகளைப் பார்த்திருந்தான். சிறு கைக் கட்டப்பாறையை கடுத்துக் கொள்ளும்படி சேகர் தன் தலையிலிடம் கூறினான்.

"மருகனா, நீ இங்கேயே இரு. எங்க ளோடு உள்நுள் வர வேண்டாம்" என் றால் தன் காதலியிடம்.

"நான் காணக் கூடாத, காண வேண்டாத ஏதோ பயங்கரத்தை எதிர் பார்த்திருக்கிறேன் சேகர்?" என்று கேட் டான் மருகனா.

"அப்படித்தான் எதிர்பார்த்திருக்கிறேன் நீ இங்கேயே எங்களுக்காகக் காத்திரு." இருவரும் அந்தக் கிராட்சைக் கோடி கிட்டினான் புகுந்து மறைந்தார்கள். நாளன்று பழகன் இரவுக் கேள் தடைவும் திடவரை போன்ற தாழ்த்த அந்தக் கூடத்துக்குப் போனார்கள், மரு கனா போட்ட ஸ்விட்ச்களை அணைக்க கிங்கன், ஆகவே விளக்குகள் எரிந்து கொண்டிருந்தன.

அந்தக் கூடத்தின் புறக்கணிக்கப் பட்ட பல பொருள்கள் கிடந்தன. ஒரு மூலையில் ஒரு குழாய் நின்றது. மற்றொரு மூலையில் என்னும் கட்டைகள் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. போத்சான் தோண்டித் தவிர இதுக்குமே? சேகரின் கண்கள் தகத்தை நோட்ட மிட்டபடி இருந்தன. ஒரு மூலையில் இரண்டு சாக்குகள், சின்னஞ்சு காக்குகள், ஒன்று காகி, மற்றொன்று பரிசிபெய்ந்து இருந்தது. அந்த இரவு களந்த மூலையில் அது என்ன? அந்தத் தரையைச் சேகர் தன் கைகளால் ஆராய்ந்தான், பிறகு குனிந்து, எவ்வளவு பதிய வைத்துப் பரிசோதித்

தான். கோபால் தன்னிடம் இருந்த டாக்சின் ஒவ்வை அங்கு பார்க்கினான். அந்தத் தரைப் பகுதி மற்ற பகுதியை விடச் சளிபத்தின் பூசப்பட்டது என்பதை அப்பட்டமாகக் காட்டிக் கொண் டிருந்தது.

மறுத்து நின்று சேகர் கோபாலைப் பார்த்தான். அவன் பார்வையில் எட் டானாய் புரிந்து கொண்ட கோபா லின் கைகள் கட்டப்பாறையை அந்தப் பகுதியில் உறுதியாக இருக்கின.

"நிம்... நிம்..." தான் அத்தனை வேகமாகச் செயல் பட்டிருக்க வேண்டியதிருக்கின்றன. கோபால் எண்ணினான், அவனது மூக்கி லான தாக்குதலுக்கு அங்கு தேவை யிருக்கக்கூடிய பழைய தளத்தோடு தட்டாத புதிய தளம் அப்படியே பால வாய் எழுந்து கொண்டது. நன்றாவது தாக்குதல் கூட அவசியப்படவில்லை. ஏதோ ஒரு பங்கையை நகர்த்துவது போல அந்தப் புது சீமண்டிப் பானத்தைக் கட்டாமலாக நகர்த்தினான் கோபால், அதை அடுத்தது...

அது அவர்களுக்கு அதிக வேலை வைக்கவில்லை. இரண்டே நிமிஷங்களில் கோபால் இவ்வளவு சரியாகக் காயாத, கெட்டும்படாத ஜூனிக் கவனவையைப் பார்ப்பவன் அப்பறப்படுத்தினான்.

சேகரின் கைவிருந்த டாக்சின் அந்தப் பகுதியில் தன் ஒவ்வை திடீருக்குத் திருத்தியிருந்தது. ஒரு நிமிஷம், பர பரத்துக் கொண்டிருந்த கோபாலின் கரங்கள் பிழலாங்கின... அங்கே...

பார்த்த பழக்கமான கால்கள்.... தத்தம் போன்ற வெள்ளமையான, அர கைய பெண்களின் கால்கள் - அது... அது நிமிஷமாகிவிட்டதா?

சேகர் கட்டென்று டாக்சைக் அணைத்தான்.

விவரம் வழிய நிற்கும் கோபா லிடம், "இன் நீ போகலாம். இதன் முடிவை அறிய நான் ஒருவரே போதும். மருகனா இங்கு ஓடிவந்துவிடப் போகி னான். நீ போய் அவளைத் தடுத்து திருத்திவை" என்றான்.

இரண்டாவது பழகனாகத் தான் எந்தக் கூடத்துக்கு வந்து வாசலே நோக் கிப் பார்த்து சென்றான் கோபால். ஓடி வரும் கோபாலையும் விவரம் வழியும் வேலுத்துப் போவ அவன் முகத்தையும் கண்ட மருகனா தன் அருகில் வந்ததும் அவன் புது புதுத் தாக்களை இறுகப் பிடித்துக்கொண்டான். அவன் பார்வை யின் செவ்வீக்கு அவன் கண்கள் பதில் கூறின. வாய் பேசவே இல்லை. இர வின் அமைதியான குனிந்த காற்றை அழுத்து வொடுத்ததுத் தன் கைப்பாவை.

அழகான சதயம்
மெஷின் தனின்
உலகம்!

1952-56-71 TAMIL

தெய்வர்

புலகன்

பெருச்

அவான்

கோலர்

குபர்

புலகன்

பாட்சிம்குபர்

எக்ஸ்ப்ளா

பீளாசர்

எங்கள் மாடலுகளில் கவனமும் கவனமும் பிச்சாரத்தாலும்
ஒட்டுமொத்த கிடைக்கும். ஒக்கை நிகழி வாங்குங்கள்!

சிறந்ததை வாங்குங்கள்

எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது

போக்கி கொண்டிருந்தான் கோபால். ஆனால் மஞ்சளாவுக்கோ மூச்சுத் திணறுவது போலிருந்தது. திராட்சைக் கொடி விட்டின் அடியவாரத்திலிருந்து, "நிம் நிம்" என்று ஒசை வந்துகொண்டிருந்தது. சட்டென்று அந்தச் சப்தமும் நின்றுது. சில நிமிஷங்களில் சேகர் விபரவாயிலே குளித்தவனாக வெளியே வந்தான்; ஒரு கையில் சுடப்பாறை, மறுகையில் வாகுவில் லுபுக்கும் டார்த்தமாக.

அவன் முகம் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்திய இறுகித் திடத்தது, மெனமமாக உன்னை எரித்து கொண்டிருந்த விளக்கை அணைத்தான். நிறந்து கிடத்த கதையைச் சொத்தினன். தானையும் போட்டான்.

மென்ம அருகில் வந்து அவன் தோளைப் பற்றினான் மஞ்சளா. இப்போது அவன் கேட்ட வினாவுக்குச் சேகர் வாய் நிறந்தே பதில் கூறினான்:

"இரண்டு பேரும், ஆமாம், உன் தோழி நிம்மலாவும் அவள் காதலன் - கானுமறி போனதாகக் கூறப்படும் ராமுவும் அங்கு அருங்குமே புதைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்."

இரண்டு மணி நேரத்துக்கும் அதிகமாக ஆகியிருக்கும். திராட்சைக் கொடி விட்டின் தலைவாசல் படியில், சேகர் கோபால் இருவருக்கும் தடுவெ சிலையாக உட்காரத் திருந்தான் மஞ்சளா. அவர்கள் எல்லாவையோ சொல்லியும் அவன் கேட்கவில்லை. அங்கு அவர்களைக் இருக்கப் போவதாகப் பிடிவாதமாகச் சொல்லி விட்டான். அவர்கள் யாரும் பேசவே யில்லை. மூலையில் உன் எத்தியும் ஏதேதோ எண்ணங்கள். சித்திகள், ஸூழ்ப்பங்கள், தவிப்புக்கள்.

சின்னம் திராட்சைக் கொடி விட்டின் தலைவாசல் அகலத் திறந்து கிடத்தது. விளக்குகளை எல்லாம் பளிரிட்டுக் கொண்டிருந்தன. அல்லீட்டின் கொடியில் எங்கோ மூலையில் எதை எதையோ பெயர்க்கும், நகர்த்தும் சப்தங்கள் துல்லியமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தன. இவர்கள் மெனமமும் அந்தச் சப்தமும் ஒரு திவ்யியல் இறுதியை அடைந்தன. விளக்குகள் அணைந்தன. கதையை இழுத்துத் தாளிடும் ஒலி கேட்டுப் படியினில் உட்கார்த்திருத்த மூலமும் எழந்தனர்.

சேகரினுடைய அழைப்பின் பேரில் ஒட்டாடி வந்திருந்த போனில் இன்ஸ்பெக்டர் ஏகாம்பரமும் போனில் இலாகாவின் துப்பறியும் பிரிவைச் சேர்ந்த துரைசாமியும் அங்கே தங்கள் சோதனைகளை முடித்துக் கொண்டு வெளியே வந்தார்கள். விபரத்தை அவர்களைக் குளிர்

பாட்டி விடுத்தது. அவர்களது அவர் கைக் கைக்குட்டைகள் தங்கள் கைப் பாக்கித் தொள்வதன் மூலம் சமஸ்ப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன.

"அந்தச் சாணிகள் உங்களைடம்தானே இருக்கின்றன?" இன்ஸ்பெக்டர் கேட்டார். "அவைகளை என்னிடம் தாருங்கள், நான் எடுத்துச் செலுத்திறேன்."

"இங்கே இன்ஸ்பெக்டர், இப்போது அவைகளைத் தருவதற்கில்லை. அவைகள் என்னிடமே இருக்கட்டும் இரண்டொரு நாட்களுக்கு." என்றான் சேகர்.

"ஏன்...?"

"ஒரு முக்கியமான காரணமாகத்தான். அது என்ன என்பதை விசாரணையே நான் உங்களுக்கு விளக்குவேன் என்றும் நினைக்கிறேன்."

அதற்கு மேல் சேகரை வற்புறுத்த விரும்பாத இன்ஸ்பெக்டர், "நாம் பங்களாவுக்குப் போய் இது விஷயமாக இன்னும் கொஞ்சம் பேசலாமா?" என்று கேட்டார்.

"ஆட்சேபம் ஏதுமில்லை. பேசுதான் வேண்டும்" என்றான் சேகர்.

பிரமாத தெக்கிலுள்ள பண்ணை விட்டின் மிகப் பெரிய கதவுகளை மஞ்சளா அகலத் திறந்தான். வரவேற்புறையில் கோவிலா ஒரு கோபாலில் உட்கார்த்திருத்தான். களைத்துச் சோர்ந்து காணப்பட்டான் அவன். டாக்டர் ரகுநாத் அவளுக்குத் தெய்யுட்டத்தக்க மாத்திரைகளைக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அப்படி, விருத்தியும் கோவிலா கன் மூடி அரை மயக்க நிலையில்தான் இருந்தான். அல்லீட்டிலுள்ள முக்கிய மானவர்கள் எல்லார்களும் விசாரிக்க வேண்டும் என்று இன்ஸ்பெக்டர் விரும்பியதால் வலிதா, மோகனா இருவரையும் அங்கு ஆஜராகும்படியான பணியை மஞ்சளா மேற்கொண்டான். பாதித் தூக்கத்தில் எழும்பியதால் ஐந்தைப் பட்ட கடுப்பு இருந்தாலும் வலிதா வசிகரமாகவே காணப் பட்டான். களைத்த சேகரும் உடைமும் தூக்கம் தெனியாத கண்ணமும் உட அவளுக்குக் கணவாகவே இருந்தன. நரில் உடைபில் மோகனா தனது வழக்கமான போனையுட்கும் கவர்த்தியோடு அங்கு வந்து உட்கார்த்ததும் கோபாலின் கண்கள் அகல விரிந்தன.

துப்பறியும் துரைசாமி பிரதான துறை வாகவின் நிலையில் சாய்த்தபடி நின்றகொண்டிருந்தார் யோசனைபுடன். உன்னை ஏகாம்பரம் தமது விசாரணையை நடத்தலானார்.

"பண்ணை தனது பெரியவரையும் கண்ணவரையும் இறந்து திரும்ப இத்த

துக்கராமன் நிலையில் இங்கு நாங்கள் இப்படி யொரு விசாரணையை நடத்துவதற்கே மனமில்லைதான். ஆனால் நடத்தாமலும் இருக்க முடியாது. ஆகவே இன்றிரவுதான் என்னுடைய விசாரணையை எவ்வளவு கருக்கமாக முடித்துக் கொள்ள முடியுமோ அத்தனை கருக்கமாக முடிக்கிறேன். பேரிய வர்கள் தோய்வாய்ப்பட்ட பிறகு பண்டையை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுத் தங்களுடைய தானம் தான் சில கேள்விகளைக் கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. திராட்சைக் கொடி விட்டில் நாங்கள் என்னுடைய பங்களிப்பைப் பற்றி நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? என்று கோவிலையைப் பார்த்துக் கேட்டார். இன்னப்பெட்டர்.

சில வினாக்கள் மெனவந்துக்கும் பின்பு கோவிலா பதில் சொன்னான். அவன் குரல் பலவீனமாக ஒலித்தது. "இந்த மூலியைவாசல் பண்டைக்குச் சம்பந்தமில்லாத யாரோ ஒருவருடைய திட்டமிடப்பட்ட செயல் அது என்பதைத் தவிர நான் அதைப் பற்றி விவரிக்க வேறு என்ன இருக்கிறது?"

"அதாவது நீங்கள் குறிப்பிடுவது காளியப்பன் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு மாதத்துக்கு முன்பு அடித்த புயலினால் சேதமடைந்த திராட்சைக் கொடி விட்டை உபயோகத்துக்கு யாங்கெல்லாதது என்று அதனுள் யாரும் உள்ளே போக முடியாதபடி அடைத்துவிட்டதைத் தனக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு அந்த இடத்தைத் தன் கொஞ்சச் செயலுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறான் அவன் என்பதற்கு நான், அப்படித்தானே?" கோவிலாவின் பதிலுக்கு ஒரு முழு வடிவம் கொடுத்து அவங்களுக்களான சகாப்தம்.

"அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று படுகிறது."

"திராட்சைக் கொடி விட்டின் தலைவாசல் பூட்டு மாற்றப்பட்டிருக்கிறதல்லவா."

"எப்படி நடந்திருக்கலாம் என்பதை இப்படி நான் ஊகிக்கிறேன்" என்றான் கோவிலா, உணர்ச்சியற்ற குரலில். "பூட்டில் கிடந்த திராட்சைக் கொடி விட்டினுள் நுழைவதற்கு அதன் பழைய சாணியை அவன் திருடிவிடுக்க வேண்டும். இது அப்படி யோன்றும் பேரிய காரியமல்ல. அதன் உகவியால் முதலில் உள்ளே புகுத்தவன் அதன் பிறகு அந்தப் பூட்டை மாற்றி இருக்கிறான்; நாங்கள் யாரும் அதன் உள்ளே போகக் கூடாதபடி. இதைப் பற்றிய அனுமானம் என்ன என்பதை அறிவதன்

தான் என்னிடம் கேட்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் நான் சொல்லும் எந்தச் சிறிய விவரத்தையும் அதுவே என் இறுதி முடிவு என்று கொள்ளக் கூடாது."

"உண்மையானது.... மூலியை வாசல் பண்டையின் ஒவ்வொரு மூலியுக்கும் இங்குள்ள அத்தனை இடங்களும் காளியப்பனுக்கு அத்துபடியானவை. ஏனெனில் அவனுடைய தகப்பனார் ஒரு காலத்தில் இந்தப் பண்டையின் உரிமை யாளராக இருந்தார் இல்லையா?"

"இந்தப் பண்டை ஒரு காலத்தில் காளியப்பனுடைய விடாக இருந்தது."

"சரி... திராட்சைக் கொடி விட்டின் வாசல் பூட்டு மாற்றப் பட்டிருப்பது உறுக்க முடியாததோர் உண்மை. இல்லையா? அந்தப் பூட்டை நீங்கள் மாற்றி விடுகிறீர்கள்? அல்லது வேறு யாராவோ மாற்றப்பட்டிருக்கிறதா?"

"நான் மாற்றவில்லை...." இது கோவிலா.

"திராட்சைக் கொடி விட்டினுள் யாரும் போகக் கூடாது என்று உத்தரவு பிறப்பித்தது... எவரும் அதனுள் புகுத்துவிட முடியாதபடி அதை அடைத்துப் போட்டார்கள் இல்லையா கோவிலாவா?"

"ஆமாம். ஏனென்றால் இங்கு விவிய புலம் அந்த விட்டை, அப்படிச் சேதப்படுத்தி விடுத்தது. அதனால்தான் அப்படி யொரு முடிவெடுக்க வேண்டி இருந்தது."

"இதைத் தவிர அதற்கு வேறு காரணம் ஏதுமில்லையா?"

"இல்லை இல்லை!"

சில வினாக்கள் மெனவந்துக்கும் பிறகு சகாப்தம் கேட்டார் நிதானமாக: "உங்கள் பேண் மருக்களா திராட்சைக் கொடி விட்டிற்குள் போவதை நீங்கள் விரும்பவில்லை. தடுத்தீர்கள். அங்கு விரும்பத் தகாததை வாய்வு அவன் பார்த்து விடப் போகிறானே என்ற பயம்தான் அதற்குக் காரணமா?"

தன் துன்புக்கும் பார்வையால் இன்னும் பெட்டை உற்றுப் பார்த்த கோவிலா, "இது விஷயமாக நீங்கள் மருக்களா விடமும் சேகரிடமும் முன்பே விவாதித்திருக்கிறீர்கள் என்று தெரிகிறது. நல்லது. அவ்வாறு தான் அங்கு போக வேண்டாம் என்று ஏன் கூறினேன் என்பதை மருக்களா நன்கு அறிவான். அடைக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த விட்டினுள் பவந்தமாக நுழைவதற்கு முயன்று இரவின் அமைதிக்கும் ஊறு விளைவித்தான். அவன் தகப்பனாரின் நலனுக்காகவே அவன் செயலுக்குத் தடை

நீங்கள் ஓர் இல்லத்தரசியோ-
நாகரிக கல்லூரி வனிதையோ-
உங்கள் எழில்மிக்க
சருமத்தை, மிருதுவாகவும்,
புத்துணர்ச்சியுடனும்,
பாதுகாப்பது சந்திரிகா
ஆயுர்வேதிக் டாய்ஸிட் சோப்
சோப் ஒன்றேதான்.

சந்திரிகா

ஆயுர்வேதிக் டாய்ஸிட் சோப்

சந்திரிகா பிராடக்ட்ஸ் கோலம்பத்தூர்-2, சென்னை-10

பெண்கள் தங்களுக்கு
இருப்பிடம் சில
பாடகங்கள் கொண்டு
கிரிக்குள் போதலையும்
இருக்கக்கூடும்.
ஸாரிடான் அவற்றி
லிருந்து விடுதலை
அளித்து அவர்களைப்
புத்தலமாக்கிவரும்
மகிழ்ச்சியோடு
இருக்கக் செய்யிறது.

ஸாரிடான்

(TA-YT-203)

கொஷ்டமீர் காதல்!

[illegible]

“பொருள் வாய்ந்ததாய்ந்தபொருள் நிகழ்க்கண்ட
யியல் திருத்தும் கட்டி வைத்திருக்கிறேன்.
தேவனடி நிமிசா சரிசாய். தீ நடை மொட
மென்றாய் தவறியாய் இன்னும். அப்பாக்கிய
நாடுதும் சொன்னடி மொகையாய்” என்று தம்
வாழ்க்கையையே பொருளாகக் கட்டும் என்க
றாகச் சொன்னார். இது எல்லாப் பகுதிகளில்
சுரத்தப்படும் புகழ் “மகனாய்”

"தான் உங்களை ஏமாற்றிய பிற்போக்கு மனப்பான்மை இருக்கிறது எனச் சொல்லும் போது நான் பொருத்தமாகப் பொருளாகவே இருக்கிறேன்" என்று சொல்லித் திரைப்படத்தில் கலந்துகொண்டார்.

பித்தரது விழிப்புப்போல் அமைதி வாய் போனம்
 தொடங்கிறது. தாயாருத் தனதாய் வலது
 தான். புலவொரு பித்தரது தாயாள் எடுத்து
 அடர்ந்தது. பித்தர்தான், பித்தர்தான்
 தான். புலவொரு தாயாள்
 தான். புலவொரு தாயாள்

[illegible]

“எதற்கு முன்னு இரண்டு அப்படித் தீர்க்கும். வேண்டாம் என்று சொல்வான். உன்னை எதற்கும் சொல்லாதான் போக வேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருந்ததென்னித்யை” என்று சொல்லித் தகராறுகள்.

[illegible]

சுருட்டி எதிர்த்துச் சிறந்தது. சிறந்தது. சிறந்தது.

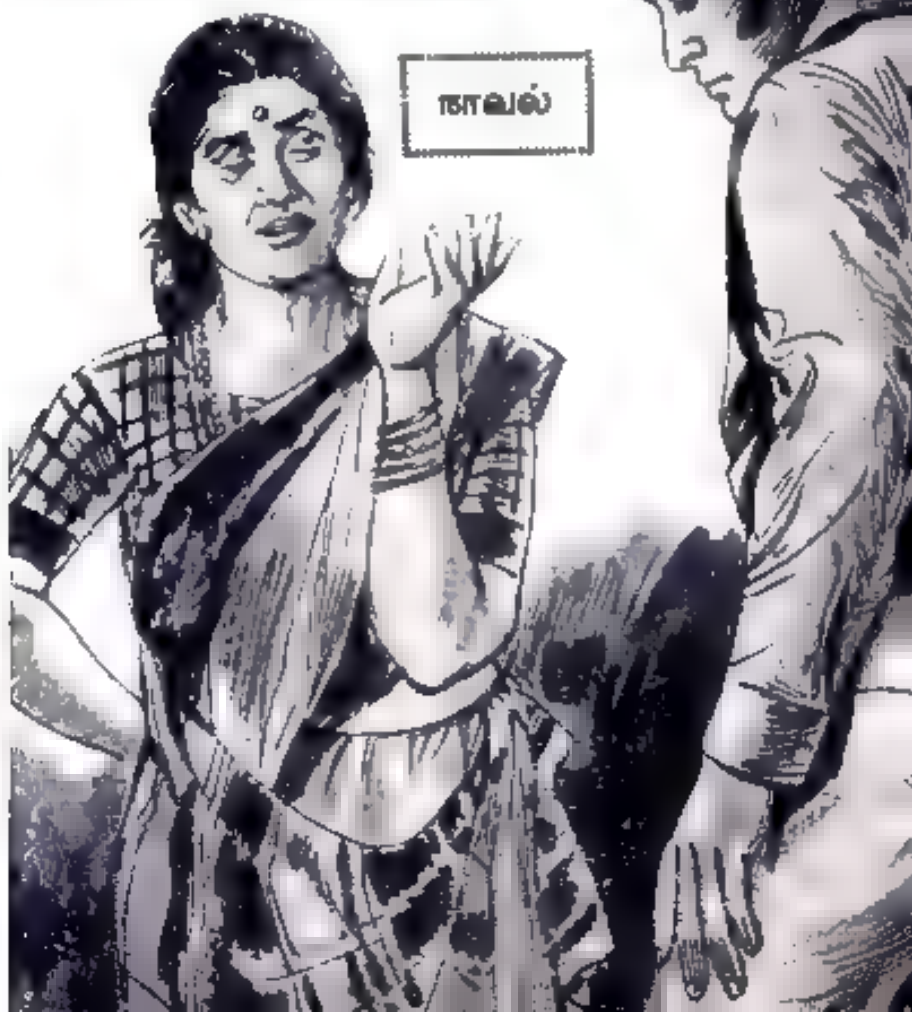
• எஸ்.வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி.

காமாட்சி கம்பீரமாகத் து. “காரை இதைப் போல் கை வெள்ளை இதை மாற்றி விடுத்தது” என்ற துரைத்தான். பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்தது வேங்கடாசிராமன். அவன் இவ்வளவு கை நுணுக்கத்துடன் கத்தரி கொண்டு தண்ணீர் துள்ளவா? போய் வருக கத்தரிக்கு திரவியினை, காமாட்சியை மனம் போல் கத்துகிறாள் போலிருந்தான். பின்னர் கோவைக்குப் போயிருந்தான். யார் பெரிதோ போபுத்த கைபாடுக்கு நடுய்ய?

“அந்தப் பெயரை அப்பெயர் எட்டித் தூக்கி இடத்திலே கொண்டு போய் வை” என்று பேசிக்கொடுத்த உத்தரவு பிறப்பித்து விட்டுக் காமாட்சி வயதான் உன்னை போனாள். பழைய பெயர்க்காரன் அவன் பெயரை ஒரு தொழுவில் பொய்லாக்கிவிட்ட. நேரம் துடிக்க கொண்டுருந்தது.

முதல்தரத்தில் எண்ணெய் வழியாக, நாய்க்காசுத் தாதுபாயல் நோய்க்கிருந்த கறுப்புத் தோல் நய புத்தகவுகையவும், உயர்வாக்கையவும் நாய்க்கிருகு புறம் அவன் தொகை இருக்க, பென்திவம் ஆய்கி வம், நயிற் துக்கையம், பெருகாததாய் என்ரு அன்னைய பரட்டி ஆய்கையன் அந்நிவம் அருகிற் திட்டம், காமாட்டியென்கான் பென் கையகைய இருப்புக் கெட்டை, திருத்தென்கு அன்ன தைய பெருக்குக் கொண்டு கிட்டிவம் துக்கித் தாய், அவன் செருப்பைய் கெற்றவையி: புத்தகம் ஏபைய ஆனையிற் தொகையிடைக்கி: முதல்தரத் தைக்குடையாய் துட்டத்துக் பென்கையிடு

தாவல்

'என்னைமா டயம்?' என்று கேட்கவில்லை. அதற்குள் அவன் தாயார் வார்த்தைக் கவனமாகக் கேட்கப் போகிற மீடு எறித்தான்.

"தாயாடி அந்தக் கட்டிய பழம் பேப்பரைத் துண்டு துண்டாய்க் கிழித்தது?" என்று உறுமலுடன் கேட்டான். வெடிமலிக் கத்தலு, பாடல்களின் மன்கட்ட கனம், பசி என்னைமாக்கி கோத்து அலையும்தாயார் கோபத்துக்குக் கிழிசொல்லப் பதிலுக்குத் திறைக்கத்தான்.

"உாரி கிழிச்சானது" கிழிச்சொல்லப் போய்க் கேள்" என்று அரித்த மத்த பேச்சை மீடுதான் பாவம்வா.

"கிழித்தவன் தெரிந்தாக உன்னை ஒன் கேட்கிறேன், மக்கு, மக்கு" என்று தாயார் மட்டும் கூட்டினாள்.

"எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது, என்னை டயம்?" என்றான் மாவல்வா.

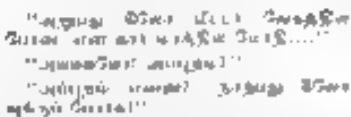
லைப்பாய்

இருக்குமிடம்: அதுவே ஆரோக்கியம் இருக்குமிடம்

லைப்பாய் கந்தளம் -
பொழுதுக்கொழுது தூய்மை -
புகழுள் பின்பு இதுவரைப்
பொய்யு... பூர்க்குறம் - ஆரோக்கிய
தன்மை நய - மயிப்பது லைப்பாய்.

அழக்கின்றள்ள கிருமிகளைக்
கழுவிச் சுதாவது
லைப்பாய்

44

“அம்மா, அம்மா, அண்டு பிடித்துவிட்டு
போய், இங்கே ஐய் வாசலாம், சேதிதான்”
என்று மாடி அறையில் விழுந்து இறந்தாள்.
“என்னவென்றும்கூட அந்தப் பிடித்துவிட்டு
போய்” என்று அறையைக் குறித்து பாதித்
தரையில், பரவி விழுந்து படுத்துக்கொண்டிருக்கும்
அவளின் பாசித்துக் போலி செவ்வது போல்
இருந்தது.

[illegible]

“கல்கி என். ஏ. துன்புறுத்தினான் அவன்
எவ்வளவு பெரிதான்?” என்று தயார் பெண்
கல்கி துன்புறுத்தினான் இரண்டாவது துன்பு.

“அவ்வளவுக்குக் கத்திப் போகின்றீர்”
 “பொய்யானவர்தான் சிவப்பித் தொழுகிறார்”

[illegible]

“நான் குடும்பம் வைத்தி உய்யும். அப்பா
உ. பி. என். சாஸ்திரிகள் திருக்குறளைப்பற்றி
எழுதி உய்யும். தீங்க ஏதாக்கு உய்யின்
கூத்து தெரியுமாம். அதுக்கு முதலில் பதில்
தெரியுமா?”

“இந்த” என்று சுத்திரிக்கப்போகும் தளர
லும் எத்தனாவது.

தனது தகவலுக்குரிய பரந்து விரிந்த
சத்திரத்த பதிச்சுவைத் தங்குகிற ரவி மறு
பாடியும் உருக்கிய அழகுமிகில் வைத்துவிட்டு
உட்கொண்டேன் நின்று விட்டோம். கிட்டாய் போகாமல்

சென்னைப் போல ரயில் திருவிழாக்களில் திரும்பி வந்ததாம். மாநாட்டி, படிமலில் வீடு அமைக்க ஏற்பாடுகள்.

விட்டு, மெதுவாகச் சொல்லும். - கவனம்
பெற வேண்டும் படிப்பையும் மனத் துறியும்
கொண்டு கவனித்தால், புதிதாக வாசி
வந்த சீரில் துப்புப் புட்டால் அதையின்
கதகதல் சாத்தி நிறைவுப் புட்டி, பாண்டி
இறங்கு சான்றையும் பத்திரமும் கையுடைய
கொண்டான். அவன் நிரம்புதலுக்கு
கண்ணைப் திறப்பி ஓடி வந்து அதை
காதல், "அம்மா, எப்பதும் அழைக்க
பெறில் திறம்புப் புட்டால் வாங்கிப் புட்ட
தூள்" என்று சொல்லி முடிப்பதற்கு
மேல் கிணறு என்று கெளரியே கண்ணம்.

கண்களுக் கெட்டாத சிறப்புகள் பல கொண்டது “ஸான்.பரைஸ்டு” சின்னம்

“ஸான்.பரைஸ்டு” சின்னம் கருக்கத்திற்கு எதிரான பாதுகாப்பை உங்களுக்கு அளிக்கிறது. “ஸான்.பரைஸ்டு” முத்திரையிட்ட பருத்தி மற்றும் பருத்தி கலந்த துணிகளிலிருந்து தவாரிக்கப்படும் ஆடை அணிகள், எத்தனை தடவைகள் சலவை செய்தாலும் உருமாறாதே கருங்குலுதே இல்லை.

“ஸான்.பரைஸ்டு” முத்திரையிட்ட துணிகள் நீங்கள் கொடுக்கும் பணத்திற்கு எல்லா மதிப்பைப் பெறுவதற்கு உத்தரவாதம். “ஸான்.பரைஸ்டு” க்கு துப்புப் பிரதிநிதிகளின் கருக்கத்திற்கெதிரான கடும் சோதனைகளில் தேரியவை இத் துணிகள். இந்தப் பேரே மாதிரி உரிமைமையாளர்கள் விதித்துள்ள தராதரங்களுக்கு உட்பட்ட துணிகள் இவை என் உறுதி செய்யுதற்காக அவர்கள் சோதனை செய்கிறார்கள், அளவெடுக்கிறார்கள். அளவுகளை ஒத்திட்டுப் பார்க்கிறார்கள், புள்ளி விவரங்களை சோதிக்கிறார்கள், குறிப்பெடுத்து அனுப்புகிறார்கள்.

1948-ம் ஆண்டு ஸான்.பரைஸ்டு மாதிரி உரிமைமையாளர்கள் கருக்கட்டிப்பை அளவெடுக்க, சிவக, பி.எஸ்.ஏ.யில் கருக்கட்டிப்பை உறுதிப்படுத்தியுள்ள தராதரங்களைப் பின்பற்றி உருவாக்கப்பட்டது. உறுதிப்படுத்தியுள்ள தராதரங்களைப் பின்பற்றி உருவாக்கப்பட்ட துணிகளுக்கு மட்டும் உரிமைமையாளர்கள் இதுவரை உரிமைமையாளர்கள் அளவெடுக்கிறார்கள். அளவெடுக்கப்பட்ட உரிமைமையாளர்கள் உரிமைமையாளர்கள் அளவெடுக்கிறார்கள்.

©1988 SANFORIZED, INC.

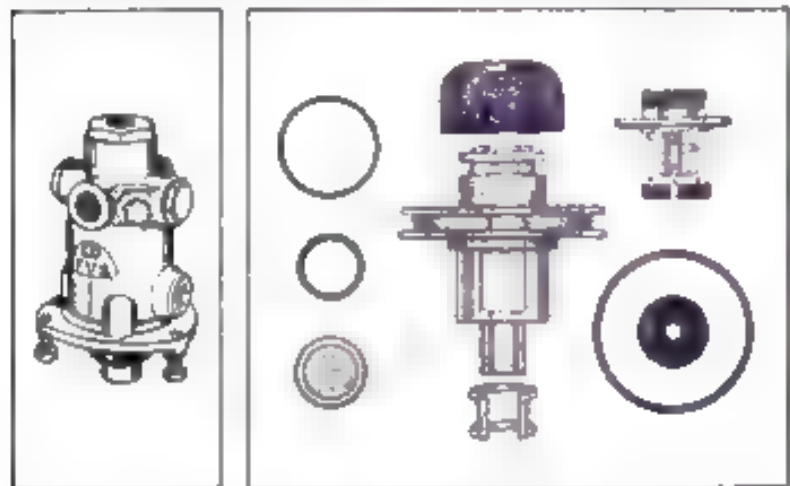

லோலி உறுப்புகள் மலிவு. உங்கள் உயிர் அப்படியல்லவே

ஈ-பிரேக் காரணம் உதானமல்லது
துக்குமேலேயே
பிரேக் பெடல் எவ்வளவு கடுமையாக
புதுவதோ அதற்கெல்லாம் காரணம்தான்
உண்டாகப்படுகிறது. இதனால் பிரேக்
எவ்வளவு தூவாக்கிவிடும் என்பதை உண்
மில் உணரமுடியாது.

ஆகவே, எங்கு பதங்கப்படுகக் கெடுக்க
விடும் ஒரு லோலி உறுப்பு போதும் லோலி
உறுப்பை உதிர்த்துவிட்டு அப்படி ஏதே
படுத்தலாம்.
அந்தமூலதன சேர்க்கைக்கு எப்போதும்
CD-TVS அல்ல உறுப்புகளைப் பொருத்தி
கொடுக்க பதங்கப்படுகும்.

**∴ பஸ்/ஏர்/ஏர் அலின்ட் பிரேக்குகளுக்கு
அசல் உறுப்புகள் CD-TVS
கம்பிபனியால் மட்டுமே தயாரிக்கப்படுகின்றன**

எப்போதும் CD-TVS தயாரிக்கும் அசல்
உறுப்புகளைப் பொருட்கொடுக்க

சத்திரம்-கோட்டை விமியெட்ட.

(கம்பிபனி தயாரிக்கும் பிரேக் துறையில் உலகத் தலைநகர்)
மது. சென்னை-36

பயிற்சியில் விதிவெதிகளில்லை. எவ்வளவுதான் பிரேக்குகள்
விதிவெதிகளில்லை. எவ்வளவுதான்.

தமிழ்நாடு, கரையார், கோவை, ஆந்திரப் பிரதேசம், பாண்டிச்சேரி
மற்றும் வேறு பிரதேசங்களிலும் விதிவெதிகளில்லை.

மதராஸ் ஆட்டோ என்ஜின்

உரிமையாளர்: T. V. மதுரை ஸ்டாலன் & என்ஸ் பிரைவட் லிமிடெட்

87, மவுன்ட் ரோடு, சென்னை-6

கருஷன் எந்த வயதிலும் உங்களை 'இளமையோடு' இருக்கச் செய்கிறது

சுற்றுலா, சிறு தொழில்கள்
மற்றும் சிறு வியாபாரம்
கட்டுப்பாட்டுத் துறை, இலாப

4. ஒதுக்குப் பணிகளைக் கையாள்வதில்
5. 1970-ல் கட்டடங்களைப் பூர்த்தி செய்து கொடுப்பதில்
6. இவ்வகைப் பணிகளை மேற்கொள்ளுவதில்
7. மதுவிலக்கு அலுவலகங்களை நடத்துவதில்
8. நீதிமன்ற சபைகளைப் செயல்படுத்துவதில்
9. மதுபொருள் வரவுகளைப் பெறுவதில்
10. மதுப் பூங்காவை நடத்துவதில்

கூருஷன்

சாப்பிட்டு இளையயுடன் இறங்குகள்.

K.J.G.H. TH

கிளையாக விவரித்து ஆயோசனை
கூட. எனினும் அரசாங்கத்தின் மூலக்
கூட்டங்களுக்கும், கமி. கூற்றுகளுக்கும்
கூட, சமீபத்தில் இருமையால் தடை
பெற்றது. இந்தக் கமி. திட்டங்களுக்கும்,
கோவை, திருவட்டில் திட்டங்களில்
தடை, பெற்றது. வரவேற்புக் குழு
வருவாயினால் நகராட்சிகளும், உரு
விலைகளும், தேர்வுகள் கமி. கமி.
மாதிரி திட்டம். கமி. கமி. கமி. கமி.
கமி. கமி. கமி. கமி. கமி. கமி. கமி. கமி.

doi:10.1186/1475-2875-12-205

மூல நோயை

(முற்றுகிடைமல்)

நம்பிக்கைகடையாள்

ရွှေစင်္ကြံစံပြစာ

உபயோகித்து

நிவாரணம்

அனையங்கள்

13601

சிகிசனசனய்யம்

குடுங்கள

References

கனகர எடுத்துக் கொண்டு வித்தாவிட்டுப் போய் விட்டான்.

அவர் துணைவியின் அறிவுடம் அவன் தெருவிவதோடுமேயுடனாகக் கொண்டது. அவன் தன் திட்டத்தைவும் விவரித்தான். அதை எப்படிச் செயல்படுத்துவது என்று யாவன்வா அவன் சிந்தித்தபோதும் கைத்து ஆயோசித்தான்.

“பிரமாதம்... நான்ம்கள் அதற்குத் தயார்” என்று மனம் உந்துவதற்கு அன்று மட்டும் போட்டுவிட்டு எவ்வோரும் அங்கு வந்திருக்கிற விடுவதற்குச் சேர்ந்தார்கள்.

“எங்கள் திட்டம் முடியும் வரை நீங்கள் யார் திறக்கக் கூடாது” என்று யாவன்வா தயாராகக் கேட்டுக் கொண்டான்.

“மாமி, மீன்கள்...” என்று மற்ற யாவன்கள் கூறுகின்றனர்.

ரவி விட்டதுவா நுகர்ந்தான். ஓர் கயிறுபிடி பாணியினர் கொண்டு, காவல்வா யினர் ஸ்பாடா அட்டை, அடிக் கைத்துண்டது என்று நினைத்தும் காயி ருத்தான்.

“ரவி, இப்போது கொஞ்சம் காபேன், என் சிந்தித்தால் உங்களைக் கொஞ்சம் பார்க்கவது மான்” என்று அவரின் அறத்திற்குக் கொண்டு அங்குக்குப் போனான். இப்போதும் கயிறுபி டிபாணியினர் தின்று அணிவதுபடி மீன்களைத் தோம் செய்தனர். போடியின் கிழியாவைப் போய் அங்கங்கிலும்பட்ட தாத்தாவியின் அவரின் உட்காரக் கொள்ளுங்கள், ஏதோ மின்பட்டம் செய்து தங்கியப் பைத்திபக்கார ளுடன் செய்கிறார்கள் என்று பட்டது அவ் ளுக்கு. பத்து பெண்டுகளுக்கு நடுவில் அவன் சிடுசிடுப்பவன் காட்டிக் கொய்கைக் கூடாது என்றும், இக்க ளிதாம் வினைவாட்டை நகைக் கணையுடன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவன் அதற்கு முகத்தான். தாக்கு மாணிகன் ஓர் அட்டைப் பெட்டியிலிருந்து பாணியாகும் கொய்கையைக் கொர் ம் புலகை எடுத்து அவன் தலைமீன் வைத்தார்கள். மற் றொருக்கு நீதிக்குத் தயாரியை வந்திருக்க கைத்தொடர் யார்தினது யார்த்தனவாய் றுத்ததி. அந்தமும் திருத்தமாய்த் படித்தான்.

நியந்தததான் கார்த்தம் பாவனாக் கை கொட்டி, “தர் சிவரன் கு பகைன் மால்” என்று கொடியிட்டான்.

ரவிக் அப்பொழுதுதான் யாவன்வா யின் விஷமம் புரிந்தது. இதுவம் உத்தொத்தமில் வித்தது: மருத்தித்தான் அரு கழித்தது: மற்பின் காவியர்க் காட்சினைக் கணியது.

3

“ரவி! அந்தக் கம்பெனிற்கு எத்த போன் புனைப்படக்கூடாது அருப்பிடுவாரு?” என்று தாயார் பெருமித்ததான் கேட்டான். தக் குருப்ப யுறக்கப்படி திச்சை தாம்பூவ வைபைம் குடித்து கொண்டு, பத்தி உண்குதுவது போய் ஸ்பாடியின் யாவன்வா யும், அவன் சிந்திதி கரும் அனவாய் நறக்கப்பட்ட காய்த் இரீவ ளிலிப் கோதுமை நறக்காத் துண்டையும். வெட்டிப்போ மோனாவையும் ருசி பார்க்குக் கொண்புகுத்தான். அவர்க்க் கேட்ட போன்வி அங்கு டிபன் எப்பிட்டுக் கொண்புகுக்கும் பெண்டின் மனத்தில் எவ்வெவ்வ சித்தம்

“சுருதியினை, மாயுயிரை துடிக்குத் தைக் கொண்கவன்” போடியுருகை. அந்தச் செய்தினை, கொண்கவன் இது!”

கை எழுப்பி இதுவக் கனகரின் யோக கைக்கும் என்று காண்பிக்குத் தோன்றவே யின்ம. ரவி கத்து கொடுத்ததும் கனகரின்ம. “கனகரின் அம்மா கேட்டுமே, கொம்பு கும்மான் தாக்கி பகைவாக்கியும்...” என்று காவல்வா தின்றுவரும்.

ரவி அவன் அறத்திற்குப் போய் யப்பார்க்கு அனுப்பிய யாவன்வா யின் யோகப் பாக்கினை எடுத்துக்கொண்டு தாயார்க்கு வந்தான். யாவன்வா குருவியர்க் காப்பியை அருத்தி ரவியின் “பகைமருத்தம்”ப் பார்த்த ஆயத்த மாமினர். வட்டி மீன்களைத் தடுவிய்போட்டு அகத்தி கெய் தாத்தாவிகளில், மோர்மக் கயிம், கெடுக்கலில் உட்கொடுத்தனர். இடம் இடையாவர் நுகர்வது தகத்திம் உட்கொத்தது கொண்டனர்.

“ரவி! இவ்வளவு யோன்வா எடுத்துக் கொண்டாயி் மாத் கெய்புத்திம் மாதிக் கு மேன் அருட்டாயி் வீருக்குமே?” என்று யாவன்வா.

“போட்ட பணத்துக்குப் பவன் பார்த் திவா? மாதம் ஆறியம் ஸ்பாடி வீதம் ஒரு வகுத்துக்கு, காவியர்க் கற்றை..... கனகரின் கா க க க யா?” என்று யாவன்வா யின் தோழி ஒருத்தி.

“இது யாவன்வா கொண்கக் கவர்க்கியாக இங்கு?” என்று ஒரு படத்தை எடுத்து மற்ற காவலுக்குக் காட்டினான் யோபா. கணையு யின் கொண்கவா. யோன்வா யின்வா யின் தான் அருட்டாயி். கை நுறுக்கத்தான் தோத்தெடுக்க முடியும். ரவி யோபா யின் கைத் திறன் கொருவாய் ரசித்தான். அந்தப் பகைப்பட்டு கான் கொண்கவிய ஆயின் மூன்று இருக்க போய்க்கும் எப்பது அவ ளுண்டய ஆக. ஆனால், தகவிக் திவியியடி யார்த்தான் அந்தப் பட்டி விளம்பரத்துக்கு வருட்டாது பந்துத் தோன்றிவதன் காரணக் தான் அதை அருப்பியினை. மற்ற யாவன்வா வந்தவரும்விட அருதான் அவனுக்குப் பிடித் திருந்தது. கனகரின் கைத்திவிய் பற்றம் ராப்டெய்

வேல்டிங் ஒரு மூன்றேழுத்து வார்த்தை

அதற்கு சிறிது மிளக்கம் தேவை

அந்த மூன்று எழுத்துகள் ஜூனல் என்பது தெளிவு. ஏனெனில் ஜூனல் (இந்தியன் ஆக்ஸிஜன் சிமிடெட்) வெல்டிங் தொழில் துட்பதல் மூன்றேழுத்துக்கு எப்போதும் மூன்றேழுதுமாக இருந்து, இந்த நாட்டில் புதிய வெல்டிங் உத்திகளை புதுத்தியுள்ளது. அதே சமயத்தில் ஜூனல் நம் நாட்டிலேயே பலவகை வெல்டிங் சாதனங்களையும் அதற்குச் சம்பந்த மூள்ள வேறு பொருள்களையும் செய்துள்ளதோடு வேறு எங்கும் உள்ள சிறந்த தொழில் துட்பவாதிசாஸ்துக்குச் சமமான வெல்டிங் தொழில் துட்பவாதிசாஸ்து பலவையும் பயிற்றுவித்துள்ளது.

இன்று நாட்டின் ஒவ்வொரு பெரிய தொழில் பிரதேசத்திலும் 50-க்கும் அதிகமான தொழிற்சாலைகள், அலுவலகங்கள், டிப்போக்கள், கம்பிரைஸ் ரிபேயங்களை சிறுபி செயல்பட்டு வருகிறது. ஒரு விரிவான விகிதோபிப்புப் பணியையும் அது செய்து வருகிறது. வெல்டிங் சம்பந்தமாக எழக்கூடிய அந்த ஒரு பிரச்சினையையும் தீர்த்து வைக்கும் இந்தியா முழுதும் ஜூனல் தொழில் துட்ப ரிபுணர்களும், சர்வீஸ் என்ஜினியர்களும் பணியாற்றுகின்றனர்.

வெல்டிங் குறையில் முதல்வர்கள் :

90C - 1700 T46

IOL

நட்புமாமா என்று சொல்லும்
தோரணையில் அவரைப் பார்த்த
தான்.

"அப்படியா? இவ்வெல்லாம்
யாம் 'ரிஸ்க்' எடுத்தாய்தான்
நாடினும். உங்களைப் புறக்கணப்
பார்க்கிறதற்கு எந்த வஸ்து
வும் ஆவியைப் பூயாய் வாய்க்கி,
அதற்குள் விளம்பரத் துறை
விலையே நுழைந்து விட்ட
வாறோ. ஒரு வருடத்தில்
எவ்வளவு நடக்க விடுகிறது
என்று யார் கண்டார்கள்?
பணத்தையும் பற்றி அதுவரை
விழும் கவலைகளும், அப்படி
இருக்க ஸ்தலியாய் காஷ்மீர்
கற்றி வராதவர்கள். வேலையில்
யாகக் கவலையைப் பார்த்து
மேலே தூக்கிக் கொண்டு
போய் வாருவோம்? கொ
ள்கிறோம்?" என்று கம்பாளர்
சொல்லி விட்டார். அவர்
சொன்னதிலும் நியாயம்
இருக்காததால் மட்டும்,
அவர் மாதிரியே அவர்
தாயாரும் தீவிரப்பாடல் என்று
எண்ணும் தீவிர தூக்கிற்று.
அவர் அறைமேல் இருந்து
கொண்டு தன் கொந்தப் பிரச்

"தேவதீனாகக் பிரயோக
முனைந்து பார்த்து கொள்
தீகம். நல்ல காரணம்
இருக்கிறது. அந்தத் து
வையிலே அறிந்திருக்க
வாய்க்கக் காணாமலுக்கு
கவலைப்பட்டிருக்கும் நட
பு வாக விருந்து எதை
தீகம்... இதை எவ்வளவு
மீளப் பண்ணி வருவோ
என்பது மூலக் கேள்வி. தே
தும் ஏதாவது கொடுக்க
வேண்டும். கவலை இல்லை
பிரதீபிதம்."

"ராஜிதமாமா செய்துவிட்
டேன்" என்றும், பட்டுக்
கத்தித்தாற்போகும்.
"நான்... ராஜிதமாமா
செய்துவிட்டானா? அரசன்
நம்பிய புறநகரிக் கைவிட்ட
கனதயாபி சி.பி. பொரு
தேடா" என்று கவலை
தோய்த்த முகத்துடன் கேட்
டான். பெயருக்கு அடித்த
அறிவிட்டத்தில் ஒருகாரமாக
மேக மண்டலத்தில் சஞ்சரித்
துக்கொண்ட புகுத்தவந்த
தடயம் என்று களங்கத்த
தள்ளியது அவன் பதில்.
வாழ்க்கையில் உருதுக்கத்
துக்கு அன்புமேல் ஒரு
யும் வேலைகள் என்னும்
அடிப்படையில் தத்துவத்
துக்கு வினாக்கள் கூறுபவர்
மொழி ரவியின் தாயாரின்
முகம் கவலித்தது.

"வேறுவழியில்லை அம்மா"
என்றான் ரவி. அதற்கு மேல்
கனதானம் கூற அவனுக்கு
ஒன்றும் தோன்றவில்லை.
"என்னமோ போ. அதிகஞ்
டம், அதிகமுடன் என்று
கொடி காட்டுவது மொழி

நிலை விவாதிப்பது நாகரிகமில்லை என்று
கொள்வதற்கு. இப்படியே நுழைக்க கொண்டு
போனதும் கருத்தை விற்றதையும் கனதானம்
என்று தீர்மானித்துக்கொண்டான்.

"தீவிரச் செய்வது சரிதான். அப்படியும்
வராவது உதவி வேண்டுமென்றால் உங்களை
அனுப்புகிறேன். இந்த விண்மய நிலை இங்கு
மிடிக்" என்று தன் காதலனாகக் காக்க
பு ஒருவரின் அலையாய். அவன் தனிப்
பிரதீபிதம் இருந்து விட்டுக் கொண்டான்.
"செய்யக்கூட" என்று விடை கொடுத்து
வாய்ப்புதான்.

தேராக அவன் செல்ல செய்தும் - ஸ்ரீ
கல்லுப் போனதும். "நான் கருவாய்" என்று
கொள்வார்களே அதைக் கையொப்பப்படுத்துக்
கொடுத்து விட்டு மேலதிகாரியையும் கண்டு
ஏதோ முன்னுக்குப் பின் முறணைக் காரணம்
சொல்லி ராஜிதமாமாவை ஏற்றியபடி சென்று
விட்டுக் வந்தான். மிக இடைத்தது
வேலை பிரதீபிதம் என்று இரு குரக்கள் மாதிரி
மாதிரி இயுத்தம் காட்டியது.

"என்னடா ரவி! பம்பாய்க் கமிஷனரின்
கிளா ஆபீசுக்குப் போகணும்னு சொன்னால்
போனாயா?" என்று கரமாரட்சிகளினால்
கேட்டான்.

"போவதற்குத் தான் அம்மா. சனிக்கிழமை
விளம்பரம்தான். அவர்கள் ஆபீசுக்குப்
பத்து மணிக்கு வந்து விட வேண்டியோம்.
பம்பாயில் ஒரு பெரிய தேரட்டலில் அன்ற
ரீசர்வ் செய்திருக்கிறார்கள். அங்கு போன
செய்துதான் மற்ற ஏற்பாடுகள் தெரியும்"
என்று சொன்னான்.

"அப்ப ஆபீசுக்கு விடி போட்டு விட்
டாயா?"

காட்டி வேலைகள் பறித்துக் கொண்டு
போய்விட்டதேடா. தான் போனாச்செட்டுக்
செய்யக் கூடாதா? குடு குடு என்று போய்
நிரந்தர வேலையை உதவித் தரவில்லி
டாயோ? விளம்பரம் வேண்டாம் என்று
சொல்லி விடுக்கப்பட்டதா? உன் முகத்தைப்
பத்திரிகைமேல் ஆயிரமாவிரம் போய் பார்த்து
விட்டால் அது நிரந்தரமாய்ச் சொரு போரு
மாட்டா?" என்று தொடர்ந்து அவன் காற்க
களில் வரவிருக்கும் கஷ்டங்களின் கற்ப
நிலைப் பலகையாக்குக் கொண்டான்.

அவன் சொந்த முகத்தைப் பார்த்த
பொருளுதான் அவனுக்கு விடைத்த பாக
அறிவிட்டத்தில் சொத்தியா, பொதாத காலக்
தின் தொடக்கமே என்ற சந்தேகம் எழுந்தது.
"எதுவாயிருந்தாலும் அனுபவித்துத்தான்
அம்மம் ஆகலாம்" என்று வேதாந்த நிதியை
கொண்ட பதில் ரவியின் தாயாரை உதவாகப்
படுத்திவிடாதத் தோன்றவில்லை. அவன் முகம்
வாடித்தான் இருந்தது.

4

மீதராம் கிளை ஆபீசிலிருந்து புறப்பட்டு
ரவி விமான நிலையத்தை அடைந்தான்.
வாலவையாவையும் தாயாவையும் தேர்ச
நின்றுபார்க்குத்து வரும்படி சொல்லியிருத்
தான். அவன் விழிப்பார்க்காத வழியைப்ப
தம் விட்டதும். பம்பாய் ஆபீசிலிருந்து
நிழிந்த கடிதம் வந்த தினம் வாலவையா
அவனைப் பெருமைப்படுத்திய அதே கவட்டில்
கல்லூரி மாணவிகள் அவனுக்கு மீளமயாக்
கத்தில் "டா-டா" சொல்லிக் கைக்குட்டை
விசுவரியைப் வந்திருந்தன.
"மீட்டர் ரவி! திரும்பி வருவீர்களா?
இல்லை, அப்பேலே உங்கள் விளம்பர 'மீட்டர்'

"ஷோபா! நீங்க எப்படித் திரும்பப் போயிங்க?" என்னுள் வாவண்ணா.

"டாக்ஸி வைத்துக்கொண்டு போயிருேயும்" என்னுள் அவள்.

"சரி, தானும் அம்மாவும் போனோம். அப்பறம் கத்தூரிலேயே பார்க்கலாம்... என் னாகுக்கும் தவறி..." என்னுள் வாவண்ணா.

"மாமி, நாங்க வரீனோம்... ரவி ரொம்ப அதிகமடக்காரி மாமி!" என்று உரவண்ணா யின் பேரழிகள் விண்டபிறந்து கொண்டன.

"போடி, வாவண்ணா கப்பிட்டாக்குறு வந்தேன். திங்கட் கிழமை கெயிண்டி பரீட்சை. நுறு கார்த்தை உடப்படிக்கலா" என்னுள் ஷோபா.

"உங்கைப் படிக்கிறதை நாரும் வேண்டாம்னு சொல்லியே, நீ வந்துதான் ஆக ணும்னு வாரும் பவத்தப்படுத்தியே" என் னுள் ஷோபாவுடன் டாக்ஸியை ஒதிகொண்டவள்.

டாக்ஸி தவறித்தது.

"ஷோபா! நான் இப்பே இருக்கிறேன். இங்கிருந்து என் வீடு விட்டே" என்று ஸீட் பிண்ணியிருந்த ஸைப் ஸாபை எடுத்துக் கழறிக் கொண்டே "ஷோபா, டாக்ஸி ஷாஜி எவ்வளவுக்கு நானாக்குச் சொல்கிறது. என் பாதத்தைக் கொடுத்துட்டேன். வரட்டுமா!" என்று டாக்ஸியின் கதவை அடைந்தது சாத்தி தடைக்கைக் கட்டிலுள் தொழி.

"ஸீரீவண்ணா!" என்று குரல் வரவின் கேட்டது. எழுத்துபோல் சிதெதினவைக் கேட் டுக்குவெனவே நின்று விவத்தப் பேச ஆரம்பித்தான்.

"வாவண்ணா, உனக்குத் தெரியுமா?" என்று தயங்கி உலங்கி விஷயத்துக்கு வராமல் பேசினான். சொல்லலாமா வேண்டாமா என்று தயக்கம் அவனுக்கு.

"நான் ஷோபா, விவன் டாக்ஸியை வைத்தோனா, நான் நடுநிலை வீட்டுக்கு அருகில் இவ்வளவிட்டேன். அப்ப ஷோபாவிடின் ஸைப் ஸாபைத் தவறி எடுத்துக் கொண்டு வந்து விட்டேன்."

"இதென்ன பெரிய விஷயம்னு இப்ப வந்தே?" என்னுள் வாவண்ணா.

"இங்கேயு..." என்று தயங்கி, "இதைப் பார்த்தே" என்று ஸைப் ஸாபைத் திறந்து காட்டினான். ரவிக்குக் கடிதம் விடைத்தி திவத்தன்று வீட்டில் உட அளன் புறக்கப்பட்ட பிரதிகை தெல்லாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த போர்த்து ஷோபா பொறுத்திடுக் கூர்வீத்த ரவியின் ஏறல்கொடும் அந்தக் கைப்பைவிலுள் இருந்தது. வாவண்ணா அதைப் பார்த்து, அசத்து போய் விட்டான்.

"நீ சொன்ன மாதிரி ஷோபா அழுத்திக் கவிதாங்கு தோண்டிது" என்னுள் வாவண்ணா.

"இது உன் அண்ணனுக்குத் தெரியுமா?"

"இதைப் பற்றி என் அண்ணன் ஒரு கார்த்தமையும் பேசலே. அந்தக் பிரதிகை இது இல்லாததை அவன் கவனித் திருக்க மாட்டான் என்று தோன்றுகிறது. இல்லாவிட்டால் இதைப் பற்றி என்னிடம் கேட்டிருப்பானே?" என்னுள் வாவண்ணா.

"உன் அண்ணனுப் நுறு அழுத்திக்காரனுப் இருந்தால்... ஆமாம். இப்ப என்ன பண்ணலாம்?"

"தெரிவாத்து மாதிரி ஷோபா யின் ஸாபைத் திருப்பிக் கொடுத்தேன்."

"இருத்தது நான் கொஞ்சம் கெட்டப் பண்ண ணும்படி. உன் அண்ணன் விஷயம்னு பாரக் கிறேன். இல்லாவிட்டால்..."

"வேண்டாம்டி. எனக்குத் தர்மசங்கட மார்பும் போய்விடுகும். இப்பவே எனக்கு ஒரு கைவி..."

"என்ன?"

"இந்த என் அம்மாவிடம் சொந்தநா வேண்டாமான்று. இதைப் பெண் என்ன இப்படிச் சொத்து விட்டதே" என்று வாவண்ணா கவியாவிட்டான்.

"ஒன்றனு பண்ணலாம். அவளை அம் மவத்தினிட்டுக் கைப் ஸாபைக் கொடுக்கலாம். இந்த விஷயம் நம்ம இரண்டு பேருக்கு மாதிரிதான் எர்தொரு காலு கைத்த மாதிரி இருக்கட்டும்."

"கலாட்டா எவ்வளம் வேண்டவே வேண்டாம். அது விபரத்திலேயே போய் முடியும். நான், ரவி, என் அம்மா எவ்வோரும் இதில் மாட்டிக் கொள்வோம். ஷோபாவுக்குக் கல் காலத்திற்கு வரன் தேடிண்டு இருக்கா. அன்னிக்கு வாரோ வந்து பார்த்துட்டுப் போனாலும், எவ்விடம் மாத்திரம் கொண் ணா. இது ஏதாவது கொம்பினால் அவன் வீட் டிலே நம்மைத் தப்பா திண்காப்பா. இந்த தேடிக்கையே வேண்டாம்."

"ஷோபாவுடன் பார்த்துட்டுப் போனாலு? அ. வ. அனா அவன் எப்படி ருடி மனத்தி திருக்கிறது. பெரிய ஆந்தாண்டி... இது வேறே விவக்கதை" என்னுள்.

"உனக்குக் கொடி புண்ணியம் உண்டு. ஒண்ணும் பண்ணாதேடி" என்று வாவண்ணா அவனிடம் கெடுகிறான்.

திங்கட்கிழமை ஷோபா அவன் சிதெதி ஸைப் ஸாபைட் போட்டுத் தேடினான்.

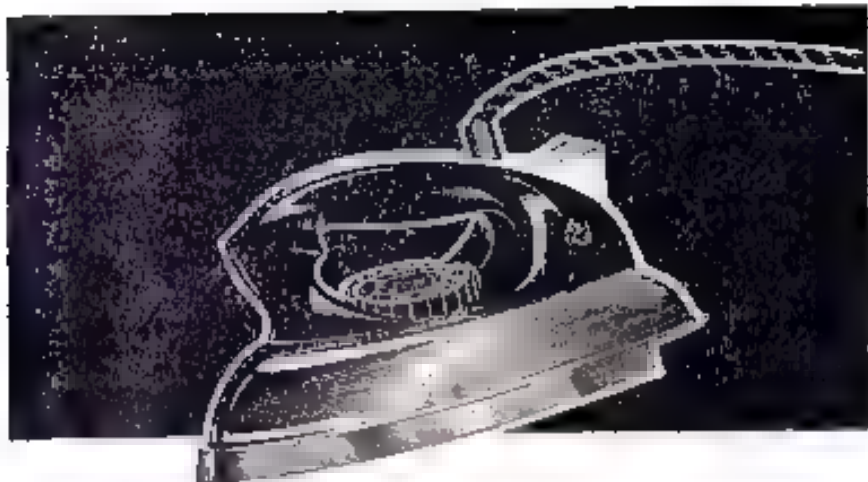
"அப்படியா? என்னுடையது மாதிரியே இருந்தது. இன்னிக்கு கைக்கட்டி 'சிப்ப' விடைத்தது. ஸைப் ஸாபைத் திறக்கலே... உன்னுடையதா இதுதா" என்று அமைத் திறத்து பார்த்தாதவன் போல் திருப்பிக் கொடுத்தான்.

"இதோ உன்னுடையது" என்று ஷோபா ஒரு ஸாபைக் கொடுத்து விட்டு, அவனுடை கைத் திருத்தி கொண்டு கொஞ்ச நாள் கொள் மனதவாய்க் ஸாபைத் திறந்து பார்த்தான். ரவியின் புறக்கப்பட்டி ஸைத்தபடியே இருந்தது.

"அப்படியா... அவனுக்கு கைக்கட்டி சிப்ப் விடைத்ததோ. நான் பிணத்தேன்" என்று பெருமூக்க விட்டுக் கொண்டான்.

மத்திரானம் கண்ணுக்கு வாவண்ணாவின் குறு கடிதம் "நீ என்னடி கொண்டு வத் திருக்கே" என்று ஒருவாரையொருவாருக்கேட்டு, சப்பாத்து, தேக்கால் சாதம், பிண்டிரேயுடன் என்று பரவாத்தனை எடுத்தது.

"இன்று தங்கள் தேன் விண்ணம் வெட் டிக்காரனா?" என்னுள் ஷோபாவிடின் கைப்

Kleerone

**கிளியர்டோன் ஆட்டோமெட்டிக்
இஸ்திரிப் பேட்டி மின்சார
செலவை மிச்சப்படுத்துகிறது.**

இம்பீரியல் ஆட்டோமெட்டிக் இஸ்திரிப் பேட்டி

- 230/250 ஏசி அல்லது ஏசி/டிஸியில் இயக்குவதற்கு
- 800 வாட்ஸ்கள்
- 2.7 கிலோ எடை
- சூட்டை உட்பட குறைக்கும் தெர்மோஸ்டட் வசதி

Kleerone

**கிளியர்டோன் - உன்னத
மின்சார சாதனங்கள்**

நேஷனல் ரேடியோ & எலக்ட்ரானிக்ஸ் கம்பெனி லி.,
(நெனரல் ரேடியோ & அப்ளியன்ஸஸ் பிரிவு)
பம்பாய் • கல்கத்தா • சென்னை • கொச்சி • மெட்ராஸ்

KLK/CL-77

(ஸ்தாபிதம் : 1947)

பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்டி பிரைவேட் லிமிடேட்

தலைமை அலுவலகம் & பதிவு செய்யப்பட்ட அலுவலகம்

"பாலுஸேரி பிஸ்ட்ரஸ்", 3, சிங்கராசகாரி தெரு,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5.

தந்தி : 'EVERMANS', போன் : 85834 • தபால்பெட்டி : 414

மதராஸ் சீட், பஸ்டி 1961 ஆக்டோபர் தேதியிலும் சீட்டுகள் நடத்தப்படுகின்றன
(மதராஸ் ஆக்ட் நெ. 24 OF 1961)

நீண்ட காலத் சீட்டுகள்

50 மாதங்கள்

60 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
LTM	ரூ. 200/-	ரூ. 10,000/-
LTN	ரூ. 100/-	ரூ. 5,000/-
LTO	ரூ. 50/-	ரூ. 2,500/-
LTP	ரூ. 20/-	ரூ. 1,000/-

40 மாதங்கள்

40 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
LTA	ரூ. 500/-	ரூ. 20,000/-
LTB	ரூ. 250/-	ரூ. 10,000/-
LTC	ரூ. 125/-	ரூ. 5,000/-

குறுகிய காலத் சீட்டுகள்

35 மாதங்கள்

35 அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாதச் சந்தா	சீட்டுத் தொகை
A	ரூ. 200/-	ரூ. 5,000	D	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500	E	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250	F	ரூ. 15/-	ரூ. 375/-

சீட்டும் குறுபதை விவரித்து எங்கள் விதிகளுக்கு எழுதவும்
வினாள் புது கல்வி - பம்பாய் - பெங்களூர் - கங்கத்தூர்

எமது வெள்ளி விழா ஆண்டு

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

அந்த அவன் ஒரு காதி
காதுகிட்டு கொண்டான், மற்
றொரு காதுகிட்டு கொண்டு
யென்கொண்டிருந்தவருக்குக்
கொடுத்திருந்தான்.

"என்ன சொன்னீர்கள்?"
என்றான் மூத்தவன் கனித
வண்ணம். இந்த மூத்தவன்
பார்த்திருந்தான் விளம்பரத்
துக்காக இவனைத் தேடித்
தெடுத்திருப்பாரா எனச் சந்த
தான் தோன்றும். தோண்டி
டக்கவில்லை. "என் இரவு
விறல்?" என்ற கேள்விக்குச்
சொல்லி நம்பியபடியே அவர்
ரீதியில் இவரைச் சிப்பந்தி
பார்த்துப் பக்கவாதிப்பது பாரா
தான்.

"சத்தவா எப்போது?" என்றான்.

"பம்பாயைச் சுற்றி."

"பம்பாயைச் சுற்றி நான்
பார்த்திருக்கிறேன் என்ன இருக்கி
றது?" சரி, எனக்கு வேறு
ஒரு தோளி இருக்கிறது.
நான் போகிறேன். உன்வ
றுப்பது மணி எவ்வளவு?"

நான் தோள்கள் அந்தவருக்கு வந்து விடுகிறேன்.
நீங்கள் போகலாம்." நறுக்கென்று இருவரை
வும் பார்த்துக் கொண்டனர். டயலி அணிந்த
கார் புறநகர் அறையில் காசைக் காத்துக்
கொண்டிருந்தான்.

"காசு தயாரா?" என்றான். அறையப்
பூட்டிக் கொண்டு தந்தித் தந்தி நடந்து
போர்ட்டியோவில் சிங்கி கொண்டிருந்த பிரம்
மாண்டமான காசைக் குறிக்க கொண்டு போய்
விட்டான். இதைப் பார்த்தபடியே சமீபம்,
கம்பெனி அதிகாரியும் படி இரவுக் கிழி
கொண்டிருந்த காசைக் குறிக்க கொண்டு
போனார்கள்.

"கிண்டி ரவி! ஆரம்ப ஆண்டுகள் கவனித்
துக் கொண்டு விட்டான். ஒரு விளம்பரப்
பென்சனரின் திருப்பிப் பண்ணுவது பிரம்மா
வாசெவடி முடியாது. என்னை அடி கவனத்த
விட்டான். கொடுத்த அரை நிழலி இரவு
லாம். வேறு மாதிரியாக வேண்டுமென்று சந்த
படாதபாடு படுத்தி விட்டான். அதுவரைத்
திரிவ அவன் முத்தவன் பார்த்த தா கவனத்த
குறிக்கிறான்." என்று சொல்லி கொண்டான்.
அந்தப் பெண் அவனிடம் பெரிசு அண்டிய
முன். காவழன் ரவி பார்த்துக் கொண்டிருந்த
வண்ணம்.

"உயரத்திலே என்னைக் காத்திருப்பாய்
பென்சனர்களுக்கு தனி மதிப்புக் கொடுத்துத்
நான் வந்திருக்கிறேன். அன்று பண்டிதர்
அந்த மதிப்பைச் சற்றுக் கொண்டிருந்
தார்கள். இப்ப ஆதிக்கமே அங்கு
தானே? கொஞ்சம் தனி நிர்வாகம் போல் என்
விறது. பெண் முன் இக்காலம் ஒரு விஷயம்
பரம் பண்ணுகிறான். எவ்வளவு அந்தப்
பார்த்திருந்த பார்த்தான்? அதுகாசத்தானே,
மெட்டர். இவன் எவ்வளவு இவ்வதிருக்
கிறீர்கள்?" என்று நான் வந்ததான் தாசுக்
டவக இவ்வளவுமே எடுத்துரைத்தான் ரவி.

"இந்த விளம்பரப் பெண்
பாதிக்க வந்தவாளை சொல்லி
தான் ரி கிண்டி ரவி.
வாசு அந்தப் பெண்ணைத்
தெடுத்தான் பார்த்தான் வேண்டு
வான்."

"வாசு வான்?"
"நான் ஆயிட்டு வேண்டு
வான்."

"இந்த விளம்பரப் பெண்
ஆயிப்பித்தி விருத்தவான்
அதுவரைத் மண்டைக் கண்
ஏதப்பட்டு விட்டது." என்றான்
வந்தவன்.

"விளம்பரம் தோல்வா
தீங்க. உ.க. விதப்பண்ணு
கொண்டிருக்கிறான். அந்தத் தேடித்
தானே விளம்பர வாசெவடி
எழுதப்படுகிறது." என்றான்
ரவி.

"எதுவா இருந்தா என்ன?
எதுவும் முடியாது இம்
மாதிரி லாபவாசுவிடக்
கொண்டிருக்கிறான் அது வேண்டி
விருக்கிறது. வேறு ஏதாவது
கொண்டிருக்கிறான் வி. வாசு
என்னுடைய சம்பந்தம்
தொண்டி."

"நீங்கள் எவ்வளவு
பம்பாயோடு சரிவா. காசு
குக்கும் வசூலிப்பாரா?"

"உங்களைத் திருப்பி விமா
கத்திவ் ஏதிரி விட்டுக்
கூறுட்டி வசூலி என்ற
பொறுப்பு" என்றான் அவன்.

தோட்டின் பிரத்திபாசு அறையில்
இருவ் உணவு ஏற்பாடு இருந்தது. ஒவ்வ
துக்கக் கொண்டு வர விட்டான். முத
தானிக்கும், பிரதான விளம்பர இலாகா
முதல் அதிகாரிக்கும் தனியாக அலுவல் காலி
யாக இருந்தது. விளம்பர வணிகத் தோண்டி
வந்தான்.

"என்ன கிண்டி தேவன்? என்ன ஏத
பாடு செய்திருக்கிறீர்கள்? அவன் எங்கே
போகிறான், என்ன என்று தெரிந்து கொண்டு
ஏதப்பட்டு வேண்டி வேண்டிவான்? மணி ஒன்று
பத்தி" என்று ரவியுடன் வந்த விளம்பர
இலாகா சிப்பந்தியை ஒரு கொண்டு கொள்
தது. அவர் முத்தவன் தோண்டிப் போட்டுக்
கொண்டான்.

"மன்னிக்கணும், மன்னிக்கணும். நாழி
வாசி விட்டது." என்று தெரிவிக்க கொண்டு
அவன் அறையில் நுழைந்து அவன் ஆசனத்தில்
அமர்ந்து பக்கத்திலிருந்தவர்களுடன் குனிந்து
இரு காத்தவத் பெரி, மந்தவர்களுக்குப் புன்
முறுக்கித் தந்தான். அவ்வப்போழுது அவ
ருடன் அபிப்பிராயங்களுடன், அவன் தன்
செய்த ஏதப்படுகிற பற்றியும், தானிகத்
தின் பண்புக்கு ஏதப் அவனைப் புகழ்ந்து
அவ்வாறேதான் அந்தக் கம்பெனியின் போவர்
சத்திர மண்டலத்தை மூட்டும் வகையில் ஏதப்
போகிறது என்று உத்தரவத்தின் மேலி
காசை அவனைச் செலுத்தினர். அவனு
செய்தவக் அடக்கத்தில் பதில் சொல்லி அவர்
விதை தாண்டிப் போட்டுப் பிடித்தான்.
உணவு முடியும் போது பத்திரவாசினிவிட்டது.

"மேனாசின் அறையில் திரைச் சீரடி
அறையான இல்லையாம். பூங்கொத்துகள்
வாழ்வதாம். என்ன தேவன்? எனக்கு அவ்
மாதிரியே இருக்கிறது." என்று விளம்பர
இலாகா மேலதிகாரி அவன் சார்பில் ஒரு
காசைக் கொடுத்தான்.

“மத்தியபாஷையே சொன்னேன் இப்பவா வது மாதிரி இருக்காங்களா?” என்று அவன் சார்பில் ஒரு பின்னிவைத்துக் கொண்டான்.

“மாதிரி இருப்பார்கள். எதற்கும் இதைப் போய்க் கவனிச்சிடுங்க” என்று எந்த இடத்தை விட்டுப் போனும் போதும் என்று மறைந்தான் நேவன்.

அடுத்த நாள் போட்டோ பிடிப்பு. ஒரு தனி அறை விவரப்படுத்துகாத தொழுகைப் பட்டி. தனித் தனிச் சேல்கள் புகைப் புதிய மேகம், நாற்காலி, சொப்பானம், குழந்தை இவற்றைப் பெட்டி; புதுதடி கண்ணென் இடையிற், போயா ஒன்றில் ரவி உட்கார்ந்திருந்தான். பின்புறமாக அவன் தோள்க் கட்டிக் கொண்டு, குனிந்து முகத்துடன், உராய்ந்து அவன் காலில் சிவரெட்டி பதற் கவகித்தான். இது முதல் காட்சி. அவன் உள்வெகை தோளில் பட்டித்துதான் ரவிக்கு ஒரு சிவிர்ப்பு. விவரப்பர நிபுணர்கள் எதிரே நின்று கொண்டு சிவிரா கட்டைக்காகப் போய் அவன் உட்கார் வேண்டிய கோணம், அவன் மூலம் உரே வேண்டிய பங்கு முதலிய விவரப்பர துப்புக்களைக் கொண்டு கொடுத்தான்.

“மிட்டர் ரவி! நோ, நோ, நோ. மென் தெளிவாகவே, அவன் மனிதன்தான் நினைக்கிறான். சிவிராவிடம் நடக்கவே. அது மாதிரி..... மீதிக்கு சிவிரா..... அதுதான்.....” என்று ரவிக்குச் சொய்க்கி கொடுத்த காமிரா நிபுணர்கள் பார்த்து “சரிதான்” என்று.

“மிட்..... நீங்கள் இன்னும் சற்று தெருங்க ளுங்கள்” என்று காமிரா இயக்குனர் மென்கா விடப் போனார். அவன் இந்தக் கண்களும் பரிசுவரையாகவும். அவர் தெருங்குறும் என்றும் அவன் கருத்து எதிரே இருந்தான்.

“அவன் ஒ.கே., மிட்டர் ரவி. நீங்கள் தான் வரும் கொஞ்சம் பரிசா இருக்கலாம். பங்கு விவரப்பரப் இருக்கு. சிவிரா” என்று ஆசிரிய பாணியில் அவன் செல்ல வேண்டியதைச் சொன்னான்.

சுத்தித்து ஒத்திசைக்குப்பின் இது முடிந்தது. அடுத்த போல் வேறு குழுவிற்கு. ஆயின் அந்த மாதிரி இருந்தது மாதிரிப்பட்டு விட்டது விருத்தவாசலின் உபசரிக்கும் அறையாக அவர்க்கிடப்பட்டது.

“மிட்டர் ரவி, நீங்கள் சொல்லுங்கள் பெட்டிக்கு மங்கலத்து அடுத்து ஒரு பத்திரிகை படித்துக் கொள்ளுகிறீர்கள். உங்கள் பக்கத்தில் உட்காரித்து அவன் உங்கள் தலைவராகக் கொடுக்கிறான்” என்று சொய்க்கி கொண்டிருக்கும் பொழுது மென்கா கொண்டைய மாதிரி பார்த்து அவன் கார்த்தியும், மிள்கைக்கிட்டும் அறைக்கு வந்தான்.

“இந்தக் கொள்கைகளை இவன் என்னை அணுகக் வேண்டும்?” என்று எண்ணம் பரிசிடக் கூடாது மிள்கைக்குப் பாய்ந்தது.

“ரவி! நீங்கள் தயாரா?” என்று பத்திரிகையைக் கையில் கொடுத்தான். அவன் அருகில் உட்காரித்து காதுகாப் இடைவெளி அணுகத்தான். கிவிராப்பு..... அவன் வெளித் தான். உணர்ச்சி மரத்துப் போக ஐக்கிய

ஒத்திசைகள் வேண்டியிருந்தது. பட்டி அந்த நேரம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அவன் படுத்துக் கட்டப் போன்ற காலில் அவன் ஒட்டுத் தொழிலும், அவன் தொனில் அவன் கை கொட்ட மாதிரியும் ஒரு போல். புது தகவல் 35 37 நுட்பத்து போன்றது பட்டி, தாசலிக் காழ்க்கையில் அடிப்படை தாம்பத்திய உறவு உற்பத்தியை, ரவி மென்கா மூலம் விவரப்பரத் தகவல் பட்டி எடுக்கப்பட்டது.

“இப்போ இத்துடன் சரி. மற்றவை வேல் காம் காஷ்லிங்” என்று அவ்வாறு நிழல்கி முடிவடைந்தது.

காஷ்லிங் இயற்கையில் மடியில் பதற்க் உதவியை காத்துக் துண்டியப்படி உள்வாசல் பட்டி. பட்டி கட்டி எடுக்கல் முதலான காட்சிகள்.

ரவியும் நேவனும் தனித்து இருக்கும் போது கோகாபிராமாய் ஒருவர் மற்றவர் காழ்க்கையைப் பரிமாறிக் கொண்டனர்.

“இந்த விவரப்பரத்துக்காகவா உங்கள் வேண்டிய ராஜ்யமே செப்து விட்டிருக்கா? ஏன்சொன்னே அது அங்கங்கு பத்திரிகைத் தகவல் படவே..... இதை தொழிலியே இருக்கிறதாய்க் காப்பாத்திச் சொன்னேன். இந்த மாதிரி விவரப்பரத்துக் தீவகம் காப்பாத்தித்து மிட்டி மிட்டி! ரவி.....கொடுத்திருக்கொண்டிருக்கான். இந்த விவரப்பர உள்வெகை வேறு. அதுபயத் தினை சொய்க்கிறேன்” என்று.

“என் தாயாரும் தான் செப்ததை அங்கேக்கிடல்கள்” என்று ரவி, பிறகு சொட்டித்து, “என்னமோ குறித்தார்கள். நம்ம பயணம் முடிவாகப் போகிறது. இனி வேறுதான் வேண்டிய பத்திரிய நினைப்பு” என்று ரவி.

“மகனே இந்த மாண்பு இருக்கிறதே, அவரை விட்டார்கள். எல்லா செல்வாக்கு அவருக்கு உண்டு. எங்கெல்லாவது வேல் பார்த்துத் தருவார். தான் சொன்னால் என்று சொய்தார்கள்” என்று கொடி காட்டியிருந்த தகவல் சதாவது எதில் விழுந்தார்கள் ரவிக்கு எழுத்துவதையும் சொய்க்கிட்டு விவரப்பரத் தகவல் விவரத்துக் கொண்டான்.

6

“கேஷ்மீர் குழுவிற்கு உத்தரவையில் காது ஆன் தீவகம் ஒருவர்தான்” என்று பெண்ணின் குரல் கேட்டுத் திருப்பிசுன்ன ரவி.

“ஓ. தீவகனா, கால்குகள்” என்று புலி வெளித் தரையில் உட்காரும்படி மென்கா விட்ட சொன்னான்.

“தீவகன் என்னை மனக்கொளும். என் பித்திரித்துடன் போனேனா.....” என்று சற்று தடுத்திருன்.

“ஆபாட். அப்பதும் உங்களைப் பார்க்கவே இல்லை. நெவன்குட உங்களைப் பார்க்கத்தான் போயிருக்கிறேன்” என்று ரவி.

“ஒரு முகவியைக் கிவிராமாய் அவருடன் காத்து ஆனோடுக்கப் போயிருக்கிறேன். மிட்டர் ரவி, உங்களை ஒன்று கேட்கலாமா?” என்று ஒரு புக்கி எடுத்துக் கடித்துக் கொண்டே அவன் ஆவனத்துடன் பார்த்தான். பம்பாய் நோட்டீசில் காட்டிய சொருபத்திற்கும்,

கோகோ மால்டின்

புதுக்கோட்டை - ஆந்திரப் பிரதேசம் - இந்தியா

கோகோ மால்டின் நெல்

விநாயகம் - கோ

கோகோ மால்டின்

கூடுதல் உயிர் கொடுக்கும்,

மகிழ்ச்சி கொடுக்கும்,

இருக்கக் கூடியதும்

கோகோ மால்டின் லாபநேயர்ஸ்

46, பூதூர் பிளாட், புதுக்கோட்டை

TEL: 08542-21111

**வங்கித் துறையில்
நம்பகமான பெயர்**

கருநாடக வைஸ்யா பாங்கு லிட்.,

(பதிவு அலுவலகம் : கருநாடகம்)

**உங்கள் முதலீடுகளுக்கு
கணிசமான வருவாய் அளிப்பதோடு,
தக்க பாதுகாப்பும் அளிக்கிறது.
தமிழகத்தில் 50 கிளைகள்**

சென்னை-456/457, தங்க சாலைத் தெருவில்
(போன்: 34688) இயங்கிவரும் எங்கள்
கிளை தனியா, வாடிக்கைதாரர்கள் சௌகரியத்தை
முன்னிட்டு திருவள்ளிக்கேணி, 440/1, அபகிரகப்பட்டம்
சாலை-810250) மற்றும் மொரு
கிளை சமீபத்தில் திறக்கப்பட்டுள்ளது.

**விரைவில் எங்களது பாதுகாங்கோட்டைக் கிளை
திறக்கப்பட இருக்கிறது**

**சேவிங்ஸ் கணக்குகளுக்கு தினசரி இருப்பின்பேரில் 4½% வட்டியும்
பிக்சட் டெபாசிட்டுக்கு 7½% வரை வட்டியும் வழங்குகிறோம்.**

G. S. அண்ணாசாமி, மேலவை.

அப்பொழுது இருந்த பெண்மகனும் தான் எவ்வளவு வித்தியாசம்!

"என்ன?" என்றான்.

"மிகுபட்ட ரவி! உங்களுக்குக் கல்யாண மாவெந்தது?" என்று ஒரு குண்டைத் தரக்கூடப் போட்டான்.

"விளம்பரத்தில் கல்யாணமானவர்."

"ஓ! நீங்கள் விளம்பரம் பண்ணினீர்கள்."

"கூல்தவத்தின்."

"அப்படிக்கு, விளம்பரக் காதலை எப்படி ரசித்தீர்கள்?"

அவன் பேச்சின் ஒருவித உன் அர்த்தம் குடி கொண்டிருப்பது போல் பட்டது.

"விளிமரக் கதைக்காகக் கல்யாணம் பண்ணிக்கிற மாதிரி இருக்க."

"அப்படிக்கு?"

"தாக்கவரம், கொட்டுமேனம், கல்யாணம் பந்தம், மந்திர கோஷம், தேரழிகள் சேலி எம்மாம் இருக்கிற மாதிரி."

"நீங்க என்ன சொய்தீர்கள்?"

"கல்யாணம் பண்ணிக்கிறவன் என்னைக் கூலசெயல்வாம் மனத்திலே அடைத்து வைத்துக் கைப் பிடிப்பானோ, அடுத்தவன் புரணமாய் இருக்கிறது" என்றான்.

"அப்படிக்கு?"

"என்ன, எதற்கெடுத்தாலும் அப்படிக்கு, அப்படிக்குண்டு செத்திடுங்க."

"நீங்க உன் அர்த்தக்கொடு பேரறிவு, கேட்கக் கேட்ட அர்த்தமாய் இருக்கிறீர்கள். நானும் எவ்வளவோ பேரொட பேசி இருக்கிறேன்....."

"என்ன காக்மிசெய்ய என் தங்களுக்கு கைவிட்டீர்கள்?" ரவிக்கு இப்பொழுது அவாநித் ததரியும் பிறகு விட்டது. நேரடைட்டில் மூதலில் அவன் பார்த்தபொழுது அவனது நிமிரப்பெய்கம், எவனே ஒருவர் அனுப்பிய பிரம்மாண்டமான காரில் ஏறிப் போன காவலும், தேவன் அடைவியமாய்த் தாக்கி எறிந்த மாதிரி பேசி அனுப்பியவற்றும் இப்பொழுது எப்போதும் விட்டன? மறுபடியும் தன் இடத்திற்கு வருவானோ? ஏதோ ஏமாற்றத்தை அடைந்து மறுபடியும் தன் கிட்டம் வந்திருக்கிறானா? இவ்விடம் பணித்து போனது தங்களுக்கு மேல் ஏதுவான் என்று தோன்றிற்று.

"இல்லை... ஏதோ நினைக்கக் கல்யாணம் மாதிரியே சொன்னீர்கள்..." என்று விட்ட இடத்தில் மறுபடியும் தொடங்கினான்.

"ஒரு பெண் கல்யாணத்துக்கு முன்பே கட்டுகிற கோட்டையைக் கொள்வோம், நாம் தங்களை மாதிரி ஒரு பெரிய தொட்டையில் தங்களுடைய ஆகைப்படும். அவாநித்துக் கொள்ள ரவி ஆன் எப்பொழுதும் இருக்க ணும்று நினைக்கும். எவனே ஒருவனுடைய பிரம்மாண்டமான காரில் கைர் கதறிப் பார்த்துமற்று கைவு காணும். தேன் தியவுக்குக் காக்மிசெய்ய போய் இருக்கிறுமறு கோட்டை கட்டும்."

"ஆமாம், அதிலே என்ன தப்பு?"

"தப்பு ஒன்றுமில்லை. வாய்க்கைக் காத ளுக்கும், விளம்பரக் காதலுக்கும் அதிலே தான் இருக்கு வித்தியாசம்" என்றான்.

"அதென்ன வித்தியாசம்?"

அப்படி...

"இன்று உன் அண்ணனின் பெண் பார்த்தாய். உன்னிடம் பின்ன பார்த்தாய் வரப் போவதாகக் கொஞ்சி அனுப்பி விடுகிறார்கள்! பெருமை இருக்கை!"

"விளம்பரக் காதலில் கோட்டை கட்டத் தான் கல்யாணத்துக்கு விடைக்கும், உன் கைக் காதல்தான் இருக்கிறது. வாய்க்கைக் காதலில் நம்ம வாய்க்கைத் துள்ளி விடைப் பான். கைவு கைவிற காதலெனக்குப் போல் அதுபவிக்கப் பண்ணும் இருக்கிறது. சத்திப்பறும் விடைக்கிறது."

"அப்படிக்கு விளம்பரத்தில் காதல் இருக்கிறது. போகம் இருக்குமறு சொய்தீர்கள்" என்று காதலில் பந்தம் கொண்டிருந்த புடவைத் தங்கியை இருத்துப் போர்த்திக் கொண்டாள் மெனகா.

"ஆமாம், நம்ம விளம்பரக் காதல் மூடிக்கட்டத்திலே இவ்வளவு ஆராய்ச்சி செய்கக் கிடைப்பிடம்போன, என்ன கைவிற?" என்று ரவி அவர்களை வரவாண்டி செய்தான்.

"என் மிகுபட்ட ரவி. இவ்வளவு கிட்டம் கொடு பேரறிவுமே, இந்த 'மூட்டி'செய்ய அவ்வு போட்டொ பிடிக்கிற போது இருத்திக் கைவு அந்த போல் இன்னும் எவ்வளவு உலிரும்வதாய் இருத்திருக்கும்" என்றான்.

"நீங்க, இன்னிக்கு இவ்வளவு பெண்மை புடன் என்னிடம் பேசுங்கனே அதே மாதிரி அன்று இருத்திருந்தான் நானும் நீங்க கொண்டு மாதிரி இருத்திருப்போ, மட்டிலே...கொய்துங்கள்" என்றான்.

"தப்பெல்லாம் என் மேனே போடற துன்று கல்யாணம் கட்டிக் கொண்டுவிட்டீர்கள்... செய்குங்க, செய்குங்க..." என்று அவர்கள் பார்த்துச் சித்திரம் பிடிக்கப் பிடிக்கா.

"தப்பு உன் பேசியேயும் இல்லை, என் பேசியேயும் இல்லை. அந்த விளம்பரத்துக் காகப் போட்டொ அனுப்பக் கொள்ளுவேன், அவன் பேசியே தப்பு" என்றான் ரவி.

"அவன் என்ன சொய்தானுங்க?"

"இந்தக் காதலிலே பெண்ணைக் கட்டாமல் ஒருத்தியைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டு கொள்ளும் ஓர் இனக்குக் மூலம்

எப்படி எங்கெங்கெனப் குடித்த மாதிரி இருக்கும்."

"நீங்க சொல்வது சரியாக.... அதெல்லாம் பழக்கமாய்த்."

"தம்பி விளம்பரக் காதல்கூடப் பழக்கமாய் போய்த் தான். நீங்க எங்களை மூலமே தாங்கி இருக்கிறீர்? நான் உங்களைப் பார்த்ததென்று? நிஜமே இரண்டு பேரையும் ஒரு திரோட்ட மனமே அமைத்து வைத்தது. "நீங்கள் காதல் பண்ணுங்கள். நாங்கள் அவதப் போட்டோரே போத்துப் போட்டப் போனோம்" என்று சொல்லு வப்படி?" என்று.

"துவோ, மிஸ்டர் ராஜ்..... நீங்கள் காதல் பார்த்துக் காதல்க்கவில்லை.... ஸ்தாயவத்துக்குத் தான் உரையக்கு" என்று சித்திரம். சித்திரம், அப்படிச் சித்திரம். "விளம்பரக் காதலாக்குக் கூடப் பெண் பார்த்ததும்தான்... ஸ், மிஸ்டர் ராஜ்" என்று குறுக்கக் குறுக்கச் சித்திரம்.

"நீங்கள் தானே தான் செய்த விளம்பரக் காதல் உலகுக்குள்ளாக இல்லை என்று சொல் வர்கள். இப்போ தேவனிடம் சொல்லி வேறு போட்டோரே எடுக்கச் சொல்வதுமேயாம்? என்ன சொல்றீர்கள்?" என்று கேட்டிருக்கிற அமைச்சர் பார்த்தான். நிதமமாய் உரையாறு அவன் முகத்தைச் சிலக்கச் செய்தது. அவரோடும் அறிவாளியை தன் தளவாளியைப் பார்த்தது.

"மேய்ட்டாங்கள்" என்று.

"என். தேவனிடம் சொல்லும் செய்வாய், உங்களுக்கு எடுத்த போட்டோராயில் உபேர குறை இருப்பது போல் படுகிறது. அது எத்தனை?" என்று ராஜ். அவன் ஒரு பேரையாகச் சிரித்தது.

"உறுதியுடைய எடுத்த துயில் நீங்கள் தங்கு தடுத்து விடுகிறீர்கள். என்னுடைய துறையானது என்ன படுகிறது" என்று கத்திவந்த உயர் வனத்தது சித்திரம் அவன் முகத்தைப் பாரித் தான் மேய்க்க. அப்போது அவர்கள் ஒரு கூரைமொழியைப் பார்த்துப் பார்த்தார்கள்" இம்மாதிரி அப்படிச் சிலர் அவர் பாண்டாக இருக்க வேண்டியது.

"எங்கே செய்வாயோ உங்களைத் தீவிர மேய்க்க. மிஸ் மேய்க்க" என்று தேவன் துறை மேய்க்கிய உயர் போல் உறுக்கே வந்தான். தேவனால் மூலமுள்ள யார் எதிக் கொண்டதைப் போல் மேய்க்கியின் குறைமும் பாடிவது.

"எங்கேத் தேவனாயேன்? எங்கே வந்தி தெரியாதா? இத்தக் காண்பிர்த்துக்கு என் வளவு மூன்று வந்திருக்கிறோம்?" என்று அவன் தன் பிரதாபத்தில் இறங்கினான்.

"என் பொறுப்பை நான் செய்க வேண்டாமா?" என்று தேவன்.

"இதுவளவுமேயும் எரிவர்க் செய்து வந்திருக்கிறீர்கள் என்று தந்தால்கூடப் பத்திரம் தெரிஞ்சுமோனதுமே தருகிறோம். என்ன கொள்ளுமிருக்க ராஜ்" என்று அவனிடம் பார்த்தான் மேய்க்க.

தேவன் முகத்தைக் கடுத்துக் கொண் டதை அவன் கவனிக்கவில்லை. இவனைப் பார்த்தவுடன் மட்டுமே அவனுக்கு என் னுக்குக் குறை வந்து விடுகிறது. அதுவரை விடும் அவருடைய எண்ணம் தாருகின்றவன்

தகைக்கையுடனும் பேசினார். இதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வானே என்று மட்டு. அப்பர் வேடிமும் அவருடைய முடிவு வந்தது. மறுதான் விவரத்தில் பல்பாணியை தொக்கிப் புறப்பட வேண்டியதுதான். அப் புறம் மேய்க்கா எங்கேபோன? தேவன் எங் கேபோன? இருந்தெல்லாம் என்னவ உறுது இருக்க ள்ளோமென்று. விட்டுத் தள்ளு என்று தெரிந்திக் வேண்டாம்.

"இப்போ, நாளைக்குப் புறப்பட வேண்டுமே? உங்களுக்கு அவர் உதவி ஏதாவது தேவையப் படுமோ என்று தெரிந்து கொள்வதற்காகச் சங்கீரத் தேடிவருவாய். என்ன மிஸ்டர் தேவன், நான் கொல்வது சரிதானோ?" என்று அமாதான் நோக்கத்துடன் அவர்கள் வரையார் பார்த்தான். தேவன் இதை ஆமோதிப்பது போல் தயையானதான்.

"நாளைக்குக் கிளம்புறாய் நீங்கள்" என்று மேய்க்கா ரஜினியைப் பார்த்தான்.

"என்ன, விவரப்பற்றையே அது கவனிப்பதற்கு மாதிரி இருக்கு. நிறை ஒப்பத்தா அத்துடன் சரி" என்று ராஜ் கிளம்புதல் ஒப்பத்தத்தை உரையாறுவது.

"நிப்பத்தம் மாதத்து எழும் வரைய்தயம், சிலை நேக்குமே" என்று மேய்க்கா, தேவ னுக்கு. அவரோடும் நிப்பாடவில்லை, இவ்வளவு மனச்சொல் மரையுடன் விவரமாக இருப்பின் என்று சித்திரம்.

"எல்லாவும் நாங்கள் நீக்குகிறீர். உறுதியுடைய உறுதியாக் கூட்டிப் குறுக்கிடுகிற உறுதியை நாளை அப்பா மூலம் நினைவுகள் அமுத்திப் போய்ப் புதிய நினைவு தொடரும்" என்று ராஜ் விளக்கம் கூறினான்.

"அப்பாக்கூடம் முடிவாய்" என்று மேய்க்கா.

"நாம் நினைவுகள் செயல்படுகிற அது தான் நினைவு மாதிரி சிலை போனது. அது உறுது உத்தமம் வந்தால் அத்து எடுத்துப் படிக்க நேர்ந்து எந்தமோதல் எடுத்துக்கொள்க. அடுத்து வேறு தான் விளம்பரம் மனவின் னு மேய்க்கா உறுது உத்தமம் வார் விளம்பரம் மனவின் அமைதி. அமைதியிலேயே தான் தேவ துக்கு தாங்கும். அதுமாதிரிதான் வார்த்தைகை நினைவுகள்" என்று தத்தவ மிஸ்டர் பேசினான்.

"இப்ப தெரிவிந்து, உங்கள் உயிரோடும் நன்றான் விளம்பரத்துக்காக உங்களுக்குக் கோர்த்தவன், உங்களுடைய கூட இருந்து உங்களைச் சொல்லியவர்களைக் கண்ணாற்றுத் தந்த தேவன் அளிகளுக்குமே இதை எதி தான் போகிக்கு" என்று தேவனிடம் மனம் இறங்கினது. இவன் போக்கில் புறிரல் இருந்தது. இவ்வளவு நாட்களும் முறைத்துக் கொண்டு பிழிவின் நிமறென்று பாசாய் கூடுகிப் போகிஞன். கூடம் அமுத்தையன் அதுவிடையார் என்று பெண்களிடம் பற்றிக் கொல்லுமளிக்கோ. அது குகவாசிறந்து.

"நான் இப்போ போகிறேன் வந்திப்போதே உயர்ச்சிகள் எப்படியும் பிச்சிவிடுவதைக் கொள்வீர்கள்" என்று தேவன் அளிர் சார் இம் உறுது மேய்க்காத்ததில் இறங்கினான்.

"நிப்படியே பிச்சிப் போகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் வரையின் வரையின் கொள்வீர்கள்

கலைத்திறன் மிக்க
தரமுள்ள
நணிகளுக்கு

உம்மிடியார் ஜுவெல்லர்ஸ்

உம்மிடி ராமய்ய செட்டி, குருஸ்வாமி செட்டி & கோ.
23-25, நேதாஜி சுபாஸ்ரத்திர போஸ் ரோட், சென்னை-1.
போன்: 31902 & 31758 - ஸ்தாபிதம்: 1905

தினவலியா?

அயிர்தாஞ்சனம்
வினரவில் குணமளிக்கிறது

அயிர்தாஞ்சனம் தலைவலி, தலாஜோடும், கழுக்கு, தளசலி துமறுதலி நுர்து மிகுதியை குணமளிக்கிறது. உபயோகப்படுத்தும் துடததில் சிந்திய அயிர்தாஞ்சனம் தடும் லுரிது சிவாரத்தம் பெருக்கம். 15 முதல் 20 களைக் குடும்பங்களில் பயன்படுத்தி ஒரு நம்பகமான பிராபலம். அயிர்தாஞ்சனம், எப்போதும் ஒரு பாட்டில் சுவைசம் துருக்கத்தும். கருணைகளை ஐந்தாடும். கருக்கு அடக்ககரன் உபயோகப்படுத்தும் படைக்கிறது.

10 மருத்துவபொருள்கள் ஒருங்கே சேர்த்த அயிர்தாஞ்சனம் வலிசுளக்கும் ஐலதோஷத்திற்கும் ஏற்ற மெய்யான!

அயிர்தாஞ்சனம் விநிபெட்

சா. 5992

இந்திய சர்க்கார் பிரசுரங்கள் வெளியீட்டுப் பிரிவு

தமிழ் வெளியீடுகள் :

காத்தி கதை	...	2-50
ஜுவா லா முகி (நாவல்) அனத்தலோபகாசகென்டெ	...	3-00
விஞ்ஞானத்தின் சில அம்சங்கள் - சி. வி. ராமன்	...	1-75
வளம் தரும் திட்டங்கள்	...	0-80
தலை பிரதமரின் இடச்சுங்கள்	...	1-25
இந்திய வள விலக்குகள் - ஸ்ரீராம் சேனா	...	4-00
இந்தியாவின் கல்வித் துறைச் சீரமைப்பு - டாக்டர் ஜாகீர் ஹாகேன்	...	1-75
கல்வி அமைது தாக்கீதத்தின் எதிர்காலம் - டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன்	...	1-25
கபீட்சப் பாதை - கே. ஸ்ரீராமோபன்	...	1-00
இந்திய இன்றும் தாவிடும் - ஜவகர்லால் நேரு	...	0-75
இந்திய அரசியல் அமைப்பு	...	1-50
நாம் அடுத்த காத்திரி	...	1-50
ஆதிவாசிகள்	...	0-50
இந்திய வரலாறு (பாக் பதிப்பு) ஈஸ் தர்	...	3-50
பாரதப் பெரியாடிகள் (முதல் பாகம்)	...	3-00
இந்தியாவின் வீரப் புத்தவர்கள்	...	0-80
ராதாகிருஷ்ணன் கண்ட நேரு	...	0-75
தமது கொடி	...	1-00
நித்துச் சட்ட சீர்திருத்தம்	...	1-00
வெளிநாட்டு கிராமியக் கதைகள்	...	0-75
தமது நேசைச் சிங்கம்	...	0-50
பாரதப் பெரியாடிகள் (இரண்டாம் பாகம்)	...	3-10
மறாத்தா காத்திரின் பௌத்திகள் - ஸ்ரீ ஏ. எம். மோகன் ராம்	...	1-50

திட்டம்

பொதுமக்கள் தமிழ் பதிப்பு
(இரு பாகங்களாக ஒரு பாகம்)

தாட்டும் திட்ட வகைகள் பத்திர விவரங்களையும் தெரிவித்தல் மகிழ்ச்சி அளவு அகலவரங்கள் பிரசுரிக்கப்படும். திட்ட வகைகளையும் விவரிக்கும் வகைகளும் விவரம் ஏது.

தமிழ் இதழ் -	25 காசு
ஆண்டுச் சந்தா	ரூ. 5-00
இரண்டு ஆண்டு	ரூ. 9-00
மூன்று ஆண்டு	ரூ. 12-00

மூன்று ரூபாய் மதிப்புள்ளதும் அதற்கு மேற்பட்ட மதிப்புள்ளதுமான புத்தகங்கள், தபால்சேவை ஏதாவதி வி.பி.சி. மூலமும் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

பது உய்வி: பப்ளிகேஷன்ஸ் டிவிஷன், டாட்டியூபாலை ஹவுஸ் சென்னை : என்.இ.சி. பவன், 35, ஹாட்லாஸ் ரோடு, ஹைஸ்கூல்க்கும்.

நினைவு வந்து விடுவோம். விளம்புகிறீர். கடைசியாக ஒரு முறை டாக் ஓர்டிஸ் படகு சவாரி செய்துவிட்டு வருவோம். அப்பதான் தான் திரும்பி விளம்பப்ர உலகத்துக்கு வர முடியும்" என்று ரவி எழுந்தான்.

படகு டாக் ஓர்டிஸ் மிதந்து கொண்டே போயிற்று. ரவியும் மெனகாவும் எந்ந் எந் ராஜ் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தனர். தேவனுக்கு ரொம்பவும் உற்சாகம், பவனம் மூடி. ஆம் சமயம் மெனகாவிற்கும் அவன் உன்னம் வந்ததற்படக் காரணமில்லாதபடி வேறு கொள்ளையர் நடந்து கொண்டனர்.

கபிர், எப்போது கடைசியே எழுதுவது போல் விளம்பரக் காதல் கவனம் ஈழத்தது. ஒரே வித்தியாசம், அரங்கங்களில் கவனிகள் கூடியும் விளம்பரத்தில் இரத்தினம். பம் டாக்ஸ் விவரம் நிவர்த்தியை அடையத் தம்பதிகள் நின்று கொண்டிருந்தனர். இரு பத்திரத்திற் டாக்ஸுக்கு மூம் விளம்பரம் கம் விவரம் நிவர்த்தியை கண்டகட்டு ரவிக்ரு ணாபகம் வந்தது.

"என்ன யோசிக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார் மெனகா.

"தான் பதிராசை விட்டுக் கிளம்பினேன் நினைவு நினைவுதான்" என்றான்.

"நினைவு நினைவுதான் பதிராசை பத்திரத்தில் தாக் உட்டுக்கொள்ளு?" என்று கால்கியில் அவன் சொன்ன வார்த்தைகளை நினைவுபடுத்திச் சந்திரசேகரம் திரும்பி அவனை ஓரக் கண்ணில் பார்த்தான். ரவியும் அந்தக் கவனித்தான்.

7

இரவு மணி பதினென்று. காவலன்வா பத்திரத்தை மடித்து வைத்து, கால்கு மூன் உன்னம் கைவை வைத்து, "தொல்" என்று கொட்டாவி விட்டு, கைவிடக்கொண்டு பின்னாடித் திவ் கவலத்துப் பின்னிச் செல்லும் குறித்து, மெனகா கிளக்கின் பொத்தானை அழுத்தி, கிளக்கை அணைத்து, கட்டியில் கட்டைகையை நீட்டினாள். அரை மணி யாயிற்று. பாதி நித்திராள்.

"அம்மா, அம்மா" என்ற உரத்த குரல் கேட்டது. டாக்ஸி மீட்டரின் கொடி திருப்பப்படும் "டிங் டிங்" என்னும் ஒலி.

"அம்மா, அம்மா" என்று மறுபடியும் குரல். காவலன்வா பாதித் தூக்கத்தில் ஐக்கை கழியாகப் பார்த்தான். "அம்மா, ரவி" என்று உரக்கக் கத்திக் கொண்டே மாடிப் படிமையத் தட்டைவென்று இறங்கி, காவல் கேட்டில் பூட்டைத் திறந்து விட்டான். தாயாரும் அதற்குள் எழுந்து வந்தாள்.

"இப்ப எங்கடா திரு திப்பிணு வந்தே?" என்று காவலன் வரவேற்றான்.

"அதை ஏன் கேக்கறே போர் கிளவனத்திலே கிளம்பினே உட்பை ஏடுதா கொளாறு. உலகத்துத் தந்தி கொடுத்துத் தெரிவப்படுத்தலாயினு, எப்ப வரவேண்டு சொல்றது? அப்பறம் வேறே கிளவனத்திலே வந்து சேர்த்தோம்" என்று கிளவனத்தைக் குஞ்சுக் கொள்ளினாள்.

"இப்ப ரொம்பக் கீழே ஒரு கிளவனம் விட்டாலே ஆட்டி கைக்குடம்படி சப்தம் போட்டுண்டு போச்சோ, அதுவா! தானும்

"கடவுள் என்னை உன்னை நோக்கி இருக்கிறான்? கடவுள் என்னிடம் வந்தான்?"

போகச்சேன். தினம் இந்த மணிக்கு ஒரு கிளவன் போகாதேன்னு, அயில்தான் வந்தியா?" என்று காவலன்வா கிளவன் போக்கு வரத்து அட்டைகை தெரித்தவன் போல் கேட்டான். கைவிடக்கொண்ட பது ணைட் கேவை வரங்கிக் கொண்டான். ரவி ணாந்தகாலி யில் உட்கார்ந்து பூட்டைத் திறந்துக் கொண்டே, "சாதம் இருக்காமமா? ரொம்ப பம் பம்" என்றான்.

"சுரப்போறேன்னு என்னென்னடா தெரியும்? இப்பதான் காவலன்வாத்தையும் குறித்துப் போட்டிச் சாதத்தில் தன்னீர் விட்டு வைத்தேன்" என்றான்.

"போர் இருக்கோல்லியோ, அம்மா, அதைத் தன்னீர் சாதத்தில் விட்டுக் கொஞ் சம் கொட்டமா?" என்று கேட்டான்.

"ஏன்டா, கொஞ்சம் உப்புமா வேறு செய்யப்படுமா?" என்றான். ரவி கவலை வென்று கிரித்தான்.

"தான் கேட்டதிலே கிழிசை என்னடா இருக்கு?" என்று தாயார் அசத்து போனாள்.

"அம்மா, பழைய பெப்பர் கிழித்ததைக் கண்டுபிடித்த தினம் காவலன்வா கொலத்திலே வேண்டாமென்ற உப்புமாலை கபக், கபத்து நான் சாப்பிட்டது ணாபகம் வந்தது" என்று தன் சேயாணத்தில் கடைசியல் போன்ற சம்பவத்தை நினைவுபடுத்தினான்.

"அவன் கோபத்துக்கு ஒரு வரம்பு உண்டா? இன்னிக்குக் காதலாவே நீ இருக்கிறுக்கையும். ஒரு நாடகம் ஆட்டா மார்..." என்று பெண் கின் குணத்தைத் தெரிவப்படுத்தினாள்.

"என்னைக் கொல்கைத் தெரிந்தது. வந்து பத்து திரிநம் ஆகப் போதுது. ஏன்டா ஒரு கரி எடுதாசி போடலைன்னு அவனைக் கேட்ட உலகக்ரு வரன் வரதா பார்த்தியா? எடுத்ததற்கெல்லாம் காவலன்வா இதைச் செய்தான். அதைச் செய்தானு சொல்வத் தெரியுது" என்று தன் நுண்ணயப் பகிரங்க டாக் கொல்லிக் காட்டினாள். தாயார் கிளவனத்தில் தன்னீர் சாதத்தில் மோனா விட்டுப் பிசைத்து கொம்பே குஞ்சுப்பதின்

உணவாய் ஏதோடி நினைவ அனுபவித்துக் கொள்கிறதுதான்.

"ரணி! அது மிகக்கூடும். என்னோன் ஐடா காவலின்னு வந்தே...'' என்று வாய் மேகத்தை நிரந்தரம். அவன் துணி மணிவிட ஒப்பொடும். ஏன் எடுத்துப் பார்த்தான்.

"இதெல்லாம்... ஏன்? என்ன கண்கொது! இப்ப ரெகார்டரா?'' என்று கண்கள் எம்மா லாக் கையிப் பிடுக்கான். நன்றும் 'பாக்' செயல்பட்டிருந்தது.

"பிரித்துத்தான் பாபிரம்'' என்று. பத் திரமாஃப் பிரித்தவன். 'தேரா, தேரா' என்று பங்கக் கிரித்தான். "இதுக்கொடா இவ்வளவு பத்திரம்'' என்று விவாசனப் பிடித்துக் கொண்டு விசித்தான்.

"ராத்ரதிரிமணி என்ன? அந்தக் பக்கத்தியே இருக்கிறதா என்ன நினைப்பா! இப்படி ராட் கைக் கிரிப்பா? அப்படி என்ன அறிவத்ததைக் கண்டுட்டே!'' என்று தாயார் கடித்து சொன்னாள்.

"அம்மம். இதைப் பாபிரம்'' என்று தாயாள் அழைத்துக் காட்டினாள். பெய்லி லியே பெயர் போன கப்பல்தான் கய், அம்மா கடித்துப் பெருமை ஒரு பக்கம். கிரிப்பு இங் கொடி பக்கம்.

"இதுக் கப்பல்தான் கய்யா விவாசனத்தியே துக்கக் கட்டித்து வந்தே! இதை எப்போடா பிடிக்கே!'' என்று.

"இதுக் கப்பல்தான் கய்யா விவாசனத்தியே துக்கக் கட்டித்து வந்தே! இதை எப்போடா பிடிக்கே!'' என்று. பத் திரமாஃப் பிரித்தவன். 'தேரா, தேரா' என்று பங்கக் கிரித்தான். "இதுக்கொடா இவ்வளவு பத்திரம்'' என்று விவாசனப் பிடித்துக் கொண்டு விசித்தான்.

"சப்பாத்திக் கண்ணம் வத்தாய்விட்டது. இனிமேல் வாழத்தியே துதி நூட்டன் கண்ணம் கிட்டு எங்களுக்கு சப்பாத்திதான் பிடிபுதுருக் கும்'' என்று வாய்விட்டுக் சொன்னாள்.

"ரணி! உமையாள் ஆகிறது. போய் படுக் கையம். பாக்விடைய நடுக்கம் பிடிக்கையம்'' என்று சொல்லும். ஒவ்வொருவரின் மன நிலையும் ஏதோடி நினைவ அனுபவித்துக் கொள்கிறதுதான். அவன் துணி மணிவிட ஒப்பொடும். ஏன் எடுத்துப் பார்த்தான்.

8

"இதெல்லாம்... ஏன்? என்ன கண்கொது! இப்ப ரெகார்டரா?'' என்று கண்கள் எம்மா லாக் கையிப் பிடுக்கான். நன்றும் 'பாக்' செயல்பட்டிருந்தது.

அந்தத் தாயை வந்த விடுப் பதத்தில் குறிதாயர் உடிக் இருந்தது.

"வண்டா! நீ ஏதோ விவாசனத்தையும் போடுவது சொல்லி வாரோ போன் னேதுட கத்தடிக்கத்தான் சொன்னா? அவன் மோகத்தியிதான் போனதிலிருந்து கடிதாசு போட்டனுமல்லுக்கட் தோனாவா? வெட்கம் இவ்வளவும் இதை போட்டோ வேதே எந்த துண்கு... சித்த...'' அவன் கையிலிருந்து பதவதைக் கிட்டு தூக்கிவிடுத்து எறித்தான்.

"ஏன் அம்மா. நீ இதைக் கிழித்துவிட் டாய் வாரோவியோசனா? தானிக்கொளையாய் பத்திரிகைகளிலும் இதைப் பக்கலாகப் பெரிது பெரிதாய். பிடிக்கப் போகிறா சனே அப்ப என்ன சொல்லாய்'' என்று கண்களையா மூன்று புணைப்பக்கலாகப் பார்த் துக்கொண்டே.

"தாயாறா ஏம்மாந்து உங்களு வெட்கமாக இயம்பு! இதைக் கத்தக் கட்டித்து போனா!'' என்று காமாட்சி.

ரணி எதற்கும் பதில் சொல்லவில்லை. தாயா ருக்கு என்ன கமாதானம் கொள்வது இருக்கிறது! தாயாள் போய் பக்கலாக் கத்திரித்தபொது இந்த மாதிரி கெடக்கல் வரும் என்று அவன் எதிர் பார்த்தாரா? அவன் நமம் பத்திரிகையில் வரப்பெற்றதும். அதைப் பார்த்து அவன் சிறி திதர்கள் புறம் பவனும் என்று சிறுசிறிதத் தன் ஆணா. அதிலிருந்து பெரிசு பெரிசு குறும்பும் பிரிந்தான் என்று என்று சித்தித் துக்கப்பப் பார்த்தலில்.

"என்னமோ குடி குறும்பும் போனா? இதைப் பத்திரிகைகளில் இம்மாதிரி எவ்வளவு விவாச னத்தான் வரும்'' என்று கொஞ்சம் ரோசத் திய் பதில் சொல்லுள் ரணி.

"இது உண்ணம் போனா? கப்பலானத் துக்கு விட்டபே ஒரு போன் இருக்குள்ளது நூபகம் இருக்குதா இப்போ? உன் அம்மாள் விவாசனப் பக்கலாகப் பார்த்துவிட்டு எந்தக் கண்ணாடிகளில் துக்கக் கய்யாணம் பண் னாக்கொள்கிறேன் என்று வருகிறது. என்ன கார்! அங்கு துயர் போனா!'' என்று காமாட்சி. அவ்வளவுமேல் கண்ணாடிக் கைக் கட்டி அவன் பிடிக்கான். விவாசனத்தியே இவ்வளவுதான். அது முதற்றும் வரந்தவன் தான் என்று பட்டது ரணிகு. இது ஒரு புதிய சிக்கல்!

"எவ்வளவு இனிமையே இந்த கண்கள் கொள்கத்தோடு இருக்க முடியாது. தலைவா வெளியில் காட்ட முடியாது. எங்களுக்கு தெரியாது. அடுத்த மாதம் ஒண்ணும் தெரி வேறு கண்களுக்கு குறும்பத்தோடு போய்விட் டுமும். நான் எங்கேயாவது 450 ரூபாய்கள் இருக்கிறேன். இந்த மாதிரி பிடிக்கையாய் பெற்றதற்கு இதுவும் வேறாய். இன்னமும் வேறாய்'' என்று தாயார் கார்த்தத்திக்கு வார்த்தை தடு ஏற்பி. வானமே இடித்த அவன் குறும்பத்தின் மேல் விழுவது போன் கத்திரிக்கு.

"அம்மா ஏதோ தப்பு நடத்து போக்க. நான் வேறொன்று உன்னைத் தலைவாள் கைக் கட்டிவந்து கொடுத்தே! எங்கு மாதிரி குறும்பும் போதுப்புத் தெரியாதா? இப்ப என்னை என்ன பண்ணக் கொடுத்தே!'' என்று ரணி சற்று அடிபணித்து.

**இம்பகாப்ஸ் நீங்கள் ஆரோக்கியமாகவும்,
மகிழ்ச்சியாகவும் இருக்க இரவு பகல்
எந்நேரமும் பணியாற்றி வருகிறது.**

இம்பகாப்ஸ் இந்திய மருத்துவர்களின் இயோசனை
படி ஒரு கட்டுரை விருவாகும். புராதன நூல்
களில் கூறியவை முதலாம், நாயக்கன் கல்வழி
படி மூன்றாம் நிகழ்ந்த ஆயுர்வேத, சித்த,
யூனானி மருத்துவனை அது சம்பந்தித்து வருகிறது.
மருத்துவனை தளரிகளும் துவ்வொரு கட்டத்திலும்
அதிகமாகமலைய முறையில் தரப் பரிசோதனை
செய்யப்படுகிறது. புராதன மருத்துவனை தவிர
யூனானி கல்வ பாகத்தில் மூன்றாவதும் இயல்
நாயக்கனையும் இம்பகாப்ஸ் பங்கப்படுத்தி வரு
கிறது. கடுகை கூறிககல் பந்திய இடைவிடாத
ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ள இம்பகாப்ஸ் புராதன
இந்திய மருத்துவனை சம்பந்தமாக ஒரு மது
மலர்ச்சிகைய உண்டாக்கல் பாடுபடுகிறது.

Impacops

**உண்மையான ஆயுர்வேத, சித்த, யூனானி
மருத்துவனுக்கு பெயர் பெற்ற விருவாகும்
இம்பகாப்ஸ் மருத்துவனை எல்லா நுக்கிய
மருத்துவகடகளிலும் கிடைக்கும்**

**இந்தியன் மெடிக்கல் ரிசர்ச் டிபார்ட்மென்ட் மெடிக்கல் ரிசர்ச் டிபார்ட்மென்ட் ஆஃப் ஸ்டேட்ஸ் லிட்.
அண்டவாட், சென்னை 20.**

விற்பனை நிலையங்கள்: 4/88, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை-2. போன்: 36529

18, சென்ட்ரல் ரோடு, ராஜப்பேட்டை, சென்னை-14.

48, மென்சன் பரவி தெரு, மதுரை. போன்: 36875

www.IMP/900141 Tamil

"இப்பக் கேட்கிறீயே, அந்தப் புத்தி புறம்படம் அனுப்பிக்கொடுக்க முன் எப்போ போச்சு? மனதாச்சு, மனதாச்சு அனுப்பிடுவியே, கொளியே கதவையே சாத்திரப் புத்தி மாதிரி அறந்திரு ராட்சஸைப் புத்தி வாய்விட்டுப் புட்டி மூடியே!" என்று புறம்ப கதையை ஆரம்பித்தான், பெண் பக்கம் திரும்பினால், அவள்பிரதி களை ரசித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். "என்னடி, அப்படியே பார்த்துப் பார்த்து மோமித்தப் போயிட்டோ! நீயும் வேலு எதாவது ஒரு கம்பெனிலிருந்து படம் அனுப்பி எல்லாவது ஒருவனோடு கட்டிக் குவாசுவிடுவது தானே!" என்று அவன் தன் பிரக்ஞையை வாய்வாய்வானில் பக்கம் திருப்பினான்.

"காரி பேசியபோது கொடுத்திருக்க கொண்டு என் பேசியே பாக்கியே. என் என்னமோ சொய்திருக்க இந்த விட்டிலுக்கு எது தவறு நடந்தாலும் வாயவாய்தான் வாய்க்கிக் கட்டிக் கொள்ள வேண்டியது" என்று கிணறுகிறான்.

"ஓண்டா ரவி! வந்து நாளைக்கு நாட்க ளாகப் போகிறதே, இப்படி உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறாய், வேலை தாபே தேடிண்டு வருமா? விளம்பர முகத்தையப் பார்த்து வேற திரை, பார்க்கு, புறம், தேவகாசி வயத்துக் கூப்பிடுவானாறு உத்தேசமா?" என்று மின் டல் தொய்ந்த வாய்க்கதையோ விசிறான்.

"போவியே, அதுக்கும் விபரிக வாய் விண்டுதான் வந்திருக்கேன்" என்று பங்கு பங்கிட்டுப் பதில் சொன்னான்.

விட்டில் இருந்தே தெரிந்து விட்டது, அவ னைப் பார்த்துக் கட்டிக்கொடுக்க எதிர்த்துப் புத்தி பங்குதான் வரும்படி நுழைந்தான் இம் மாதிரி இவ்வளவுகள் நுழைந்து கொண்டு விடு வியல். அப்படிச் சில பேர்கள் இல்லையா என்று தர்க்க ரீதியாக வாதாடலாம், எல்லா வித வாய்க்கதையும் எல்லோருக்குமே ஏதாவது கொள்வனியிலேயே!

வாயவாய்வானை அவன் நினைந்திருக்க துக்கொண்டிருந்தான். கட்டியும் மானவி களைக் கவனி கவனடி உட்கார்வதற்கு.

"ஒண்டா வாயவாய்! உன் அண்ணன்தான் நிரம்பி வந்துவிட்டானே. என்னதக்கடி விவரம் பரம் வந்ததா?" என்று கேட்டான் ஒருத்தி.

"ஒன்றும் சொல்லவில்லையடி. அதைப் பற்றிக் கம்பெனி எழுதித் தெரிவிக்கும் என்று சொன்னான். இதுவரைவிலும் ஒன்றும் வர வில்லை!" என்று வாயவாய் மறுப்பினான்.

"விளம்பரப் போட்டோ பிரதிகள் வந் திருக்கும் அதைப்பாத்து பார்த்துக்கவரமே, இன்று நாங்கள் வரட்டோமா?" என்று மற் றொருத்தி கேட்டாள். படத்தைப் பார்த்துத் தாயார் சிறிது வாயவாய்வுக்கு மறக்குமா? இவர்களை விட்டுக் குறைந்த வந்து படங் களைக் காட்டித் தெரிவிக்கிறாள்.

"அதுவும் இன்னும் வந்தபாடியில்லை. வந் தால் சொல்வாய்விட்டுப் போகுது" என்று மொகித்துக் கொண்டாள்.

பின்பு விளம்பர இலாகா கிப்பத்தியான தெவன் கொண்டு போய் மதராசில் இன் னாவது ரவி போய்ப் பார்த்தான்.

என்னுடைய வாய் எதிரி இருந்த பின்னால் விசிறியால் விசிறிக் கொண்டுருந்தான். "என்னடி வேந்தா?" என்று கேட்டான் தான். அவன் சொன் றான்: "இப்போதே, உங்களை ஐஸ் காப்பி தான் வெசிடிக்வேன். ஆனாலும் பரவல். பின்னாக்கு வேந்தாக்கு கொடுத்தேன்!"

"என்ன மின்டர் ரவி! பரவல் எப்படி இருந்தது? ஏதாவது என்வாள் இருப்பி தான?" என்று குரலில் விசிறித்தான். "ரொம்பவும் இருப்பினான். மின்டர் தேவகாசி உட்கார் விசிறித்ததாகச் சொல் வக் கொள்ளு!" என்று ரவி.

"அவர்தான் உங்களுடன் இருந்தான்? வெசிடிக்... எனக்கு அவர் இன்னும் அதைப் பற்றி எழுதுவீர்கள். புத்திரிகைகளைக் கொட் டும் விளம்பர ஏதாவதுகள் செய்வ வேண்டிய எல்லாவைத் தொய்க்கை இருக்கின்றவனவே. நீங்கள் ஐயம் ஐயம் என்று படம் பிடித்து, காஷ்மீர் சுற்றிவிட்டு வந்து விட்டார்கள். அதன் செயல்க் கணக்குகள், பிரகர ஜோஷன் எல்லாவது இல்லை? எல்லாம் தேவகாசினே முடித்து வைக்க வேண்டும்!" என்று தமர் லாசர் பேசினார்.

"ஐயம் இல்லை, ஐயமும் இல்லை ஐயம்! இப்ப உங்களைப் பார்த்து வந்தது என் சொத்த விஷயத்தையும் பற்றி. பங்கு போன போது வேலைகள் ராஜ்ஜாமாச் செய்துவிட்டுப் போனதுதான் உங்களுக்குத் தெரிவிப்பேன்" என்று ரவி.

"ஆமாம், வேறே வழியே இல்லை!" என்று சொன்னார்.

"மின்டர் தேவகாசி என் வேலை விஷயத்தை உட்காண்டிப் பங்குபடுத்த விரும்படி சொன் னார். நீங்கள்தான் எனக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும்!" என்று பாக்கெட்டிலிருந்து தேவகாசிலிருந்து வாய்க்கி வந்த விபரிகக் கடித்ததை அவரிடம் நீட்டினான்.

"விளம்பரம் வரட்டோமே, அதைப் பரவ் படுத்திக் கொண்டு ஏதாவது செய்யலாமோ?" என்று.

"அதில்லை ஐயர், இந்த விஷயத்தில் தாயார் ரொம்பவும் கொப்பசை இருக்கிறார். விளம்பரமும் வந்து விட்டால் அவன் எரிமலை யாகி விடுவான். அதற்கு ஏதாவது வேலை யில் நுழைத்துக் கொள்ளலாம் தான் வாரி, தான் விட்டில் இருக்க முடியும்!" என்று அவன் தன் பரிதாப நிலையை விண்டு விட்டதுச் சொன்னான்.

"நீ விளம்பரத்துக்காக முன்வந்தது உன் தாயாருக்கு விடுப்பாடுகிறா?"

"இந்த மாதிரி ஒருத்தியிடம் கேர்த்து விளம்பரமாக வரும் என்று அவன் எதிரி பார்த்துவிட்டான். விளம்பர போட்டோக்கள் தெற்றுத் தயாரில் வந்தன. அதைப் பார்த்து விற்று அவன் என்விடம் முகம் கொடுத்துப் போய்விட்டான். என் தங்கை கல்வானம் இதனால் நடக்காமல் போய்விட்டும் என்று கவலைப் படுகிறான்" என்று சொன்னான்.

"நடத்து நடத்து விட்டது. அவன் சொன்னதில் தயாயம் இருக்கிறது. ரவி.

என் அக்கா பருஷம் புதிதாய் ஏதோ ஏதென்கி எடுத்திருக்கிறார். தன் விதப்பா வான் வேண்டும் என்றார். நான் கடிதம் எழு தித் தருகிறேன். அவரைப் போய் பார்க், நானும் டெனிபோனில் அவரிடம் போ கிறேன்" என்று கடிதம் எழுதிக்கொடுத்தார். அன்றிரவே சொன்ன விவரத்துக்குப் போனான். கதவைத் தட்டினான். கோபா கதவைத் திறந்தான். அப்படியே கதம்பித்து இருக்கும் தீண்டு விட்டான்.

"வாரடி?" என்று கோபாவின் தாயார் கேட்டுக் கொண்டே வந்தாள்.

"அப்பாளைப் பார்க்க வந்திருக்கிறேன். இவர்தான் அம்மா அன்னிக்கு தம்பி விட் டிருக் வந்திருந்தானே வாவணவாணு, அவன் அண்ணா. உட்காருங்கள். அப்பா வரும் சம்பந்தம்" என்று சொல்லி உட்காரசவைத் தான். கோபாவின் தாயார் குசலம் விசா ரிக்க முற்பட்டாள். அதற்குள் கோபாவின் தகப்பனருக்கு வந்தார். கடிதத்தைக் கொடுத்த தான். கடிதத்தைப் படித்தார். டெனிபோன் மணியும் அடித்தது. இவரைப் பற்றிய சிபாரிசு தான்.

"விளம்பரத்துக்காகப் பரிசு தட்டினது நீதானா? உங்க தாயாருக்கு ரொம்பவும் கோபமா? இப்பத்தான் டெனிபோனில் சொன்னான்" என்று விசாரித்தார்.

"ஏதோ தெரியாமல் நடந்து விட்டது லார். இவ்வளவு குழப்பங்கள் எழும்பும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை" என்று ஒப்புக் கொண்டாள்.

"ரொம்ப சம்பளம் கொடுக்க முடியாது. ஒரு வருஷத்துக்குத்தான் மாதம் ஆயிரம் வருமானம்? நான் கொடுப்பதை ஏற்று வேண்டியது சவலி. மேலே பார்க்கலாம்" என்று கூறிவழைடி அனுப்பினார்.

கோபாவின் தாயாருக்குப் பெண் படைத் தலைகள் உள்ளத்தில் எழும் ஆசை தலை தூக்கிற்று.

"ஸ்பைன் கம்பிரமாக இருக்கிறான். கோபாவைக்குப் பார்க்கலாமோ?"

"விளம்பரப் போட்டியில் பரிசு பெற்றவன் யின்று" என்று.

"தம்பி ஜேதான் சிபாரிசு செய்திருக் கிறான். அவனையே விட்டு மேலே நடக்கவேண்டியதைச் சேவல் சொல்லலாம்" என்று டெனிபோன் நம்பர்களைக் சுற்றிச் ஜேதான் பேசினான்.

ரவியின் தாயாருக்கு விளம்பரம் வருவ தற்கு மூல் அவளுக்கு ஒரு கல்யாணத்தைப் பண்ணி வைத்துவிட வேண்டும் என்ற ஆசை. எப்ப மிளி ஆடல் அணித்துவருடன் ஒரு வாரடிருகிற, மணம் அந்த இன்னையிலேயே தான் போதும் என்று அவள் எண்ணம். கோபாவின் விட்டாரிட மிருந்து வந்த கோரிக்கையைத் துள்ளிக் குதித்து வரவெற் றான். ரவிக் ஆட்சேபனை செய்கக் காரண மில்லை. வாவணவா இரண்டுலக்கனினுதும் வர வேற்றான். தரான் பாக்சில் அவன் பத்ததை வைத்துப் பூரித்த பெண்ணுயிர்தே கோபா! பம்பாய்க் கம்பெனிக்கு ரவி-கோபா திரு மண அறம்பித்து போகிறாள். திருமண தினத் தன்று வாழ்த்துக்கள் கம்பெனி சார்பிலும்

தேவன் சார்பிலும் வந்தன. மகிழ்வுடன் காசு தந்தி கூறி அவன் மணம் போட்டோ வின் பிரதியைக் கம்பெனிக்கு அனுப்பி வைத்தான். அதைத் தொடர்ந்து அவன் விளம்பரப் படங்கள் என்னு பத்திரிகையில் எப்பொழுது வரும் என்று கேட்டிருந்தான்.

பம்பாயிலிருந்து வந்த பதில் தூக்கி வாரிப் போட்டது. அவரினு குேர்த்து நின்ற விளம்பரப் போட்டோக்கள் எடுத்துக் கொண்டவன் ஒப்பந்தத்தை மீறி மற்ருரு கம்பெனிக்குப் புலகம்படம் தத்து பிரகா றும் ஆவிவிட்டபடியால் பம்பாய் கம்பெனி யார் வாழ்க்குத் தொடர்ந்து அவைபிரித்து அதற்காகச் செவ்வழித்த பணத்தை மீட்டுக் கொண்டனர் என்றும், அதனுல் ரவிகின் விளம்பரப் படங்கள் கம்பெனாகப்படுத்த முடியாது என்றும், ரவிக் வார்த்துக்களுடன் அவன் புது மகிழ்வில் கள்ளிப் பீதன் திவக்காக அவர்கள் செவ்வில் ஏற்பாடு செய்வதாகும், விரும்பப்பட்டால் கோபா வுடன் 'இவட்டித்த தம்பி' பட்டத்தைப் பெற்று விளம்பரப் படங்கள் எடுக்க அனுமதி உண்டா என்றும், ஆனால் கோபா அவள் ஈகப்படுத்த மகிழி என்பதால் மாதம் ஆயிரம் ரூபாய் அவளுக்கு என்று தனியாகக் கொடுக்க முடியாதென்றும் விவரமாகக் கடிதம் வந்தது. இந்த விஷயத்தைத் தாயா ருடன் கலந்து ஆலோசித்தாள்.

"அத்தக் தனக்குக்காரி படம் வராதா... அப்பா! தலைக்கு வந்தது தலைப்பாவையாடு போகக்" என்று பெருமூச்சு விட்டாள் அன்னி.

"விளம்பரத்தைப் பற்றிக் கேட்டிருக்கிறார் கனே அம்மா. அதற்கு என்ன சொல்லி?" இத்த முறை தாயாரைக் கவத்தாயோரிக் கால் எதையும் செவ்விறதில்லை என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டாள்.

"கூகட்டர்லேயும், பீச்சிலேயும், ரிவிமா லிலேயும் எல்லாரும்க் கட்டிக் குவாவண்ணி! நீ போயேன். அதிலென்ன? எதற்கும் ஒரு வார்த்தை கோபா அப்பா. அம்மாவையும் கேட்டுரு" என்று தாயார் சம்பந்தம் தெரி வித்தாள்.

காரவல் விமானம் மீளப்பாக்கத்திலிருந்து விளம்பரப் பப்பாணை நோக்கிப் பறந்தது. ரவி-கோபா ஜோடிவைக் காமாட்சி வம்மான் வாகனவாரவுடன் வழிவழிப்பிவிட்டு விட் டுக்கு வந்தான். அன்று போய்க்காரன் எடுத் துக் கொண்டனமம் சென்ற பழைய போய்க்க் கட்டு அப்படியே தூக் கடித்து விட்டது. தாயார் படி ஏறி ரவிகின் அறைக்குப் போனாள். "கோலில் பூட்டு" என்று கோபத் தில் விவரித்த இருவரும் பூட்டு ஒரு மூலையில் இருந்தது. அதை எடுத்து அவளாரியில் வைக்க லாம் என்று திறந்தாள். ரவி கத்திரித்து வைத்திருந்த பத்திரிகைக் துண்டுகள் பறந்து தளரவில் திரிது.

"வாவணவா!" என்று அன்புடன் அழைத் தான். வலர்சின்லர் தட்டிலிருந்து எப்பாத் திணை வின்றி வாலில் போட்டுக் கொண்டே "என்னம்மா?" என்று ரவிகின் அறை வரச் சின் வந்து நின்று வாவணவா.

ANNOUNCING!
 The sale of
BLENDED AND FANCY FABRICS
 made by mixing cotton and
GRASIM STAPLE FIBRE
 from to-day at
AKASH-DEEP, SANDHURST BRIDGE, CHOWPATTY

- Attractive Fancy Dress material for ladies
- Immaculate Bush Shirtings for gents
- Decorative Tapestry and Curtain materials
- Priced cheaper than cotton fabrics

GWALIOR RAYON SILK MFG. (WVG.) CO. LTD., BIRLAGRAM, NAGDA (M.P.)

இப்படியொரு மருத்தான மாறுதலும் விரைவில் உண்டாகாது! விளக்கத்துடன் ஒரு டாக்டர்?

ஆம், வளர்ச்சிக்கான பசியை
வங்கள் குழந்தைக்கு
வளமுடன் வழங்குவது
இன்க்ரிமின்*

உங்களுக்கு வேண்டிய உணவுகள் குழந்தைக்கு வளர்ச் செய்வது இன்க்ரிமின். அது பசியைத் தூண்டி, வயிற்று உணவையும் மிதமான உணவை ஒவ்வொரு வளர்ச்சிபாக மாற்றுகிறது. எப்படி? எப்போதும் புது சத்துக்களை உங்க பருமனிலிருந்து கொண்டு உதவுகிறது. உதாரணம்: கலாபியின்களை, வளக்காரகம் உணவில் குறைவாக உள்ள ஒரு அமினோ அமிலத்தை செறிவூட்டிவருகின்ற பருமனை உண்டாக்கி இன்க்ரிமின்... குழந்தைக்குத் தரப்படும் கொடுத்த வாகுங்கள். ஒரேயில் மாற்றுகின்ற உணவுகளைக் காண்பிக்க மாற்றலாம்.

இப்போது, ஒரு மாதம் தேவைக்கும் மேற்பட்ட அளவு இன்க்ரிமின் விரைவில் கு. 12.99 நாள், உதாரண கு. 9.81 நாள் (3 புட்டிகள்). பக்கமில்லா உணவுகளைக் கிடைக்க உதவும்.

இதுவே கண்கண்ட வளர்ச்சிப் பருமன், இன்க்ரிமின்* பருமன்

பெரிய குழந்தைகளுக்கு இன்க்ரின்
சத்து அடங்கிய இன்க்ரிமின்
விரை—175 மில். & 57 மில்.

எல்லா மருத்துவ கடைகளிலும்
கிடைக்கின்றன.

உங்களுக்கு கட்டுக்கோப்பான பாதியான ஒரு
பெரிய பெட்டி வளர்ச்சி இன்க்ரிமின்
பெட்டி ஒன்றை, வளர்ச்சி இன்க்ரிமின்
விரை 254/02, டாக்டர் ஏ. பெண்ட்
செரு, பெண்ட் 25.

* இன்க்ரிமின் வளர்ச்சிப் பருமனில்
கிடைக்காது உதவும்.

